Ketibe

Muharrem 1433 - Aralık 2011

"Görmedin mi ki, Allah nasıl bir örnek vermiştir: Güzel bir söz, güzel bir ağaç gibidir ki, onun kökü sabit, dalı ise göktedir. Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir. Allah insanlar için örnekler verir; umulur ki onlar öğüt alır-düşünürler."

(İbrahim 24-25)

HABERLER

Hakimullah Mesud'un bayram mesajı

Son olarak Müslümanların geneline; özellikle de mücahidlere İslam Şeriatı'na uymalarını, dine destek hususunda zerre kadar da olsa tembellik etmemelerini, aralarında sorun çıkmasından kaçınıp birlik olmalarını tavsiye ediyorum.

- Kazakistan'da Hilafet Ordusu'nun saldırıları sıklaşıyor
- Kaddafi'nin silahları El Kaide'ye gidiyor
- 1000 El Kaide savaşçısı Sakra şehrine girdi
- ABD Veziristan' a saldıracak mı?

MUKADDİME

بسم الله الرحمن الرحيم

Hamd muttakilerin velisi olan ve din düşmanlarını yenik düşüren Allahu Teala'ya aittir.

Salatın en güzeli ve selamın en mükemmeli, büyük hesap günü olan kıyametin biraz öncesinde kılıçla gönderilen, rızkı mızrağının gölgesi altında bulunan, zillet, horluk ve alçalmanın emrine muhalefet edenlere verildiği şanlı elçisi Rasulullah'a (s.a.v) ve O'nun bize öğrettiği şekilde yolundan giden, şirkten beri olmuş bütün müslüman, mücahid kardeşlerimize olsun...

"Ey İman edenler! Allah 'a karşı gelmekten sakının ve hep doğru söz söyleyin ki Allah da işlerinizi ve hallerinizi düzeltsin, günahlarınızı affetsin. Kim Allah 'a ve Peygamberi'ne itaat ederse, şüphesiz büyük bir kurtuluşa ermiş olur." (Ahzab 70-71)

Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse (bilsin ki) Allah, sevdiği ve kendisini seven müminlere karşı alçak gönüllü (şefkatli), kâfirlere karşı onurlu ve zorlu bir toplum getirecektir. (Bunlar) Allah yolunda cihad ederler ve hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar. Bu, Allahın dilediğine bağışladığı lütfudur. Allah (lütfunda) sınırsızdır ve her şeyi bilendir. (Maide-54)

Bu dergi Ribat yerlerinde olup, islam dünyasında yaşanan hadiseleri ve yorumları takip etme imkanı bulamayan kardeşleri gelişen olaylardan haberdar etmenin yanında, ilmi ve siyasi konularda faydalı olacağını umduğumuz çalışmaları içermektedir.

Allah 'dan (c.c), kendi yolunda ki cihada ve mücahitlere faydalı kılmasını dileriz..

Başarı Allah 'dan (c.c) dır.

ESMÂ'ÜL HÜSNA

الله

ALLAH (c.c.)

“Her ismin vasfını ihtivâ eden öz adı!”

Allah adı yüce Yaratıcı'nın diğer bütün isimlerini kapsar. Bu yüzden esma-ül hüsna olarak bilinen bütün isim ve sıfatlar bu ada dayandırılır. Bu nedenle Rahman, Rahiym, Aziz, Gaffar, Kahhar Allah'ın adlarındandır deriz ama Allah Rahman'ın adlarındandır demeyiz. Yüce Allah şöyle buyuruyor ;

En güzel isimler Allah'ındır. (Araf, 180)
Allah O'dur ki, O'ndan başka ilah yoktur. En güzel isimler yalnız O'nundur. (Taha, 8)

ALLAH: En güzel isim ve en güzel sıfatlara sahip olan.... Varlığı zorunlu ve bütün övgülere layık bulunan zatın adıdır.

Tüm kainatı yoktan var eden ve yarattığı tüm varlıkları (canlıları) rızıklandırıp kollayan ve belirli bir ömür biçen, akla ve hayale gelmeyecek çeşitlikte ve güzellikle canlı ve cansızlar yaratan ve onları mükemmel bir ahenkle yöneten 'biri' var.

İşte o 'biri' 'iki' olamaz. Zaten iki ayrı varlık yaratıp yönetiyor olsaydı dünyanın dengesi bozulurdu.

En güçlü, en güzel, en merhametli, en alim, kısacası olumlu yönde tüm en'leri toplayan 'zat'ın adıdır Allah(c.c.).

İsim ve sıfatlarını yerde, gökte ve kendi nefsimizde (beden ve ruhumuzda) tecelli ederek yakından tanınmasını istedi. Ve haliyle Allah'ı tanımanın en iyi yolu isim ve sıfatlarının tecellisini görmekten geçer.

Kulun bu isimden nasibi, son derece teabbud olmalıdır. Yani Allah'a bütün kalbi ile bağlanmalıdır. Hem de öylesine ki, Sözü O'ndan başkasını görmemeli, O'ndan başkasına iltifat eylememeli, O'ndan başka hiç kimseden bir dilekte bulunmamalı, O'ndan başkasından' korkmamalı!. "Bu niçin olmasın ki, O bu isimden, O'nun (Allah'ın) gerçek varlık olduğunu, O'ndan başka ne varsa, bütün her şeyin fani, boş ve yokluğa mahkûm olduğunu anlamıştır.... Evet kişi, her şeyden önce kendisinin de yok olacağını her fani gibi hayata gözlerini yumacağım bilmelidir.

بسم الله الرحمن الرحيم

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّهُ مَثَلاً كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاء ﴿٢٤﴾
تُؤْتِي أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللّهُ الأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾
وَمَثلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِن فَوْقِ الأَرْضِ مَا لَهَا مِن قَرَارٍ ﴿٢٦﴾
يُثَبِّتُ اللّهُ الَّذِينَ آمَنُواْ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ
اللّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾

İBRAHİM SURESİ

“Görmedin mi ki, Allah nasıl bir örnek vermiştir: Güzel bir söz, güzel bir ağaç gibidir ki, onun kökü sabit, dalı ise göktedir. (24)

Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir. Allah insanlar için örnekler verir; umulur ki onlar öğüt alır-düşünürler. (25)

Kötü (murdar) söz ise, kötü bir ağaç gibidir. Onun kökü yerin üstünden koparılmış, kararı (yerinde durma, tutunma imkânı) kalmamıştır. (26)

Allah, iman edenleri, dünya hayatında ve ahirette sapasağlam sözle sebat içinde kılar. Zalimleri de şaşırtıp-saptırır; Allah dilediğini yapar. (27)”

Bu ayet, Allahu teala'nın, dinlemeleri, anlamaları, düşünmeleri, delalet ve maksatlarıyla amel etmeleri için kullarına vermiş olduğu bir misaldir. Allahu teala'nın tevhid şehadetiyle ilgili olarak kullarına vermiş olduğu bu büyük misalin bazı yönlerinden bahsedecek olursak:

1- Güzel ve verimli: Bu güzel ağaç yalnızca güzel yemişler verir. Meyvelerin güzelliği, gölgesinin ve yaprakların güzelliği, görünümü, tabiata ve kâinata katmış olduğu güzelliği... Güzel kelimede böyledir. Tevhid kelimesi, sahibine ve tüm varlığa güzellik ve hayırdan başkasını vermeyecektir. Bu, hem dünyanın hemde ahiretin hayrıdır.

Hatta o, bu hayata bir anlam ve değer katabilecek tek şeydir. La ilahe illallah olmadan dünyanın ne bir değeri ve nede şerefli bir amacı olmayacaktır. Perdeli gözlere farklı gözükse de, kurak, karanlık ve verimsiz olacaktır.

2- Bu ağaç, kökleri yerde sabit, tarihi olan, rüzgâr ve fırtınaların, zamanın ve günlerin tesir edemediği bir ağaçtır. Hatta geçen günler, onun sağlamlığını, derinliğini ve yüceliğini daha da artırır. Tevhid kelimesi de böyledir. O, muvahhid mümininin kalbinde derin kökler salmıştır. Zaman ve tarih açısından ise, o tüm varlıktan öncede vardır. Onun yeryüzündeki ekinini, peygamberler, resuller ve mücahidler, terleri, kanları, cihadları ve değerli olan her şeyleriyle beslemişlerdir.

3- Verimi ve semaya olan yükselişi, sağlamlığı ve derin köklerine göredir. Güzel ağacın kökleri yere ne kadar uzanırsa, dağlara ve kayalara ne kadar sarılırsa; gıda ve suyu o kadar çekebilir. Verimi daha fazla, daha güzel, daha gösterişli ve daha yüce olur. Gözle görünen güzel meyveler, gövde ve yapraklardaki bu gösteriş, gıdanın, toprağın ve suyun güzelliğindendir.

Tevhid şehadeti de böyledir. Müminin kalbindeki sağlamlığı, sebatı ve köklerinin derinliği oranınca, azalardaki etkileri ve eserleri tezahür edecek ve verim ona göre olacaktır. Tüm bedenin itaat, ibadet ve yüce şeriatın talimatlarına boyun eğmesi şeklinde kendisini gösterecektir.

Tevhid şehadeti mümin kalbe ne kadar yerleşir, kökleri kalpte dağılır ve her taraftan kuşatırsa, bedenin azaları o kadar tam olacaktır.

Aynı şekilde tevhid kalpte zayıfladığında ve masiyet ve günahlar sebebiyle kalbe ve şubelerine olan desteği azaldığında, azaların verimi de o oranda azalacaktır. Kalpteki tevhidin zayıflaması nedeniyle –hadiste geldiği üzere- ancak zerre kadarınca hayır işleyebilecek hale gelir.

Verim ve uzuvların itaati, tevhidin kalpteki kuvvet ve zafiyetine göre artar veya eksilir.

Bu ve başka delillerden ötürü ilim ehli, desteklenen amellere göre, imanın artıp eksileceğine, kuvvetlenip zayıflayacağına delil getirmişlerdir. Eğer onu itaatlerle gıdalandırır ve desteklersen, iman artar ve kuvvetlenir. Eğer masiyet ve günahlarla desteklersen iman zayıflar ve desteğin türüne göre solar.

.

4- Bir ağacın meyvelerinin ve dallarının kökleri, yerdeki derinliği ve sağlamlığına göre olumlu yada olumsuz etkilendiği gibi, yerdeki köklerde dallardaki değişimlerden ve gıdalanmalardan etkilenir. Dallardan ve yapraklardan güneş engellenecek olursa veya su yada hava engellenecek olursa, yerdeki köklerinde görünen kısımlardaki değişikliklerden etkilenerek zayıflayıp solacağı gözlemlenecektir.

Bir düşünün, bu ağaç kirli ve atık sularıyla gıdalandığında meyvelerin tadı değişip kötüleşecektir. Bunun aksini düşünecek olursak, temiz sularla ve faydalı gıdalarla beslendiğinde, su ve havadan mahrum bırakılmadığında, meyvelerin tadının daha güzel ve daha iyiye doğru değiştiği ve köklerinin kuvveti, sağlığı ve sağlamlığının da arttığı gözlemlenecektir.

Kalpteki tevhid ve imanda böyledir, etkiler ve etkilenir. -Geçtiği üzere- kuvvetlenmesi ve zayıflamasına göre zahiri uzuvlara tesir eder. Aynı şekilde, desteklenen amellere göre kendisi de uzuvlardan etkilenir. Eğer itaatler ve güzel amellerle desteklersen kalpteki tevhid ve iman da kuvvetlenir. Onu masiyet ve günahlarla beslersen, azaların beslemesine göre zayıflar ve solar. İman, uzuvları etkilediği gibi uzuvlardan etkilenir de…

Zahir-batın ilişkisi ve birbirleriyle etkileşimleriyle ilgili nasların delalet etmiş olduğu sunni kaideden kast olunan budur.

Bu, Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) şu buyruğu gibidir: “Dikkat edin, cesette bir et parçası vardır, o düzgün olduğunda tüm ceset düzelir. Bozulduğunda ise tüm ceset bozulur. Dikkat edin, bu kalptir.” (Buhari)

Yine şöyle buyurmaktadır: “Kul bir hata işlediğinde (başka bir rivayette) bir günah işlediğinde, kalbine siyah bir nokta konulur. Bunu terk eder, istiğfarda bulunur ve tövbe ederse, kalbi temizlenir. Eğer tekrar dönerse, kalpteki bu nokta artar ve tüm kalbi kaplar. Bu, Allahu teala'nın zikretmiş olduğu ran'dır: “**Asla, hayır; onların kazandıkları, kalpleri üzerinde pas tutmuştur.**”

Yine şöyle buyurmaktadır: “Fitneler hasır gibi sap sap kalbe arz olunur. Hangi kalp onu benimserse, ona siyah bir nokta konulur. Hangi kalpte onu inkâr ederse ona beyaz bir nokta konulur…” (Muslim)

Geçen Buhari hadisinde olduğu üzere kalbin uzuvlara olan tesirini ve diğer iki hadiste olduğu üzere zahiri uzuvların işlemiş olduğu günahlardan nasıl etkilendiğini iyi düşünmelisin.

Aynı zamanda bu, Cehmiyye ve irca ehlinin akidelerinin bozukluğuna da delalet eder. Onlar, zahiri uzuvların bir yöne yürüyeceğini kalbin ise diğer başka bir yöne yürüyeceğini, uzuvların apaçık küfürler işleyeceğini, bununla birlikte bâtının ise iman ile dolu olabileceğini düşünmektedirler. Zahir kâfir, bâtın ise mümin!

Bu nedenle onlara göre küfür tek bir şeydir ki buda kalbin küfrü ve yalanlaması veya açık bir ifadeyle örneğin sözlü ifade gibi- kâfir olduğunu ve yalanladığını ifade etmesidir!

Bu görüş, pislik, batıl ve apaçık nakli ve akli delillerle reddolunan bir görüştür. İlim ehlinin, bu dalalet mezhebine, sahiplerine ve destekçilerine yönelttikleri çok ağır sözleri bulunmaktadır. Başka incelemelerimizde buna değinmiştik.

5- Tevhide misal olarak verilen bu mübarek güzel ağacın özelliklerinden birisi de, zaman devam ettiği sürece veriminin daimi olmasıdır. O, diğer ağaçlar gibi verimi mevsimlik değildir. Onların ürünleri bir mevsimde olur diğer mevsimlerde ise durur. Onun verimi ise, mevsimlerin, günlerin ve saatlerin geçmesiyle de sürekli devam eder. “**Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir.**”

Tevhid şehadeti La ilahe illalah'ta böyledir. O, zaman devam ettiği sürece sahibine hayır ve ürün vermeye devam eder. O, namaz, oruç, hacc veya zekât gibi verimi belirli bir zamanla sınırlı olan ibadetler gibi değildir. Hayır…

Bilakis o ikamette ve yolculukta sahibiyle birliktedir. Barışta ve savaşta, dostlukta ve düşmanlıkta, uzlette ve karışmada, işinde, evinde ve tüm mekânlarda sahibiyle birliktedir. Onu doğru sözlere ve tutumlara yönlendirir. Tüm hareket ve duruşları tevhid şehadeti ile yönlendirilir, La ilahe illallah ile…

La ilahe illallah'ın güzel gördüğünü güzel görür, La ilahe illallah'ın çirkin gördüğünü ise çirkin görür. Onun için dostlukta ve düşmanlıkta bulunur. O, bununla rabbimizin şu nitelemesi gibidir: “**Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir.**” Bazen verip bazen de vermemezlik etmez.

Bu ayeti kerimeyi her okuyuşumuzda ve tevhid şehadetine örnek olarak verilen bu büyük misal üzerinde durduğumuzda, tüm bu anlamları hatırlamalı ve düşünmeliyiz. Allahu teala'nın “**Allah insanlar için örnekler verir**” buyruğundan kast olunan budur.

Ebu Basir Et-Tartusi

Mütercim: Muhammed Atta

BU AY ÖNE ÇIKAN HABERLER

Hakimullah Mesud' un bayram mesajı

Pakistan Talibanı hareketi de Kurban Bayramı nedeniyle bir mesaj yayınladı. Hareketin lideri Hakimullah Mesud, Pakistan hükümeti ve ordusuna, 'Sizinle savaşımız sürecek' mesajı verdi.

Kurban bayramı münasebetiyle Pakistan Taliban Hareketi de bir kutlama mesajı yayınladı.

Mesajda İslam ümmetinin bayramı kutlanırken, bazı konulara da özellikle işaret ediliyor.

Hareketin lideri Hakimullah Mesud, mesajında mücahitleri temsilen konuştuğunu ifade ederek "İslam ümmetinin tek bir vücut olduğunu ve mazlum Müslüman halkların acılarını hissettiklerini" söyledi.

Pakistan hükümetine ve ordusuna da seslenen Mesud: 'Sizinle savaşımız sürecek. Bu dünyada yakında zelil düşeceksiniz. Küfür önderleri sizi yalnız bırakmaya başladı. Çünkü sizi gücünüzü tüketene kadar kullandılar. Biz İslam mücahitleri, size karşı savaşımızı tüm azmimiz ve imanımızla sürdüreceğiz. Allah'ın lütfü ve rahmetiyle bu silahı kimse de elimizden söküp alamayacak' dedi.

Mesajın tam metnini ilginize sunuyoruz:

"Bismillahirrahmanirrahim

Hamd âlemlerin rabbi Allah'a, salât ve selam sevgili Resulü'ne, ehline ve tüm ashabına olsun. Ve sonra:

Ey değerli Müslüman kardeşlerim!

Selamun aleykum ve rahmetullahi ve berekatuh

Öncelikle Müslüman ümmetinin İbrahim peygamberin (a.s.) sünnetini eda ettiği mübarek kurban bayramınızı kutlarım. Ayrıca Beytullah'a gidip hac edebilme şerefine ulaşanları da tebrik ederim.

Bu mübarek münasebet vesilesiyle genel olarak İslam ümmetine özel olarak da Pakistan halkı ile mücahitlere bazı önemli noktaları hatırlatmak istiyorum.

Ey Müslüman Ümmeti! Mübarek kurban bayramında Pakistan'daki mücahitlerin hizmetçisi sıfatımla tüm mücahitleri temsilen genel olarak tüm İslam Ümmeti'nin, özellikle de zalim yöneticiler ve kafir hükümetler tarafından ezilen Müslümanların karşısında, tüm mazlum Müslümanlara gücümüz yettiğince yardım edeceğimize, fitne tamamen yok olup din de Allah için tatbik edilinceye kadar imkanlarımız elverdiğince Allah yolunda savaşı ve desteğimizi sürdüreceğimize dair ahdimi yeniliyorum.

Bizim inancımıza göre Müslüman ümmeti tek bir vücuttur. Peki vücudun bir parçası yanar da nasıl kalan kısmı onun acısını hissetmez?

Bizler ümmetin başına gelen felaketlerin, ümmete yapılan baskı ve zulmün farkındayız. Bu nedenle de bu zulüm ve baskıyı caydırmak ve ortadan kaldırabilmek için hayatımızın sonuna kadar cihat ve savaşı sürdüreceğiz.

Bu mübarek bayram münasebetiyle ümmete şu mesajı yöneltiyorum: İslam hilafetinin düşmesinin, başımıza gelen zulüm ve soykırımın, geçen onlarca yıl boyunca aşağılanıp boyunduruk altında yaşamamızın sebebi o Yahudi ve Hıristiyan işbirlikçisi bencil yöneticilerdir.

Bu nedenle İslam ümmetinden küfür aracı olan yöneticilere karşı ayaklanmalarını talep ediyorum. Ümmetin Emir'ul Mü'minin Molla Ömer'in –Allah onu korusun- bayrağı altında birleşmesi ve raşid halifelik hayalini gerçekleştirmesi gerekir.

Savaşın kurbanları Peştun Halkı ve aşiret bölgeleri

Müslümanlar bugün münasebetiyle bayram sevinciyle meşgul olurken bizim aşiret bölgelerimizdeki insanların çoğu ve Peştun halkından evsiz kalmış muhacirler bu sevinçten mahrum yaşıyorlar. Zira hayatlarını idame ettirmek zorunda oldukları kötü kamp koşullarında ne bir barınağa ne de bir sığınağa sahipler. Hiç şüphe yok ki onların fedakârlıkları İslam ümmeti için doğan parlak bir günün başlangıcı olmuştur. Hakkı yerine getirmeniz ve bu yolda yapacağınız fedâkarlık ümmete kaybolmuş onurunu yeniden kazandıracaktır.

Sizler sahabelerin tarihini yaşattınız. Zalim kâfirlerin ve ön cephe müttefiki işbirlikçilerinin uykularını kaçıran sizin Arap mücahitleri, mazlum Özbekleri ve diğerlerini destekteki sebatınız, din yolunda cihat ve hicretin zorluklarına katlanmanız olmuştur. Sizler onların kibirli burunlarını yere sürttürdünüz ve söz ve amelinizle Allah ve Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) için ön cephede duranlar olduğunuzu ispatladınız.

Ülkenin dört bir yanında; Karaçi'de, Pencap'ta ve diğer bölgelerde size karşı uygulanan zulüm ve baskının, Swat, Bajaur, Mohmand, Dara Adam Khel, Orakzai, Veziristan bölgelerinden ve daha başka bölgelerden mücahitlere ve ensara hapishanelerde yapılan işkencelerin boyutlarını çok iyi biliyoruz. Ancak mücahitler adına sizi kesinlikle temin ederim ki bizler sizleri bir an bile unutmuyoruz. Sizin sorunlarınızı çözebilmek, tüm mücahit esirlerin salınması, bölgelerinizde saygın ve onurlu bir şekilde yaşayabilmeniz için elimizden gelen her şeyi yapıyor, Allahu Teâlâ'dan da emellerimizi gerçekleştirmesini niyaz ediyoruz.

Pakistan halkına ve Pakistan'ın geleceğine dair:

Bugüne kadar İslam Dünyası'nda ne felaket görülmüşse Pakistan'daki Müslüman halkın kâfirlere karşı Müslümanların yanında durduğu ve kendileriyle dayanışma içine girdiği inkar edilemez bir gerçektir. Allahu Teâlâ bu toprakları her türlü nimetle nimetlendirdi. Ancak gerek su, gerek bölgesel, gerek etnik meseleler gerek de doğal kaynakların dağıtımı olmak üzere sorunların çokluğu nedeniyle fakirlik ve yoksunlukla karşı karşıya kalıyorsunuz. Din yolunda azmini yitirmiş, açgözlü yönetici sınıf sebebiyle halka eziyetten başka bir şey gelmiyor. O hâkim sınıf ki kendi nefsani arzularını gerçekleştirebilmek için 180 milyon kişiyi kötü hale sevketti. Arkasında da Dünya Bankası ve Uluslararası Para Fonu gibi küfür kurumları, Amerika, Avrupa ve daha başka ülkeler ile sivil ve askeri kurumlarda çalışıp dini konusunda azimli halkı her türlü yolu kullanarak kandıran bir avuç insan duruyor.

Bugün Allah'ın izniyle bu yöneticiler, askeri ve sivil kurumlar kuşatma altındadır. Pakistan toprakları gün geçtikçe kendilerine daha da dar gelecektir.

Böylesi bir vakitte o kâfirlerden en kısa zamanda kurtulabilmek için ellerinizi Pakistan Taliban Hareketi'ndeki kardeşlerinizin elleri üzerine koymanız, onları her türlü araçla desteklemeniz ve yardımcıları olmanız gerekir.

Pakistan'ın geleceğini düşünecek olursak bölgesel ve etnik taassubun sona ermesinin ve varlıkların adil bir şekilde dağıtılmasının Uluslararası Para Fonu'nun ya da Dünya Bankası'nın veya da D8 ülkelerinin koyacağı politikalar aracılığıyla gerçekleşemeyeceğini görürüz. Onlar halkın üzerindeki yükü daha da ağırlaştırmak için KDV ve karbon vergileri gibi vergileri artırmaktan başka bir şey önermez. Oysa tüm meselelerimiz için tek çözüm yolu İslam Şeriatı'dır. Pakistan, Allah'ın izniyle İslam halifeliğinin müstahkem bir kalesi olacak, tüm halk da Allah'ın kendilerine bahşettiği toprağındaki milyonlarca fidandan, altın ve gümüş dolu dağlarından, dalgalı nehirlerinden faydalanacaktır.

Hükümete ve emniyet kurumlarına

Bizler mücahitler ve iman etmiş Müslümanlarız. Sizinle inanç uğrunda savaştık ve Allah'ın izniyle bu savaş devam edecek. Bazen demokrasiyi adil bir rejim olarak göstererek bazen din ve demokrasiyi birbirine karıştırıp halkı yanıltarak; kısacası her şekilde Müslüman halkı kandırmaya çalıştınız. Karşınızda mümin bir adam durduğunda işi aşiret bölgelerindeki, Lal Mescidi'ndeki, Swat'ta, Buner'deki operasyonlarınızda ve Abbottabad operasyonunda görüldüğü gibi vahşete vardırdınız.

Kâfirleri memnun etmek için Afganistan'da masum kanı akıttınız, Arapları, Özbekleri, tüm mücahit ve müminleri onlara teslim ettiniz. Peşaver, Swat ve Veziristan'daki ve daha birçok yerdeki hayatınızı Amerika ve kâfirlere yardım, destek yolunda kaybettiniz.

Sizinle savaşımız sürecek. Bu dünyada yakında zelil düşeceksiniz. Küfür önderleri sizi yalnız bırakmaya başladı. Çünkü sizi gücünüzü tüketene kadar kullandılar. Biz İslam mücahitleri, size karşı savaşımızı tüm azmimiz ve imanımızla sürdüreceğiz. Allah'ın lütfü ve rahmetiyle bu silahı kimse de elimizden söküp alamayacak.

Afganistan'daki İslami Emirlik

Ümmetin tek bir vücut gibi olduğunda şüphe yoktur. Bizler Müslümanlar olarak hiçbir uluslararası sınırı kabul etmiyor, Durand Hattı'nı da tanımıyoruz. Bizler Emir'ul Müminin Mücahit Molla Ömer'in –Allah onu korusun- vefalı askerleriyiz. O bizim emirimiz, liderimiz ve komutanımızdır. Gerçeklik, Pakistan Taliban Hareketi'nin Afganistan'daki İslam Emirliği için yaptığı fedakârlıklara tanıklık etmektedir. Bu ilişki vakit geçtikçe daha da güçlenecektir.

Cihadın ve mücahitlerin durumu

Saygıdeğer Emir Beytullah Mesud (Allah ona rahmet etsin), 2008 yılının Ocak ayında Pakistan hükümetine karşı açık bir savaş ilan etti. O günden bugüne Pakistan Taliban Hareketi'nin Dir, Swat, Buner bölgelerinde, çevre alanlarıyla diğer aşiret bölgelerinde açık savaşı başladı. Hareket, bazı bölgelerden taktiksel olarak çekilmeyi seçti. Ancak tüm savaş boyunca mücahitler Amerikan işbirlikçisi orduya karşı saldırılar düzenlemeye, büyük kararlılık ve tutarlılıkla onları yıpratmaya devam etti. Çete savaşları aracılığıyla savaşın dairesini çevre bölgeleri de kapsayacak şekilde genişlettik.

İslamabad, Lahor, Karaçi ve Peşaver'de bir yandan Amerikalıların merkezlerini, elçiliklerini ve karargâhlarını hedef alıyoruz, bir yandan da mücahitlerimiz aşiret bölgelerinde orduyu hedef alıyor. Ordu komutanlığının merkez karargâhına, Bredlien'e, Mehran askeri hava üssüne, Amerikan büyükelçiliğine, PC Otel'e saldırılar, başkanlara, sınır muhafızlarına ve bakanlara suikastlar düzenlendi. Mücahitler önümüzdeki evrelerde en iyi yöntemlerle yine bu tür saldırılar düzenlemeyi planlamaktadır.

Ordu üzerine sürekli düzenlenen saldırılar vesilesiyle Jetral, Swat, Dir ve diğer aşiret bölgelerinde en çok işgal altında olan kısımların kontrolü tekrar mücahitlerin eline geçmektedir. Hareketin alimleri mücahitleri eğitiyor ve İslam Şeriatı'na göre disiplinlerini sağlıyor, sorunları İslama uygun en iyi yöntemlerle çözüyorlar.

Son olarak Müslümanların geneline; özellikle de mücahitlere İslam Şeriatı'na uymalarını, dine destek hususunda zerre kadar da olsa tembellik etmemelerini, aralarında sorun çıkmasından kaçınıp birlik olmalarını tavsiye ediyorum.

Kafir orduları (bugün) Allah'ın izniyle yenilgiye uğramış durumdadırlar. Şu anda kendilerini kurtarabilmek için son şeytani hileleri olan ümmeti parçalama yoluna başvuruyorlar. Bu nedenle Müslüman ümmetimiz dikkatli ol! Bu hilelerinde başarılı olabilmeleri için onlara fırsat verme!

Bu mübarek gün münasebetiyle İslam Ümmeti'nin, mazlum Müslümanlarla kafirlere karşı savaşan mücahitlerin kardeşlerini iyi bir şekilde anlaması, onlara özel dualar etmesi gerekir. Selamun aleykum

Mücahitlerin hizmetkârı Hakimullah Mesud (Hâlbuki üstünlük ancak Allah'ın ve Peygamberi'nin ve Mü'minlerindir. Fakat münafıklar bunu bilmezler.) (Münafikun suresi-8)

Kazakistan'da Hilafet Ordusu'nun Saldırıları Sıklaşıyor

İngiltere'de yayınlanan günlük Telegraph gazetesinin haberine göre, Kazakistan güvenlik güçleri İslamcı militanların saldırılarına karşı alarma geçti.

Geçtiğimiz günlerde Atyrau ve Taraz kentlerinde meydana gelen saldırılardan sonra gelen tehdit telefonlarının da arttığı bilgisi haberde yer aldı. Habere göre, silahlı bir militanın yedi kişiyi öldürdüğü saldırının ardından, kimliği belirsiz bir militan bir eğlence merkezinin yakınlarına bomba yerleştireceği tehdidinde bulundu.

Telegraph gazetesi haberinde, geçtiğimiz döneme kadar Orta Asya'nın barış içerisindeki ülkelerinden birisi olan Kazakistan'da İslamcı militanların ve Hükümetin karşılıklı restleşmelerinin barış halini önemli ölçüde değiştirmiş göründüğünü öne sürdü.

Görgü tanıklarının, "Bomba atarlı bir otomatik silah taşıyan kişi, Taraz polisini hedef alacak şekilde saldırı düzenledi." ifadeleriyle anlattığı olayda 7 kişi hayatını kaybetti.

Kazakistan'dan yayın yapan internet siteleri de Taraz şehrindeki bir eğlence merkezinin yakınlarında, silahlı saldırının hemen ardından bomba yerleştirildiğini yazdı.

Kazakistan'ın batısında yer alan Taraz şehri, başkent Almaata'ya da 600 kilometre uzaklıkta.

1991 yılında Sovyetler Birliği'nden ayrılarak bağımsızlığını ilan eden Kazakistan, Atyrau kentinde meydana gelen saldırıların ardından şimdi de Taraz'daki saldırıların şokunu yaşıyor.

Taraz'dan önce de Atyrau kentinde planlanan bombalı saldırı gerçekleşemeden militanın üzerindeki bombalar patlamış ve militan hayatını kaybetmişti.

Hilafet Ordusu isimli (Jund Al Khilafah - JAH) örgütün üstlendiği saldırılardan sonra çeşitli internet sitelerine açıklamalar gönderden JAH yöneticileri saldırılarının süreceği uyarılarında bulunmuşlardı.

Hilafet Ordusu, geçtiğimiz Ekim ayında Kazakistan parlamentosu tarafından kabul edilen yasaların Müslümanların ibadet özgürlüğünü ihlal ettiğini öne sürerek, yasaların bir an önce iptal edilmesini talep ediyor.

Kaddafi'nin Silahları El Kaide'ye Gidiyor

Libya'da devrik lider Kaddafi'nin silah depolarında yağmalanan silahların bedevi kabileler ve silah tüccarları eliyle Mağrib El Kaide'sine gittiği iddia ediliyor.

Savunma bakanı Mahmudu Karidyo tarafından yapılan açıklamada söz konusu konvoyun Nijer üzerinden Mali'ye doğru ilerlemekte olduğu ve çatışmada bir askerin hayatını kaybettiğini belirtildi.

Çatışma sonrasında konvoydaki bazı kişilerin yakalandığını söyleyen savunma bakanı konvoydakilerin Libya'da devrilen Kaddafi'ye bağlı milislerden oluşup oluşmadığı konusuna açıklama getirmedi.

Kuzey Nijer'de yayım yapan Radyo Nomad'den gazeteci Serge Hilpron ise AP'ye yaptığı açıklamada konvoyda Libyalıların ve Tuareg kabilesine mensup kişilerin bulunduğunu belirtti.

Libya'nın güney komşusu Nijer, son dönemlerde aralarında El Kaide'nin de bulunduğu çeşitli silahlı grupların etkili olduğu bir ülke.

Nijer'in kuzey bölgelerinde Tuareg kabilesinin de güçlü olduğu biliniyor.

Tuaregler ve Nijerli bazı kabileler, Kaddafi'nin NATO güçlerine ve Libyalı isyancılara karşı verdiği mücadelede görev almışlardı.

Nijerli gazeteci Serge Hilpron, Libya'da Kaddafi döneminden kalan silahlar sebebiyle Nijer'in kuzeyinde ciddi bir silah kaçakçılığı faaliyeti yaşanmakta olduğunu belirtti.

Hilpron, Libya'daki silahları ele geçiren silah tüccarlarının olası müşterileri arasında Mali'de bulunan El Kaide örgütünün de bulunduğu iddiasında bulundu.

Libya'da yaşanan rejim değişikliği sonrasında akıbeti bilinmeyen ciddi miktarda silah ve askeri mühimmat, ABD ve BM Güvenlik Konseyi tarafından tehdit olarak görülmekte.

Cezayir, Mali, Moritanya, Nijer ve Nijerya'da konuşlanan El Kaide savaşçılarının Libya devriminin başından beri ciddi oranda havadan karaya füzeler ve ağır mühimmat ele geçirdikleri bildirilmişti.

Tunus'ta bir çatışmada içi mühimmat dolu 5 kamyon El Kaide tarafından Cezayire kaçırılmış Nijerya'da da El Kaide kamyonlar dolusu ağır silahı ülkedeki destekçileri Boko Haram cemaatine ulaştırmayı başarmıştı.

İslami Selamet Partisi(FIS) lideri Ali Bin El Hacc'ın oğlu Libya silahlarını Cezayir Kaidesine kaçırırken çıkan çatışmada yaşamını yitirmişti.

Libya isyancılarının komutanlarından büyük çoğunluğunun eskiden El Kaide saflarında savaşmış cihadçılar olması nedeniyle El Kaide'ye ciddi oranda ilk nesil teknoloji SAM ve Stringer füzesi verdikleri CIA tarafından iddia edilmişti.

ABD Veziristan'a Saldıracak mı?

ABD ordusunun NATO ve Pakistan'la beraber Veziristan'a büyük bir kara operasyonu düzenlemesi bekleniyor.

Afganistan'ın Pakistan sınırı son 10 yılın en büyük askeri hareketliliğine şahid oluyor.

900 mühimmat yüklü NATO aracının Veziristan sınırına kaydırıldığı, Pakistan'ın da bölgeye büyük oranda askeri takviye yaptığı bildiriliyor.

ABD dışişleri bakanı Hillary Clinton'un Pakistan seyahatinde Pakistan'a Veziristan bölgesine operasyon yapmasını talep ettiği, Pakistan'ın da halkın tepkisini almamak amacıyla ABD ile sözlü sataşmalara giriştiği bildiriliyor.

Pakistan'ın ilerde meydana gelecek işgal sürecinde ABD'ye karsı cıktığını ancak basaramadığını anlatmak amacıyla ABD'ye yüzeysel tepkiler gösterdiği düşünülüyor.

Bölgedeki direnişçilerin askeri güçlerini bütün Veziristan ve Svat vadisine yaydığı, mobil ekipler halinde Pakistan'ın içlerine doğru yayıldıkları gelen haberler arasında.

Önümüzdeki günlerde Hem Afgan hem de Pakistan Taliban'ının saldırılarını artırıp ABD ve Pakistan'ı baskı altında tutmaya çalışmaları bekleniyor.

El Kaide geçtiğimiz yıllarda Hindistan'a saldırılar düzenleyerek Pakistan'ı, oluşan gerginlik nedeniyle askerlerinin bir kısmını Veziristan'dan cekip Hindistan sınırına aktarmaya zorlamıstı. ABD iki ülke arasında arabuluculuk yaparak Pakistan'ın Taliban'a yoğunlasmasını sağlamıştı.

ABD Irak'tan Çekiliyor

ABD Başkanı Barack Obama, Irak'ta kalan tüm ABD askerlerinin 31 Aralık tarihine kadar çekileceğini açıkladı.

Obama, Irak Başbakanı Nuri el Maliki ile yaptığı video konferansın ardından düzenlediği basın toplantısında, "Söz verdiğimiz gibi Irak'taki tüm askerlerimiz yıl sonundan önce ülkelerine dönmüş olacaklar. Yaklaşık dokuz yıl sonra ABD'nin Irak'taki savaşı da sona erecek" dedi.

Obama, ABD ile Irak arasında bundan sonra "karşılıklı çıkar ve karşılıklı saygıya dayanan eşit bir ortaklığın kurulacağını" da sözlerine ekledi.

Bu açıklama, ABD'nin Mart 2003'te başlattığı Irak savaşında önemli bir dönüm noktasına işaret ediyor. ABD, Ağustos 2010'da muharip askerlerini Irak'tan çekmişti.

Şu anda Irak'ta kalan yaklaşık 50 bin ABD askeri Iraklı güvenlik güçlerine danışmanlık yapıyor. ABD'nin geri çekilme takvimi çerçevesinde 2011 sonunda bu 50 askerin de ülkelerine dönmesi öngörülüyordu.

Ancak son dönemde artan şiddet olayları ve bölgesel gelişmeler nedeniyle geri çekilmenin ertelenmesi gündemdeydi.

ABD ve İngiltere önderliğindeki koalisyon güçleri, 20 Mart 2003 tarihinde Irak'ta kitle imha silahları bulunduğu gerekçesiyle Irak işgaline başlamıştı.

Aradan geçen süre içerisinde Irak'ın eski Devlet Başkanı Saddam Hüseyin devrildi ve daha sonra yargılanarak idam edildi.

Kitle imha silahlarının varlığı ise hala kanıtlanabilmiş değil.

Suriye'ye 'müdahale' çağrısına yanıt

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, "Türkiye'den gelecek bir müdahaleyi kabul edebileceklerini" açıklayan Suriye Müslüman Kardeşler Hareketi'nin lideri Riyad Şikfa'ya cevap verdi.

Açılışını yaptığı Bitlis TV'nin canlı yayınına katılan Başbakan Erdoğan, Şikfa'nın, "Bir gün ülkemizdeki olaylarda sivillerin korunması gerekirse Suriye halkı Batı yerine Türkiye'nin koruma ve müdahalesini tercih edebilir" yönündeki sözleri hatırlatılarak, "Türkiye'nin böyle bir müdahalesi söz konusu olabilir mi? Bu konuda neler söyleyeceksiniz?" sorusu üzerine, "Tabii bu beyefendinin müdahaleden kastı nedir onu bilemiyorum. Tabii bizim şu anda, bize herhangi bir rahatsızlık verilmedikten sonra böyle bir şeyi şu anda düşünmemiz söz konusu değil. Ancak şunu da çok açık, net söylemek durumundayım; rahatsızlık hisseder durum arz ediyor" dedi."Rahatsızlık verilmiyor, şu an dediniz ama... O noktada ilerliyor süreç" yönündeki soru üzerine Başbakan Erdoğan, şunları söyledi: "Şu anda süreçte böyle bir gelişme var. Nedir bu? Şu anda 8 bine yakın Suriyeli kardeşimiz Türkiye'ye sığınmıştır. Niye? Bizim 910 kilometre sınırımız var, sınırın ötesinde akrabalık ilişkilerimiz var.

Ortak bir kültür ve medeniyeti paylaşıyoruz. Bu kültür, bu medeniyet bize ortak sorumluluklar yükledi. Fakat Suriye'nin cumhurbaşkanı bizim bu kardeşlik anlayışımıza, yaklaşımımıza, maalesef son dönemlerdeki tavırlarıyla çok farklı bir yaklaşım sergileyerek, ne yazık ki arzulamadığımız hatta hatta düşünemediğimiz yaklaşımla kendi vatandaşlarını, ki onlar bizim kardeşlerimiz, bombardıman etmeye başlamış ve onları öldürmeye başlamıştır. Çok kısa bir süre içerisinde bu insanların sayısı 2 bin 500, 3 bin, 4 binlere ulaştı. Böyle kandan beslenen bir iktidar olamaz.

Bu şekilde ayakta kalınmaz, zulm ile abad olunmaz ve bu idareler ayakta kalmaz ve bunu savunanlar, bir defa ne değerler silsilesi içinde yeri olabilir ne de bunların herhangi bir medeniyette yeri olabilir. Hiçbir otoriter, totoliter yapı, bu dünyada yer bulmuyor, bulamayacak. Hele hele dünyada artık şu anda temel hak ve özgürlüklerin her geçen gün güç kazandığı, demokrasilerin güç kazandığı bir dönemde, inanıyorum ki bu da yargılanacak. Ve Suriye'de bu rejim böyle gidemez. Çünkü bu halk, artık ne diyor; ben kendi iractemin iktidarda olmasını istiyorum. Eğer Beşar, iktidarda kalmak istiyorsa halkın iradesine saygı duyacak. Seçilebilecekse sandığa gider, sandık onu seçecekse seçer. Meydanlarda sanal dayatmalarla kimse bir yere varamaz.

1000 El Kaide savaşçısı Sakra şehrine girdi

Yemen'de aylardır süren sivil itaatsizlik ve yönetim karşıtı isyanlar sürecinde gücünü günden güne artıran El Kaide birlikleri Sakra kentine girdi.

Geçmesi Batı İçin Felaket Senaryosu CIA adına Küresel Cihad Hareketi'ni izleme merkezi Globalterroralert.com isimli enstitünün bildirdiğine göre aralarında değişik milletlerden savaşçıların da bulunduğu bin El Kaide savaşçısı Yemen'in Abyan Eyaletine 50 km uzaklıktaki Sakra kentine girdi. El Kaide şu an ülkenin Abyan eyaletini başken Zincibar dahil ele geçirmiş durumda. Yemen askeri makamlarına dayandırılan habere göre savaşçılar Yemen uçaklarının yoğun bombardımanına karşı direnip şehri ele geçirdi. ABD de Yemen'de bir çok sivil kayba neden olan hava bombardımanları gerçekleştiriyor.

<u>İstihbarat Sorumlusu Öldürüldü</u>

Çin haber ajansının verdiği bilgilere göre Yemen'de üst düzey bir istihbarat yetkilisi iki silahlı El Kaide savaşçısı tarafından öldürüldü. El Kaide geçtiğimiz aylarda 55 üst düzey yetkilinin isim listesini dağıtmış ve bunları öldürenlere toplam 350 bin dolar para vereceğini duyurmuştu.

<u>Stratejik Dengeleri El Kaide Belirliyor: Dünya Ekonomisi İçin Felaket Senaryosu</u>

Stratejik öneme sahip Sakra kentinin ele geçirilmesi bölgede Aden körfezinin tıkanması anlamına geliyor. Aden körfezinin bir yakasını El Kaide'nin Somali kolu olan Genç Mücahidler Hareketi elinde bulundururken

kalabalık El Kaide birliklerinin Aden liman kentini bir aydır kuşatma altında tuttuğu bildiriliyor.

Yemen yetkilileri ve Avrupa gelişmeleri yakından takib ederken Aden'in de El Kaide eline geçmesi durumunda örgütün stratejin körfezi denetimi altına alacağı bunun da zaten ekonomik kriz içindeki ABD ve Avrupa için felaket senaryosu olacağı bildiriliyor.

BM'nin Somali'de açlık krizi ilan edip ülkenin Kenya ve Fransa tarafından işgal edilmesinin de Aden körfezinin örgütün eline geçmesini engelleme amacı taşıdığı iddia ediliyor.

Etiyopya ordusu da Somali'ye girdi

Şebab Hareketi ile mücadelede başarısız olan Kenya'ya destek için Etiyopya ordusu da Somali'ye girdi.

Kenya ordusundan sonra şimdi de Etiyopya askerlerinin Somali'ye girdiği haberleri geliyor.

Kenya başarısız olduğu Şebab mücadelesinde yanına destek güç arıyor. İsrail'in de Kenya'ya yardım edeceği açıklanmıştı. Kenya Başbakanı'nın İsrail ziyareti sırasında iki ülke arasında Şebab'a karşı ortak mücadele konusunda anlaşmaya varılmıştı.

Şimdi bu savaşa Etiyopya da dahil oluyor.

El Kuds el Arabi Gazetesi, görgü tanıklarına dayandırdığı haberinde binlerce Etiyopya askerinin Somali'nin güney ve doğusundan ülkeye girdiğini aktardı.

Görgü şahitlerinden Abdi İbrahim, binlerce Etiyopya askerinin Somali topraklarına girdiğini anlattı. İbrahim, askerlerin kamyon ve zırhlı araçlar ile ilerlediğini aktardı.

BBC'nin haberine göre de görgü tanıkları, asker taşıyan en az 20 araç gördüklerini belirtiyorlar.

Galgulud bölgesindeki Gurel kasabasında yüzlerce Etiyopya askeri görüldü. Beledweyne'de de Etiyopya askerleri görüldüğü aktarılıyor.

Etiyopya askerlerinin Şebab Hareketine karşı operasyon yapacağı belirtiliyor. Etiyopya Dışişleri Bakanlığı sözcüsü ise iddiaları reddetti. “Etiyopya ordusuna bağlı hiçbir güç Somali topraklarına girmemiştir” açıklamasını yaptı.

2009 yılından bu yana, bu kadar büyük sayıda Etiyopya askeri Somali'de bulunmamıştı.

Aşiretler ABD varlığına destek verdi

Afganistan'da dört günlük "büyük şura" yani aşiretler meclisi toplantısında ABD ile 10 yıllık güvenlik anlaşması yapılmasına onay verildi.

Anlaşma uyarınca diğer ülkelerden askerlerin Afganistan'ı terketmesinin ardından, ABD askerlerinin varlığı devam edebilir.

Ancak şuraya katılanlar bunun karşılığında bazı koşullar öne sürdü.

Bunlar arasında ABD askerlerinin gece baskınlarına son vermesi ve Afganistan'da suç işleyen Amerikalıların dokunulmazlığının kaldırılması var.

Aşiretler meclisinde alınan kararların bağlayıcılığı yok.Bu yönde herhangi bir karar için parlamentonun onayı gerekiyor.

Başkent Kabil'de olağanüstü güvenlik önlemleri altında yapılan zirveye 2 bin civarında aşiret ileri geleni katıldı.ABD askerlerinin 2014'te ülkeden çekilmesi planlanıyor.

Toplantıda Cumhurbaşkanı Hamid Karzai, 2014'ten sonra Afganistan'la ABD'nin ilişkilerini belirleyecek stratejik ortaklık anlaşması konusunda delegelerin desteğini istedi.

Batı dünyası kanserle El Kaide arasında tercih yapmak zorunda

El Kaide'nin havalimanlarında saldırı tehdidine karşı güvenlik amacıyla kullanılan 'vücut tarayıcıları' (X-RAY) kansere neden olduğu gerekçesiyle yasaklanıyor. Batılı ülkeler kansere neden olan cihazları kullanmakla tehdit altında olmak arasında tercih yapmak zorunda.

Havalimanlarında terör saldırıları ve kaçakçılığa karşı güvenlik amacıyla kullanılan ve insan vücudunu çıplak göstermesi nedeniyle özel yaşama müdahale olduğu gerekçesiyle eleştirilen 'vücut tarayıcıları' (X-RAY) şimdi de kansere neden olduğu gerekçesiyle yasaklanıyor.

2009'dan bu yana İngiltere, Almanya, Fransa, İtalya, Finlandiya ve Hollanda gibi Avrupa ülkelerinde havalimanları ve tren istasyonlarında kullanılan cihazların nisandan itibaren Avrupa Komisyonu tarafından yasaklanması gündeme geldi.

ISAF 2 Afgan polisini öldürdü

Afganistan'ın Gazne vilayetinde Afgan polisiyle, ülkede görev yapan Uluslararası Güvenlik ve Destek Gücü'ne (ISAF) mensup askerler arasında çıkan çatışmada 2 polis öldü.

Gazne vilayeti polis şefi Zoravar Zahid, çatışmanın ISAF askerlerince düzenlenen, polisle koordineli olmayan bir gece baskını sırasında meydana geldiğini belirtti.

Zahid, olayda 2 polisin öldüğünü belirterek çatışmanın, askerlerin kendilerini fark eden polisin "dur" ihtarına aldırmaması üzerine çıktığını kaydetti.

* * *

18/11/2011

Arap Baharı ABD Projelerinin İflasıdır

"Allah'ın adıyla,

Allah'a hamd olsun ve Allah'ın salat ve selamı onun rasulüne ehline ve ashabına ve ona, kıyamete dek tabi olanlara olsun.

Allah'ın selamı rahmeti ve bereketi yeryüzündeki bütün Müslüman kardeşlerimizin üzerine olsun Ve bundan sonra;

Amel ve uzun sabrın ardından çok önemli günlere şahitlik etmekteyiz, özellikle tağuti-küfri yönetimlerin ve onların efendisi olan Amerika'nın tarihe dolu dolu zulümlerinin geçtiği günlerde bu tağut, kafir, zalim ve fasık olanların düşüşünü ve yenilgisini görmekteyiz.

Özellikle Amerika'ya, kendi evinde vurulduğu Pearl Harbor (Japonların Amerikan savaş gemilerine uçaklar ile yaptıkları intihar saldırısı) saldırılarından sonraki en büyük darbe olan, mücahitlerin Amerika'yı kendi evinde vurduğu 11 Eylül saldırıları sonrası hezimetler serisi başlamış oldu.

Önce Irak'ta çekilmeye mecbur kaldı, sonra Tunus'taki kuklasını kaybetmesi, sonra Afganistan'daki yenilgiden dolayı çekilmek istedi, sonra bütün silahları ve kimyasalları vermesine ve kullanmasına rağmen Libya'da yenilgiye uğradı, İslam'a karşı savaşan kuklasını kaybetti.

Libyalı Müslümanları, mücahitleri ve ribat ehlini, kendi adımıza, Müslümanlar adına ve zulme uğrayan bütün şerefli insanlar adına kutluyoruz.Zulüm, hırsızlık ve despotlukla sürdürülen 40 yıllık bir rejim İslami Hareket'in başlamasıyla bitmiş oldu.

Ey Libyalı kardeşimiz, bu zaferi ve yardımı kanlarınız ve parça parça olmuş cesetleriniz ile elde ettiniz. Bu zaferi kimsenin çalmasına izin vermeyin. Özellikle sizin elinizden almak için bekleyen batılı güçlere ve NATO birliklerine vermeyin. Unutmayın ki NATO Birlikleri Afganistan ve Irak'taki kardeşlerinizi öldürmekte. Gizli ve açık hapishanelerde ve Guantanamo'da hapsetmektedir, Filistin'de Beytül Makdis'te kardeşlerinize tuzak kurmakta ve Müslümanların mallarını ve doğal zenginliklerini hava ve kara orduları ile tehdit ederek elde etmeye çalışmaktadır.

NATO sizin İslam'ı bırakmanızı ve İslam Şeriatı ile hükmetmemenizi ilk isteyecek olanlardır. NATO güçleri sizlerin küfür kanunları ile hükmetmenizi istemeye ve şunu söylemeye başladılar; "Aranızdan bozguncuları ve ayrılıkçıları ve şiddet yanlılarını uzaklaştırın". Ne zaman böyle demeye başladılarsa bilin ki, şerefli ve değerli Müslüman kardeşlerimizi kast etmişlerdir, Onlar ki malları ve canları ile topraklarını ve dinlerini işgalcilere karşı koruyanlardır.

NATO ve bunların başı olan Amerika hiçbir zaman şerefli ve dini üzere sebat eden mücahit kardeşlerinizle beraber olmanızı istemezler. Lakin onlar kendileri için çalışan ve istediğini yapan kuklalarla olmanızı isterler.

O zaman bunlar Müslümanlara Vahhabi, usulcü, şiddet yanlıları, halkı ve çocukları katleden olarak gösterir ve lugatte ne kadar kötü isim varsa o isimleri verirler. Amerika ve müttefikleri bütün güçlerini sırf İslam yani Allah'ın kanunlarıyla hükmedilmesin diye harcarlar.

Bunun aksine onlar dinsiz ve Müslüman olmayanların devletleri yönetmesini isterler. İslamı kabul etmeyen, batılı fikir ve kanunları benimseyen, Cihad'a Müslümanları teşvik etmeyen, Müslümanların mallarını ve ırzlarını korumaya teşvik etmeyen kişileri yönetime getirirler.

Bilin ki bu kişiler Amerika ve batının dostu ve sevdigi kişilerdir. Batı güçleri bunlara maddi ve manevi desteği verirler. Çok açık bir şekilde bazı müesselere verdikleri gibi.

Ey Libyalı Müslüman, mücahid , faziletli ve şerefli kardeşlerimiz, ey İslam'ın yardımcıları; yepyeni bir devlet inşa etmektesiniz. Bu devleti yalnızca Allah'ın şeriatı ile hükmederek ıslah edin. Batı ve onlara yardımcı olanların tuzaklarına düşmeyin ve onların fikir ve kanunlarından uzak durun.

Islah ancak ve ancak Allah'ın şeriatı olan İslam'dadır. Buna sımsıkı tutunun ve sakın bırakmayın. İslam şeriatına ters olan bütün görüşlerden vazgeçin ve bırakın. Ancak bu şekilde düzelir ve sabit kalabilirsiniz. Ve cihat amelini bırakmayın ve başınıza Allahtan korkan, salih ,muttaki ve Allah'a kul olmak isteyenleri seçin. Bu ıslah yolunu izleyerek başarılı olursunuz.

Ey zorluk günlerini geçiren ve büyük savaşlardan çıkan kardeşlerimiz; bu nimete çokça şükredin ve sımsıkı tutunun. Allah azze ve celle size çok büyük bir nimet ve zafer verdi... Allah'ın Kur'an-ı Kerim'de Musa aleyhisselamın dilinden buyurduğu gibi: "Dediler ki: 'Sen bize gelmeden önce de bize işkence edildi, geldikten sonra da.' Mûsâ, 'Umulur ki, Rabbiniz düşmanınızı helâk edecek ve sizi bu yerde (Mısır'da) egemen kılıp, nasıl davranacağınıza bakacaktır' dedi." Araf-129

Allah'tan sizi düşmanlarınızın şerrinden ve tuzaklarından korumasını niyaz ederim. AMİN.

Özellikle İlat ve Ummuraşşeş (Mısır) bölgesinde operasyon yapan kardeşlerimizi müjdeliyorum. Allah'tan onların amelini devamlı ve mübarek kılmasını temenni ediyorum. Allah'tan onlara çokça hayır vererek Siyonistlerin sonunu getirmelerini isterim. Bu operasyonlarla İsrail'in savunucusu ve koruyucusu olan Mısır askeri meclisi ve onların başı olan yöneticileri, İsrail'e karşı cihat eden kardeşlerimizi Cin bölgesinden (Mısır'da bir bölge ismi) çıkararak gerçek yüzlerini ortaya koymuş oldular.

Ama aynı askeri meclis Kaddafi Libyalı kardeşlerimizi yok ederken harekete geçmedi, İsrail Gazzeli kardeşlerimizi bombalarken harekete geçmedi. Ama ne zaman ki İslam mücahitleri Mısır'da özellikle İlat ve Ummuraşşaş ve Mısır'ın farklı bölgelerinde İsrail'i vurmaya başlayınca İsrail'in sınırlarını mücahitlere karşı savunmaya başladı. Ve bu olaylardan sonra Mısır Askeri Meclisinin BM'ye olan yakınlığı, İsrail'in selameti ve sınırlarını korumak istemesi dolayısıyla Amerika'dan yardım akmaya başlamıştır.

Mısırlı kardeşlerimize şunu hatırlatmak istiyorum; Mısır Askeri Meclisi şu anda bile İsrail devletine kendi topraklarından doğalgaz akışını izin verirken, Gazze'deki kardeşlerimizin acil ihtiyaçları olan sağlık aletleri ve ilaçlar da dahil olmak üzere yiyecek, içecek ve yapılan para yardımlarının geçişine izin vermemektedir.

Mısırlı gençlerimize gelince; İsrail Konsolosluğu'na yapmış oldukları protesto gösterilerinden dolayı onları kutluyoruz. Özellikle konsolosluktaki İsrail bayrağını indirmeleri büyük bir başarıydı çünkü bu bayrak Hüsnü Mübarek ve şu an yönetimde bulunan Askeri Meclis'in dalgalanmasına izin vermiş olduğu bayraktır.

Şerefli ve izzetli kardeşlerimiz; İsrail konsolosluğuna yapmış olduğumuz saldırı sonrası ülkenizden kaçan İsrail konsolosunun bir daha geri dönmesini ve İsrail ile yapılan anlaşmaların devam etmesini engelleyin. Mısır ile İsrail arasında, Hüsnü Mübarek ve ondan önce yapılan anlaşmaları ve şimdiki Askeri Meclisin yapmış olduğu anlaşmaları (Camp David gibi) tarihten örnekler vererek daha sonraki konuşmalarımda anlatacağım.

Mısır Askeri Meclisi'nin İlat operasyonunu yapan mücahitleri yakalamak için bütün gücünü sarfetmesi bizlere Amerika'nın ve İsrail'in menfaatlerini korumaya istekli olduğunu gösteriyor. Cezayirli kardeşlerimize şunu demek istiyorum; Libyalı kardeşlerimizin zaferinden sonra onların yolunu izleyin. Nasıl ki Libyalı ve Tunuslu kardeşlerimiz başlarındaki tağutları devirdiler sizde onlar gibi başınızdaki tağutu devirin.

Ey Cezayirli İslam yardımcıları ve mücahitleri, Ey bedel ödeyen, kanları dökülen Cezayir halkı... Niçin susuyorsunuz! Zalim olan, İslam şeriatını istemeyen ve İsrail dostu olan, çocuklarınızın ağızlarından lokmalarını alıp Kuzey Afrika'ya Amerika'nın ve Fransa'nın yerleşmesine ve korunmasına harcayan Tağuta karşı niçin suskunsunuz? Müslüman kardeşleriniz sizin cihada başlamanızı istiyor. Zalim ve fasıklara karşı ise Allah'tan yardım istemenizi tavsiye ediyor. Müslümanları öldüren, mallarını yağmalayan ve İslam'ın kutsiyyetlerini aşağılayanlara karşı cihad etmeyenlere Allah azze ve celle şöyle buyuruyor: "Size ne oluyor da, Allah yolunda ve "Ey Rabbimiz! Bizleri halkı zalim olan şu memleketten çıkar, katından bize bir dost ver, bize katından bir yardımcı ver" diye yalvarıp duran zayıf ve zavallı erkekler, kadınlar ve çocukların uğrunda savaşa çıkmıyorsunuz? (Nisa 75)

Son olarak Libyalı kardeşlerimizi bu büyük zaferlerinden dolayı kutluyorum. Sizler bu mübarek zaferinizle müminlerin kalplerini sevinçle doldurdunuz ve Müslüman ve mazlum halkı savundunuz. Bu yolda emin adımlarla ilerleyerek Allah'ın izniyle Trablus'u fethettiniz ve Rabbimden temenni ederim ki tıpkı Trablus'u feth ettiğiniz gibi sizi Mescid-i Aksa'yı da fethederek müminleri sevindirirsiniz.

Dualarımızın sonunda hamd Allah'adır. Salat ve selam onun Rasulüne, ehline, ashabına olsun. Esselamu aleykum verahmetullahi ve berekatuh.

Eymen ez-Zevahiri

İmamla Geçen Günler

El Kaide Lideri Eymen Ez Zevahiri'nin Usame Bin Ladin'i anlattığı, "İmamla geçen günler: Birinci bölüm" adlı videonun tam metnini ilginize sunuyoruz.

Bin Ladin'in geçen Mayıs ayında Pakistan'da katledilmesinin ardından El Kaide liderliğini üstlenen Zevahiri, yayımladığı bir videoda bin Ladin'i anlattı. "İmamla geçen günler: Birinci Bölüm" adlı videoda Zevahiri, "İnsanlar Bin Ladin'in hayat çok zorken bile, hassas, nazik ve düşünceli biri olduğunu bilmez. Biz hiç onun gibi birini görmedik" diyor.

Bin Ladin'le 1980'li yılların ortalarında, her ikisi de Afganistan'ı işgal eden Sovyet güçleriyle savaşırken tanışan Zevahiri, Bin Ladin'le geçen zamanını bir "onur" diye tanımlıyor.

Zevahiri'nin bin Ladin'i anlattığı konuşması şöyle:

"Bismillah, hamd Allah'a, salat ve selam Allah'ın Resulü'ne, ehli beytine, ashabına ve izinden gidenlere olsun. Dünyanın dört bir yanındaki Müslüman kardeşlerim! Selamun aleykum ve rahmetullahi ve berekatuh. Ve sonra:

Kardeşler benden (Allah onlardan razı olsun) Şeyh, imam, yenilikçi, mücahit, bu çağda cihadı yaşatan, İslam'ın aslanı Şeyh Usame bin Laden'le (Allah ona rahmet etsin) bazı anılarımı anlatmamı ve belki de Müslümanların genelinin onun hayatı hakkında bilmediği insani; üstün, soylu ve yüce yönünü açıklamamı istedi. Onunla yaşayan herkes …..

Doğrusu hamdolsun, Allahu Teala beni bu insanla beraber yaşamakla şereflendirdi. Kendisiyle; yolculuk olsun, uzak yere gitmek bir yerde kalmak, ikamet etmek olsun; çeşitli hallerde uzun dönemler geçirdim. Hamdolsun onun yaşantısında çok üstün, soylu, şerefli yanlarına şahit oldum. Bazılarını kardeşlerin talebine istinaden Müslüman kardeşlerime sunmak istiyorum. Kardeşlerden konuşmamın hatırıma gelen her şeyi kapsayacak şekilde serbest olmasını talep ettim. Çünkü maşallah şeyhin anıları çok fazla, çeşitli ve dolu! Gerçekten çeşit çeşit faydaları, hikmetleri ve yönlendirmeleri var. Bu noktalardan bazılarını not aldım. İnşallah sizlere bu oturumda bu güzel anılardan aklıma gelenlerden bazılarını anlatacağım. İnşallah Allahu Subhanehu Teala bize kolaylaştırır ve bu yüce, soylu insanın şerefinin anıldığı daha başka oturumlar da olur. Allah ona çok rahmet etsin ve Firdevsu'l Ala'da bizleri kendisine kavuştursun Şeyh Usame Bin Laden'le yaşayan bir insanın kendisinde gördüğü en önemli yanlardan biri kardeşlerine (mücahit kardeşlerine) karşı çok vefalı oluşuydu. Daima onların hayırlı yönlerini anmaya azmeder, başarılarını över ve onlar için üzülürdü. Tabi Şeyh Usame çok asil ahlaklı, yumuşak bir insandı. Aptal ya da yaygaracı veya da cahil değildi. Eğer cihat yolundaki kardeşlerinin zulme uğradıklarını ya da haklarını alamadıklarını hissederse kendi kendine çok üzülürdü. Şeyh, hayatının bir döneminde beraber yaşadığı kardeşlerden (Allah hepsine rahmet etsin) çağımızda cihadın dağlarından biri olan ancak gerektiği gibi tanınamayan şehit Ebu Übeyde El-Menşiri ile faziletli şeyh, komutan, mücahit Ebu Hafs El-Mısri ya da diğer adıyla Ebu Hafs komutanı (Allah'ın rahmeti onun ve Müslümanların tüm şehitleri üzerine olsun) daima hayırla anar ve kendilerine Allah'tan rahmet dilerdi. Bir kere hatırlıyorum bana şöyle demişti: 'O Allah'a hamdolsun ki bana – tabi bu Afgan Savaşı sırasındaydı- cihat sahasına gelmeyi ve böylece Ebu Übeyde'yi tanımayı nasip etti. Aynı şekilde Afganistan'a yönelik Amerikan-Haçlı savaşı sırasında yayınlanan bazı makalelerde bu iki aslan, büyük kahraman, soylu şeyhe iftiralar atıldığını ve kendilerine karşı karalama kampanyası uygulandığını gördü. Bunun üzerine bana 'kardeşlerimize iftira atıp onları karalamaya kalkanlara cevap ver' dedi. Onların bazı faziletlerine konuşmalarımda ve 'Peygamberin Bayrağı Altında Bir Atlı' isimli kitabımın ikinci baskısında dikkat çektim.

Şeyh aynı şekilde faziletli şeyh, mücahit, çağımızın cihat imamı Şeyh Abdullah Azzam'ı da (Allah ona rahmet etsin) çok kere ve hep hayırla, övgüyle anar ve onun hakkında daima şöyle derdi: 'Bu insan bu çağda cihadı yaşattı.' Onu çok överdi. Şeyh, çağın Hubel'i Amerika'nın savunma bakanlığı Pentagon'a, ekonomik gücünün sembolü olan Newyork'a saldıran o 19 kardeşi de daima hayır ve iyilikle anar, onları hatırladığında etkilenirdi. Dördüncü uçakları da Beyaz Saray'a ya da kongreye doğru yolunda ilerliyordu. Bu kardeşleri büyük bir vefayla anıyordu. Ben de sizler de hatırlıyoruz, savaşın başlangıcından sonra ilk kez Tora Bora'da konuştu. 19 kardeşi öven bir konuşma yapmıştı. Bu konuşmada şeyhin görüntüsünü çok iyi hatırlıyorsunuz. Hepimizin içinde bulunduğu koşullardan; soğuğun şiddetinden, yiyeceğin, uykunun azlığından, susuzluktan, suyun donmasından –hatta altımızda; 15 metre derinlikteki su dahi donmuştu- ötürü nasıl yorgun, benzi solgun, bunalmış, bitkin düşmüştü. İşte bu zor koşullarda, düşman ve münafıklar etrafımızı sarmış,

haçlılar bizi üzerimizden bombardımana tutarken Şeyh, bu kardeşler için bir vefa konuşması yapmakta ısrar etti. Sanki –Allah ona rahmet etsin- o mekanda, o kahramanları öven bir söz söylemeden kendisine şehadetin gelmesinden korkuyordu. Tabi inşallah başka vesilelerle Tora Bora'dan, kahramanlıklardan, örneklerden; Tora Bora'da Müslüman gençlerin sundukları o harika örneklerden tekrar bahsedeceğiz. İnşallah bunları detaylı bir şekilde anlatacağız. Tora Bora'da iken işimizi gerçekten tamamen Allah'a teslim etmiştik. Zira münafık düşman etrafımızı çevrelemiş, Nato da bizi üstümüzden bombalıyordu. Bulunduğumuz mevkinin her an basılacağını tasavvur ediyorduk. Bu nedenle de kardeşler kendilerini ölene kadar savaşa hazırlamıştı. Ancak tabi daha sonra açıklayacağımız üzere haçlıların aşırı korkaklığı ortaya çıktı. İnsanlık tarihindeki en büyük güç olduklarını dair övündükleri kuvvetlerine, tüm Holywood palavralarına karşın korktular. 300 İslam aslanının bulunduğu Tora Bora mevkiini basmaya cesaret edemediler. Korktular ve takdir-i ilahi! Bu, Şeyh Usame Bin Laden'in Haçlılara karşı çıkıp mücadele, savunma ve cihadı sürdürmesinin sebeplerinden biriydi.Aynı şekilde Müslümanların, Allahu Teala'nın her şeye gücünün yettiğini, Allahu Teala'nın o Siyonistlerin hakikatini kendilerini bildirdiğini ve '…Eğer siz acı duyuyorsanız, kuşkusuz onlar da sizin acı duyduğunuz gibi acı duyuyorlar. Üstelik siz Allah'tan onların ümit edemeyecekleri şeyleri umuyorsunuz…' kavlini (Nisa Suresi, 104) bilmeleri içindi. Burada kastetmek istediğimiz, Şeyh Usame'nin o 19 kişiye vefasını göstermek için o zor koşullarda, o gördüğünüz haliyle o konuşmayı yapmakta ısrar etmiş olmasıdır. Sonra bunun ardından; Allah ona rahmet etsin Şeyh Tora Bora'dan çıktıktan sonra söylediği ilk söz, o on dokuz kişi için sarfettiği vefa konuşması olmuş, kendilerini isimleriyle teker teker anmıştır.

Şeyh Usame Bin Laden (Allah ona rahmet etsin) şehit Şeyh Abdurrahman Kenedi'ye de çok bağlıydı. Bana bir mesaj göndererek bu adamın kahramanlıklarından bahset, insanlar onu, faziletini bilsin, dedi. Zira konuşmalarımın birinde ondan bahsettim. Hicretinden, ihsanından ve takdire şayanlığından, Haçlılara karşı savaşta öne atılıp geri kaçmadan öldürüldüğünden söz ettim. Şeyh aynı şekilde Şeyh Libi'nin oğlu olan şeyhe –Allah ona rahmet etsin- karşı da çok vefalıydı. Bana 'bu adam kendini bizim için feda etti' derdi. Çünkü şeyh (Şeyh Libi'nin oğlu) -inşallah Allahu Teala kolaylık verirse Tora Bora ile ilgili detayları da anlatırken tekrar değineceğiz inşallah- Tora Bora'daki İslami mücadele gücünün askeri komutanıydı. Şeyh Usame kendisine kardeşlerden büyük bir kısmını –şeyhin siyasi ve meydani tecrübesinden bahsederken detaylı bir şekilde anlatacağız inşallah- Tora Bora'dan çıkarıp Pakistan'a götürme görevi vermişti. Gerçekten de bu aşırı zor görev, buz, soğuk ve kuşatma gibi sert koşulların mevcudiyetine karşın başarı ile sonuçlandı. Onları münafıkların saflarının ortasından, o sıra vurmakta oldukları Tora Bora dışında tüm Afganistan'ı egemenliği altına almış düşman Haçlı'nın bombardımanı arasından çıkardı. Onları Pakistan sınırına götürdü. Pakistan'da ise Haçlılar bu kardeşleri ancak bazı Pakistan aşiretlerinin ihaneti sebebiyle ele geçirebildi ki bu bilinen bir hikayedir. Pakistanlılar Şeyh Libi'nin oğlu şeyhi Kohat hapishanesine koyduklarında kendisinde o kardeşlerin idare işleri hesabına ait para vardı. Hain, rüşvetçi Pakistanlı subaylar kendisiyle pazarlığa kalktı. Bu parayı kendilerine vermesi karşılığında kendisine hapisten kurtulmayı, ismini silmeyi ve sanki hiç yakalanmamış gibi göstermeyi teklif ettiler. Ancak Şeyh Libi'nin oğlu şeyh –Allah ona rahmet etsin- tüm insanlar bu kahraman Libyalıyı bilsin, Libyalı kardeşleri –inşallah şu anki zaferleri İslam ve Müslümanlar için olur ve içlerinden inşallah Şeyh Libi'nin oğlu yerine milyonlarcası çıkar- kendisini örnek alsın! Kendisine bu teklifi yaptıklarında şöyle dedi: 'Hayır! Kardeşlerimi terk etmem. Ama size hepimizi birden çıkarmanız karşılığında bu parayı, hatta daha fazlasını öderim. Pakistanlı subaylar onun bu teklifini reddetti. Şeyh Libi'nin oğlu, mücrim Kaddafi rejimi kendisini öldürene kadar kardeşleriyle beraber hapiste kaldı. İnşallah Libya'daki soylu ve özgür mücahitler, kanında İslam'a ve peygamberine (s.a.s) karşı sevgi dolaşan, o azmi taşıyan tüm Libyalılar, Kaddafi'den de, kendisine azap çektiren ve daha sonra da öldürsün diye Kaddafi'ye teslim eden Batılı Haçlı Nato güçlerinden de bu Libyalı aslanın intikamını alacaktır. İşte Şeyh Usame'nin 'bu adam kendini bizim için feda etti' sözünün açıklaması budur.

Şeyh Usame Bin Laden bana Şeyh Mustafa Ebu'l Yezid'in kahramanlıklarından bahsettiği bir mesaj da göndermiş şöyle demişti: 'Bu adam kendini ve ailesini bizler için feda etti.' Yani kardeşlerin işlerini, mücahitlerin işlerini yürüttü. Mücahitler, ensar ve muhacirlerle irtibat kurdu. Bu mübarek zengin çalışmasının karşılığında da Nato casusları kendisini izledi, sonra Allah ona rahmet eylesin; hem kendisini, hem ailesini hem de Kur'an ezberletip kendilerine baktığı yetimleri öldürdü.

Bu, o soylu insanın kardeşlerine bağlılığını gösteren örneklerden biridir.

Şu anda aklıma gelen bir başka nokta! Bilmiyorum belki insanlar bu yönünü bilmiyordur. Çünkü onlar İslam'ın aslanını 'Amerika güvenlikte olmayı hayal edemeyecek' diye kükrer, Bush'u tehdit ederken görüyordu. İnsanlar onun çok ince, yumuşak, latif bir insan olduğunu, ince ruhlu, benzeri görülmemiş derecede utangaçtı. Onu onaylayan da onaylamayan da onun soylu bir ahlaka sahip olduğu görüşünde birleşti. Usame Bin Laden'le her kim oturmuşsa onun ahlakını, asaletini, hayasını, hoşgörülülüğünü övmüştür. Yani Şeyh Usame Bin Laden'in –Allah ona rahmet etsin- kendimle çok duygusal bir anını hatırlıyorum. Ailemin ve beraberinde kardeşlerden bazılarının şehadet haberi –Allah onlara rahmet eylesin- geldiğindeydi. Bu haber geldiğinde Tora Bora'daydık. Bu haberi kardeşlerden biri getirdi. Şeyh kendisinden bana söylememesini talep etti. Sabah namazına kalktık. Şeyh, kardeşlere namazı kıldırmam için beni öne geçirdi. Sabah namazını kıldıktan sonra namaz zikirlerini söylemek için oturduk. Kardeşler bulunduğumuz mekandan teker teker çıkmaya başladı. Sonunda orada yalnız kaldım. Sonra haberi getiren o kardeş girdi. Bana selam verdi ve başsağlığı diledi. Bana sabretmemi ve sevabını beklemeyi tavsiye etti. Bana eşimin, bir oğlumun, kızımın, üç erkek kardeşimin öldüğünü, ailelerinden, oğullarından, kızlarından ölenler olduğunu söyledi. İnna lillahi ve inna ileyhi raciun (Allah'a aitiz ve yine ona döneceğiz) dedim ve Allahu Subhanehu ve Teala'dan bana yardım etmesini diledim. O sırada Şeyh –Allah ona rahmet eylesin- girdi. Bana sarıldı. Gözleri yaşla doluydu. Ağlamaktan nefesi kesiliyordu. Bana başsağlığı diledi. Sonra teker teker kardeşler girerek başsağlığı diledi, beni teskin etti ve bana güç verdi. O günün programına göre sabah namazından sonra başka bir yere gidecektik. O vakit yanımızdakilerle beraber sayımız otuzun üzerindeydi. Şeyh, kardeşlerin büyük kısmından yola çıkmalarını istedi. Bana ise ben, sen ve bazı kardeşler burada kalacağız, dedi. Yok, yok! İnşallah biz de hareket ederiz, hareket insana üzüntüleri unutturur şeyh dedim. O da bana 'yok yok, sen dert etme' dedi. O mekanda bir gün kaldık. Allah ondan razı olsun, ben yatıştıktan sonra hareket edelim diye beni sakinleştirmek ve sinirlerimi yatıştırmak için uğraşıyordu. Daha sonra Allah'a hamdolsun o ilk şoku atlattım. Allahu Teala'dan şehitlerimizin, mevtalarımızın ve tüm Müslümanların mevtalarının en hayırlı şekilde telafisini niyaz ediyoruz. Sonra o ilk şok ve yoğun duygular gittikten sonra ben oğlum Muhammed'den bahsettiğimde Şeyh'in gözlerinde yaşlar görüyordum. Yani artık geçtiği için benim gözlerim dolmuyordu. Ancak oğlum Muhammed'den her bahsettiğimde Şeyh'in gözlerinde –Allah ona rahmet eylesin- yaşlar görüyordum.

Yine Şeyh Usame bin Laden'le –Allah ona rahmet etsin- minnetle hatırlıyorum- daha başka güzel konumlar olmuştu. Annemin vefatında- Allah ona da, şeyhe de Müslümanların tüm ölülerine de dirilerine de rahmet etsin- bana ilk başsağlığı dileyen oydu. Bana çok güzel bir şekilde başsağlığı diledi. Bana güzel bir mesaj göndererek başsağlığı diledi. Ben de kendisine teşekkür ederek şöyle dedim: 'Ey Şeyh, sen annemin vefatını benden önce bildin. Allah senden razı olsun.' (Şeyh Usame bin Laden'in, kendilerinin özel meselelerine de ne kadar itina gösterdiğine işaret ediyor)

Yine Şeyh Usame Bin Ladin'e yaklaşanların bildiği bir şey var. O da kalbinin yumuşaklığı ve ağlamaya hazır oluşu. Bir hutbe verse, konuşsa ya da dua etse hemen gözleri dolardı. Şeyh Usame Bin Laden gözlerinin hemen dolması ve ağlaması ile bilinmektedir. Hatta bir keresinde bana danışarak şöyle dedi: 'Bazı kardeşler bana sen bazen konuşurken gözyaşların seni geçiyor. Biraz kendini tutsan, diyorlar. Neden böyle oluyor acaba?' Ben de kendisine şöyle dedim: 'Ey Şeyh bu, Allah'ın senin kalbine koyduğu rahmet. Bundan ötürü üzülme. Bu Allahu Teala'nın sana bahşettiği bir lütuf.

Şeyh Usame Bin Laden'de –Allah ona rahmet etsin- gördüğüm yanlardan biri de; bir keresinde Kabil yakınındaki Aynek Kışlası'ndaydık. Şeyh oradaydı. Ben de onunlaydım. Bazı kardeşler geldi ve bizimle oturdu. O vakit Şeyh Filistin hakkında bir şey söyledi. İnsanlar Gazze'de gösterilere çıkmışlar ellerinde (sloganlar yazılı pankartları kastediyor) taşımışlardı... Bu konuda bir şeyler söyledi. Sanırım daha önce söylediği gibi 'Ey Filistin'deki kardeşlerimiz! Sizin kanınız bizim kanımız, evlatlarınız bizim evlatlarımız, kana kan, yıkıma yıkım' sözlerini söylemişti. Tam olarak hatırlamıyorum. Ama Filistin'i savunmak için vaatte bulunduğu sözlerden birini söylemişti. Şeyh'in Filistin'e sevgisi apayrı bir konu, inşallah bunu da ayrıntılı anlatmamız gerekir... O kardeş (içlerinden biri) geldi ve şeyhe şöyle dedi: 'Medyada gösterilere katılan kadınları gördüm. Gösterilere çıkmış ve ellerinde 'Vaadini yerine getirmeni bekliyoruz Usame' ya da buna benzer bir söz yazılı pankartlar taşıyorlardı.' Şeyh sustu. Ancak çok etkilendi. Sonra yatsı namazını kılmak için camiye –kışlanın mescidine- gittik. Işık sönüktü. Farzı kıldıktan sonra Şeyh caminin köşesine yöneldi. Sünneti kılıyor ve sesli sesli ağlıyordu. Onu duyuyordum. Bu ağlama ve yakarış kendisine gelen 'Filistinli kadınlar Usame Bin Laden'den ahdine vefalı olmasını bekliyor' haberinden ötürü dedim. Onun ahdini yerine getirdiğine inanıyorum. Allah'tan ona da kendimize de tüm Müslümanlara da rahmet etmesini diliyorum.

Şeyh Usame'nin hayatından anlatılabilecek; oğullarıyla ilgili de çok güzel yönler var. Şeyhe yaklaşan herkes onun çocuklarındaki asil ve üstün terbiyeyi fark ederdi.(Allahu Subhanehu ve Teala'dan onları da bizleri de, evlatlarımızı da tüm Müslüman evlatlarını da korumasını, itaati üzere muvaffak etmesini niyaz ediyorum.) Şeyh Usame Bin Laden; o milyarder, çok zengin insanın oğulları misafirlerine hizmet eder, kendi başlarına hiçbir şey yapmalarına müsaade etmezlerdi. Yani ellerini yıkarlar, onlara yemek sunar, ellerini kurularlar, kendilerine yer hazırlarlardı. Şeyhin misafirlerine aşırı saygı duyar, onlara karşı çok edepli davranırlardı. Hatta çok insandan 'maşallah! Ne üstün terbiye!' dediklerini duydum. Şeyh Usame Bin Laden çocuklarının terbiyesine çok önem veriyordu. Sürekli yer değiştirme ve istikrarsızlık koşullarına karşın –Allah ona rahmet etsin- çocuklarının eğitimi; her şeyden önce de Allahu Subhanehu ve Teala'nın kitabını ezberlemeleri için uğraşıyordu. Evlatlarından bazılarının Kur'an-ı Kerim'den birçok cüzü ezberlediğini sanıyorum. Hatta belki de –tam bilmiyorum- bazıları Allah'ın kitabının tamamını ezberlemiştir. Allahu Teala'dan Müslüman evlatlarının hepsine ezberlemeyi nasip etmesini diliyorum.

Şeyhin eğitim, ilim ve bu alandaki faaliyetleri hikayesinden bir kısmı belki 'Peygamberin Sancağı Altında Bir Atlı' kitabımın ikinci baskısında anlattım. Ancak bu yönü; yani onun davet ve ilmin yayılması için sarfettiği çaba tariften hakkını almadı. (yeterince anlatılıp açıklanmadı)

Şeyh, Kur'an öğretsin diye çocuklarına hoca getirdi. Bu öğretmen sıradan bir öğretmen değildi. Aksine Şankit'in en iyi alimlerinden biriydi. Arapça, kıraatler ve Osman hattı ilimlerinde çok derin bilgisi vardı. Kardeşlerden birçoğu ondan faydalandı. Ben kendim de faydalandım. O benim şeyhim . Beraat kitabımda kendisinin güzel biyografisinden bazı şeyler anlattım.

Bu şeyh, sıradan bir şeyh değildi. Allah yolunda hicret etmiş, murabıt bir insandı. Şeyh Usame bin Laden gibi kahramandı. Arap Köyü'nde bir atı vardı. Arap Köyü de uzun bir hikaye. Hayatımda bir benzerini daha görmediğim, kaldığım hiçbir yerde, orada kaldığım mekandaki kadar rahat etmediğim o zahit, mütevazı ve mübarek köyden de Allahu Subhanehu ve Teala nasip ederse bahsedeceğiz. O hocanın bir atı vardı. Şeyh o atı kendisinden satın aldı ve atların grubuna kattı. Biz ona ders almaya gidiyorduk. O da bize ikramda bulunuyor, kendi eliyle güzel Moritanya çayı hazırlıyor, yemek sunuyordu. Bizse ona 'ey şeyh, sen bizim hocamızsın' (Bize hizmet etme biz sana hizmet edelim manasında) diyorduk. O ise asla kabul etmiyor ve bize kendisi hizmet ediyordu.

Kendisinden Kur'an ilimleri ve Arapça öğrenmeyi talep ettim. Bana 'önce kıraat hatalarını düzeltmekle başlayalım. Allahu Subhanehu ve Teala'nın kitabı, beşerin sözüne özen göstermekten daha evladır. Daha sonra Arapça ilimlerine gireriz' dedi. Daha önce Beraat kitabında da bahsettiğim gibi bana önce tecvitten orta bir giriş yazdırdı. Sonra Cezeriyye manzumesini çalışmaya başladık. Maşallah kendisi ilimden bir deniz! Ancak buna karşın bize aşırı derecede basit anlatıyordu. Hatta onu köyün camisinde görüyordum. Kardeşlere tecvidi çok basit bir şekilde anlatıyordu. Mesela onlara ihfa ile idgam arasındaki farkı anlatırken bir şey getiriyor. Sonra 'bunu elbisemin içine sakladım, işte bu ihfa', 'kendisinden hiçbir eser kalmayan ise idgamdır' diyordu. İşte bu kadar basit anlatıyordu. Kendisinden Cezeriyye dersleri aldığım zaman bazen benimle beraber Şeyh Ebu Hafs El-Komandan ve şehit Ebu Ubeyde El-Moritani (Allah ona rahmet eylesin) de geliyordu. Bize kendisi hizmet ediyordu. Oradan çıktığımız zaman da bazen benimle çarşıya geliyordu. Sonra bir de bakıyordum ki bana meyve almış. Ona 'efendimiz bu asıl benim üzerime vacip' diyordum. O da 'yok yok bu sana değil, oğlun Muhammed'e, geri çevirme' diyordu. Sonra bir de bakıyordum ki bana balık almış. Ona 'efendimiz bu bizim üzerimize vacip, nasıl olur bu?' (nasıl alır, kabul ederiz) diyordum. O da 'yok yok bu sana değil, oğlun Muhammed'e diyordu. İşte kendisinin öğrencisi olma şerefine erdiğim bu faziletli insan Şeyhin çocuklarının Kur'an ezberi hocasıydı. Onlara muamelesinde çok sertti. Bir kere hatırlıyorum. İçlerinden birine bağırıp şöyle dedi: 'Sen çocuk! Sana söz söylemek de senin babanla konuşmak da bir işe yaramaz. Sen ancak sopadan anlarsın.' Şeyhin oğulları şeyhten aldıkları terbiyeden, hocalarının yüzüne bakamıyorlar, çekinik ve hiç seslerini çıkarmadan duruyorlardı.

Tabi şeyh Usame eğitime aşırı önem veriyordu. Hatta bazen köyün camisinde eğitim konusunda dersler veriyor, 'İslam'da çocuk terbiyesi' kitabını açıklıyordu. Bu terbiyevi yöne daima önem veriyordu.

Hatırlıyorum, çocukları ona aşırı bağlıydı. Birçok konumda aslanın yavrularını koruduğu gibi onu koruyorlardı. Gölgesini terketmiyor, onu canlarıyla koruyorlardı.

Şeyhin evlatlarının bağlılığı, şeyhi korumaları… Bu hikayeyi de inşallah anlatacağız ancak anılar çok fazla. Şeyh Usame'nin oğullarıyla yaşadığı iki olayı hatırlıyorum. İkisi de çok etkileyiciydi.

İlki: Celalabad'daydık. Münafıklar Celalabad'ı ele geçirmeye başladıklarında Tora Bora dağlarına çıkma kararı aldık. O vakit şeyhin oğulları da kendisiyle beraber gelmişti. İşlerin o şekilde gideceğini ve Kabil'in düşeceğini tahmin edememiştik. Şeyhin küçük oğullarından bazıları da oradaydı. Onlardan biri de Halit (Allah ona rahmet eylesin, babasının öldürüldüğü olayda o da şehit oldu) idi. Halit küçüklerin en büyüğüydü. Ondan küçük iki kardeşi daha vardı. Hareket etmeye karar verdik ve şehrin dışına çıktık. Akşam olunca Tora Bora Dağı'na doğru hareket etmeye karar verdik. İkindiyle akşam vakti arası kardeşlerden biri geldi ve babalarına selam vermeleri için çocukları aldı. Şeyh Usame bu kardeşi çocuklarını önce güvenilir bir yere ve daha sonra da şeyhin ailesine götürmesi için görevlendirdi. Sonra veda anı geldi. Şeyh çocuklarıyla uzaklaştı. Ben manzarayı uzaktan izliyordum. Gerçekten çok etkileyici bir manzaraydı. Baba üç küçük oğluna veda ediyor… Bir daha kendilerini ne zaman göreceğini bilmiyor. Dünya da mı, ahrette mi… Ya da bu ilk buluşma anları mı yoksa sonuncusu mu bilmiyor… Şeyh çocuklarına veda ediyor ve onlara şöyle diyordu: 'Bu amcanızla gideceksiniz. O sizi inşallah aileye ulaştıracak. Büyük çocuklarının gözleri yaşlarla dolu… Şeyh aşırı etkilenmiş durumda… Bir şeyden anlamayan zavallı küçükse babasına şöyle diyor: 'Ama baba, benim çantam Kabil'de kaldı. Çantamı istiyorum.' Kabil haçlıların eline düşmüş… Şeyh ona 'inşallah hayırlısı canım inşallah. Amcan sana başka çanta getirecek' dedi. Sonra ayrıldılar. Çok etkileyici bir manzaraydı. Bana oğullarına veda ediyor ama onları bir daha nerede, ne zaman göreceğini bilmiyor. Onlar da babalarını terk ediyor ve nerede, ne zaman bir daha kendisini göreceklerini bilmiyorlar.

İkinci olayda ise şeyhi aşırı takdir ettim. Bir mekandan diğerine hareket ediyorduk. Şeyhin oğullarından biri de bizimleydi. O Haçlı kampanyası esnasında! Gariban bir şekilde bir araca binmiştik işte! Yarı nakil aracı! Allah'a tevekkül etmiştik… Araç bizi karanlıkta götürüyordu. Belli bir noktaya gelince araç durdu. Şeyhin oğlu ile rehber, başka bir mekana gitmek için arabadan indiler. Biz de başka bir mekana gidiyorduk. O an, karanlığın ortasında şeyh araçtan indi. Oğluna veda ediyordu. Bir daha buluşabilecekler mi buluşamayacaklar mı Allahu Subhanehu ve Teala'dan başkası bilmiyordu. O anda; öylesi bir konumda şeyh oğluna ne dedi?! Ona şöyle dedi: 'Oğlum! Allah yolunda cihat üzerine sözümüz üzerineyiz.! (bu yolda devam edeceğiz).' Şeyh ile ilgili bu harika konumu hatırlıyorum.

Bu kadarla yetineceğim. İnşallah yenilikçi imam şeyhin hikayesine daha başka oturumlarda devam edeceğiz.

Selamun aleykum ve rahmetullah ve berekatuh

Eymen ez-Zevahiri

KRAL VE ÇOÇUK 1.BÖLÜM (AHSABI UHDUT)

بسم الله الرحمن الرحيم

Hamd Âlemlerin Rabbi, hâkimi ve düzene koyucusu olan Allah'a sevdiği ve razı olduğu gibi olsun.

Salat ve selam efendimiz, önderimiz Mücahidlerin komutanı rahmet peygamberi ve savaş peygamberi olan Muhammed'e, ehli beytine, ashabı kiramına ve Ona kıyamete kadar tabi olan müminlere olsun.

Belki birçoğumuz azgın kral ile mümin çocuğun hikâyesini duymuşuzdur. Bu hikâye hadis olup Sahihi Müslim kitabında geçer. Fakat ben bu kıssada ibretlik bazı büyük manalar üzerinde durmayı gerekli görüyorum. Çünkü bu kıssada günümüzün durumuyla çokça alakadar yüksek imani meseleler bulunmaktadır.

Bizden önce yaşamış ve Tevhid ağacını kanlarıyla sulamış, zalimlerin ve despotların baskı ve zulümlerinin yıldırmadığı Allah dostlarından bahseder.

Bu kıssada ferdi, gizli davet ile toplumsal açık davetin merhaleleri anlatılmış, bütün peygamberlerin görevi olan tebliğ çalışmasından bahseder.

Bu kıssadan hem kendimize hem de bizden sonra gelen nesillere ders çıkarmak, ibret almak, cihad ve davet yolunda ilerleyebilmek ve tağutların zulmü ve azgınlıklarına karşı durabilmek için azık ve enerji almamız gerekmektedir.

Bu hadisi rivayet eden şahsiyet Süheyb Bin Sinan El Rumi (radiyallahu anh) dir. Bu sahabeyi kısaca tanıyalım: Süheyb-i Rûmî; künyesi, Ebu Yahya'dır. Babasının veya dedesinin vazifesi dolayısıyla bulunduğu Basra'da Übülle denilen yerde doğdu. Bizanslılar buraya bir baskın yapıp, her tarafı yağma yaptılar. Bu sırada, çocuk yaşta bulunan Süheyb bin Sinan'da, Bizanslıların ellerine esir düşenler arasında idi. Ailesi kendisini çok aradıysa da bulamadı. Uzun müddet Bizanslıların elinde kaldıktan sonra, Benî Kelb'in eline geçti. Köle olarak satıldığından Mekke'de Abdullah bin Ceda'nın eline düştü. Bu zât daha sonra kendisini azat etti.

Bu hâdiseler olurken, İslâmiyet henüz açıklanmamıştı. Kendisine “Rûmî” denilmesinin sebebi, uzun müddet Bizanslıların elinde kalmasından dolayıdır. Bu sebeple, Rumcayı Arapçadan daha iyi bilirdi.

İslam nuru Mekke'de yayılınca Süheyb'in kalbinide aydınlatmış Müslüman olmaya karar vermişti. Bir gün Ammâr bin Yasir, Erkam'ın evinin önünde Süheyb bin Sinan'a rastladı. O'na “Burada ne yapıyorsun” diye sorunca Süheyb de “Sen ne yapıyorsun?” diye karşılık verdi. Ammâr, “Ben içeri gireceğim ve Hz. Muhammed'in (sallallahu aleyhi vesellem) sözlerini dinleyip bildirdiği dine gireceğim. Müslüman olacağım” dedi. Süheyb, “Ben de aynı niyetle buraya geldim” deyince beraberce içeri girdiler. O sırada Peygamber efendimiz de oradabulunuyordu. Müslüman oldular, akşama kadar orada kaldılar. Akşamdan sonra evlerine gittiler. Peygamber efendimiz, İslamiyet'i tebliğden önce de Süheyb bin Sinan ile konuşurlar ve birbirlerini severlerdi. Süheyb, Müslüman olduğunu açıkladıktan sonra Mekkeli müşriklerin, şiddetli hücum ve işkencelerine maruz kaldı. Müşrikler daha çok, kimsesi olmayan zavallılara işkence ederlerdi. Süheyb de Mekke'de akrabası, aşireti olmayan bir zât olduğu için müşrikler kendisine çok zulüm ederler, konuşamayacak hâle getirinceye kadar döverlerdi.

Bir gün, Habbâb ve Ammâr birlikte giderlerken, Kureyş müşriklerinden bazıları ile karşılaştılar. Müşrikler bunları görünce “İşte Muhammed'e tâbi olan kimseler” diye alay ettiler ve bazı uygunsuz sözler söylediler. Süheyb onlara cevaben buyurdu ki: “Evet! Allah'u Teâlâ'nın peygamberine tâbi olan onunla beraber bulunmaktan zevk alan kimseler biziz. Resulullah'a (sallallahu aleyhi vesellem) biz inandık, siz inanmadınız. Biz O'nun söylediklerinin, bildirdiklerinin hepsinin doğru olduğunu kabul ettik. Siz yalanladınız. Bütün üstünlük ve faziletler İslamiyet'te, bütün zillet ve felâketler de müşrikliktedir. Müslümanlıkta aşağılık, müşriklikte üstünlük yoktur.”

Süheyb böyle söyleyince inanmayanlar üzerine saldırdılar. Süheyb bin Sinan'ı dövdüler.

Süheyb, Mekke'de kendi gayretleriyle büyük bir servet elde edip hayli zengin oldu. Medine-i Münevvere'ye hicret edeceği müşrikler tarafından haber alınınca yolu kesildi. “Sen Mekke'ye fakir olarak geldin. Çok mal ve servete kavuştun. Şimdi hem kendin gideceksin, hem bunca malı götüreceksin buna izin vermeyiz” dediler. Süheyb, onlara buyurdu ki: “Ey müşrikler! Beni iyi tanırsınız ki, çok iyi ok atarım. Eğer üzerime gelirseniz. Ok torbamdaki okların hepsini size atarım ve sonra kılıcımı çekerim. Bunlardan biri elimde bulundukça bana birşey yapamazsınız kendiniz bilirsiniz.”

Fakat Süheyb'in, Peygamber efendimize olan muhabbeti, bağlılığı ve O'na kavuşmak arzusu ve Medine-i Münevvere'ye hicret edip ibadetlerini rahatça eda edebilmek isteği o kadar çoktu ki, yanında bulunan bütün mallarının ve alacaklarının, Peygamber efendimizin sevgisi yanında hiç kıymeti yoktu. Bu sebeple hiç vakit kaybetmemek, bunlarla oyalanmamak için onlara: “Yanımdaki ve Mekke'de bulunan mallarımı size verirsem önümden çekilir misiniz, yolumu açar mısınız?” diye, sordu. Hak ve hakikatlerden nasibi olmayan gözlerini para bürümüş müşriklerin de arzusu buydu. Hemen “Olur” dediler. Süheyb yanında bulunan bütün varını verdi, Mekke'deki varlığının da yerini tarif edip müşriklerin elinden kurtuldu ve hiç parasız olarak yoluna devam etti. Mekke ile Medine arasındaki yolda bin bir

zahmet, tahammülü mümkün olmayan güçlüklerle karşılaştılar. Fakat sevgili Peygamberimize kavuşmanın heyecanı ile bütün sıkıntılardan zevk alarak yol aldılar.

Hz. Süheyb Peygamber efendimizin (sallallahu aleyhi vesellem) huzuruna gelince: “Yâ Resûlallah, Mekke'den, Medine'ye hicret etmek için yola çıktığım zaman, müşrikler beni yakaladılar. Onlara bütün servetimi teklif ettim.

Onlar da kabul ettiler. Bütün malımı vererek kendimi ve ailemi kurtararak huzurunuza geldim” deyince, Peygamber efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) **“Süheyb kazandı, Süheyb kazandı”** (Hakim) buyurdular ve Hz. Süheyb hakkında nâzil olan,

“İnsanlardan bir kısmı, Allahü teâlâ'nın rızasını isteyerek O'nun yolunda canlarını feda ederler.” (Bakara 207) âyet-i kerimesini okudular. Peygamberimiz (sallallahu aleyhi vesellem), Süheyb ile Hâris bin Samme arasında din kardeşliği ilân etti. Güzel huyları ve faziletleri kendisinde toplamış olan, hazır cevaplılığı ve latifeleri ile tanınan kâmil bir zât idi.

Bir defasında Peygamber efendimizin de bulunduğu bir mecliste, hazır bulunanlara taze hurma ikram edilmişti. Herkes taze hurmadan yemeye başladı. Peygamber efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) Süheyb'e şaka olarak, “Gözlerinde rahatsızlık var yine de hurma yiyorsun” buyurdu.

Hz. Süheyb de cevaben “Yâ Resûlallah! Gözümün birisinin yarısı sağlamdır. Onun hakkını yiyorum deyince Peygamber efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) ve orada bulunanlar bu cevap hoşlarına gittiğinden tebessüm ettiler.

Hz. Süheyb-i Rûmî, nişan almakta ve ok atmakta çok mahir idi. Başta, Bedir, Uhud ve Hendek olmak üzere bütün gazalarda bulundu. Çok büyük gayret ve kahramanlık gösterdi.

Her zaman, Resûlulah'ın (sallallahu aleyhi vesellem) yanında bulundu. Bütün biatlerde, bütün gazalarda ve seriyyelerde hep etraflarında idi. Hiç bir zaman Resûlullah (sallallahu aleyhi vesellem) ile onun arasında bir düşman bulunmamıştır. O'na bir zarar gelmemesi için kendi vücudunu siper etmiştir. Bu durum, O ahirete irtihal edinceye kadar devam etti.

Bir defasında, Ömer (radiyallahu anh) Süheyb'e sordu: “Ey Süheyb Sizde ayıplayacağım bir şey yoktur. Sizi ayıplamak için söylemiyorum. Ama sizde gördüğüm üç haslet var, bunları sormak istiyorum.

1) Arap olduğunuzu söylüyorsunuz. Fakat konuşmanız, aslen Arap olanların konuşmalarına benzemiyor.

2) Oğlunuzun ismi Hamza olduğu halde, bir Peygamberin ismi ile (Ebû Yahyâ) künyeleniyorsunuz.

3) Malınızı çokça harcıyorsunuz.” Süheyb cevabında buyurdu ki: “Ben aslında Arab'ım, lâkin küçükken beni Rumlar esir almışlar. Ben onların elinde yetiştiğim için onların dilini öğrendim. Ebû Yahyâ künyesini bana Resûlullah (sallallahu aleyhi vesellem) verdiler. Çok harcamama gelince çok harcıyorum ama, hep Allah yolunda sarf ediyorum.” Ömer (radiyallahu anh) bu cevaptan çok memnun oldu.

Ömer (radiyallahu anh), Süheyb'i çok severdi. Ömer (radiyallahu anh), Ebû Lü'lû kâfiri tarafından yaralanınca, yerine geçecek Halife'yi seçmek için şûra ehlini tayin edip, yeni halife seçilinceye kadar, Süheyb'in kendisinin yerine vekil olması için ve cenaze namazını kıldırması için vasiyyet etti. Süheyb, üç gün müddetle cemaate namazları kıldırdı. Bu mukaddes vazifeyi büyük bir ihtimam ve hassasiyetle yerine getirdi. Ömer'in (radiyallahu anh) cenaze namazını da kıldırdı.

Süheyb (radiyallahu anh), herkese iyilik eder, çok yemek yedirirdi. İkram ve ihsanları çok idi. 70 yaşında, Medine-i Münevvere'de vefat etti. Baki' kabristanına defnedildi.

Süheyb-i Rumi'nin bu hadisi rivayet etmesi belki onun Mekke'de mustaz'af olarak yaşaması, müşrikler tarafından eziyetlere maruz kalması ve hicret ederken elinden bütün malının alınması bu hadisteki olan olaylardan en çok etkilenenlerden olma ihtimalini kuvvetlendiriyor. Kişi etkilendiği kıssayı dikkatle dinler ve onu başkalarına aktarmaktan haz duyar.

Suheybi Rumi'nin rivayet ettiği hadiste Peygamber efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurmaktadır:

(Sizden önce bir kral vardı)

Haddini aşmış ve zalim bir kral… Halkını kendisine kul etmişti. Kendisine, arzularına ve hükümlerine ibadet ettiriyordu. Kendini onların rabbi ve ilahı olarak görüyordu. Arzuladığını onlara kanun yapardı. Halkın üzerinde geçerli olan hüküm sadece onun hükmüydü. Halkından birileri onun ulûhiyetini ya da rububiyetini kabul etmeyecek olsa terörle mücadele ekibi mahremiyetini çiğneyerek evini basar, kapısını kırar, evini dağıtır, hanımı ve çocukları önünde yere yatırıp zelil eder, sonra din ve merhametin olmadığı yere götürürler. İşkence edip sorguladıktan sonra ya hapse atarlar, ya sürgün ederler veya idam ederlerdi. Allah'u tealaya ait birçok özellik ve sıfatta kendini Allah'a ortak görürdü!.

Devletin maddi kaynaklarını israf, keyif ve Tevhid davasının egemen olmaması için çokça hapishane inşa etmek ve emniyet güçlerini çoğaltmakla yok ederdi. Kısacası tam bir tağuttu.

Tarih boyunca her zaman insanların başlarına bu tip Allah tanımaz despot idareciler gelmiştir. Firavun, Nemrut, Ebu Cehil, Mustafa Kemal, Hafız Esad, Hüsnü Mübarek, Kazzafi, Zerdari gibi. Bu idareciler güçlerini onların siyasetlerini benimsemiş kitlelerden alırlar. Allah'tan uzaklaşmış, şirk ve günah bataklığına batmış ve şeytana köle olmuş halklara musallat olurlar. Bu yüce Rabbimizin yüce adaletidir. Şöyle buyurmaktadır:

"İşte biz, işledikleri günahlardan ötürü zalimlerden kimini kiminin başına (musallat eder) geçiririz." (Enam 129)

Cübeyr Bin Nüfeyr dedi ki: Kıbrıs fethedildiği zaman halkın arasını ayırdılar. Bu durum karşısında biri diğeri için ağlamaya başladı. Baktım ki Ebu Derda (radiyallahu anh) tek başına oturmuş ağlıyor. Dedim ki:

"Ey Ebu Derda! Bugün Allah'u Teala İslam'ı ve Müslümanları aziz kılmışken seni ağlatan şey nedir?

Dedi ki**: Sana yazıklar olsun Ey Cübeyr! Halk Allah'ın emrini yerine getirmezlerse O'nun yanında değerlerini nasıl kaybettiklerini görmüyor musun? Halbuki bu millet güçlü, galip ve mülk sahibi idi. Allah'ın emrini terk edince bu hallere düştüler…"**

İslam ümmeti zamanında doğuda Çin'den, batıda Afrika'nın sonu olan Moritanya'ya kadar büyük topraklarda Asya, Avrupa ve Afrika kıtalarında hüküm sürüyorlardı. Resulullah (sallallahu aleyhi vesellem) döneminde Yahudi'ler Müslüman kadının örtüsüne el uzattılar diye Peygamberimiz onlara savaş ilan etti ve yurtlarından sürgün etti. Rumların eline Müslüman bir kadın esir düşünce Halife Mutasım o kadın için bir ordu göndereceği esnada korkuya kapılan Rumlar, kadını hemen serbest bırakmışlardı. İslam ümmeti başta Yahudi, Hıristiyan ve daha başka küfür milletlerinden uzun zaman cizye almışlardı. İslam adaletinin gölgesinde uzun asırlar yaşayan Müslümanlar, Allah'ın dinini bir kenara bırakarak dünya ve içindeki fani aldatıcı metaına dalınca bu acıklı konuma geldik.

İslam toprakları kafirler ve yardımcıları olan mürtetler tarafından işgal edilip parçalandı. Zenginlikleri sömürüldü. İslam ahkamı yürürlükten kaldırıldı ve yerine küfür ideoloji ve yasaları getirilip kondu. Allah'ın evleri yıkılıp ahırlara çevrildi. Alimleri ve Salihleri idam edildi. Malları yağmalandı. Müslüman bacılara tecavüz edildi. Müslümanlar kendi yurtlarında garipleştirildi. Ve daha nice acılar. Bütün bunlar şüphesiz kötü amellerimizin semeresi ve faturasıdır. İnna Lillah Ve İnna İleyhi Raciun.

Bu azgın kral tağut konumundaydı. Allah'u Teâlâ'nın insan oğlundan ilk istediği şey sadece Allah'a ibadet edip tağuttan uzaklaşmak ve inkâr etmektir. Bunun için peygamberler göndermiş ve bunun için kitaplarını indirmiştir, ahiretteki kurtuluşu buna bağlamıştır.

"Şüphesiz ki biz her ümmete Allah'a ibadet edin ve tağuttan sakının diye bir peygamber gönderdik." (Nahl 36)

Tağutun kısaca tanımını Selefi Salihin şu şekilde yapmışlardır: Küfürde ve zulümde haddini aşmış her şey tağuttur. Bu şeytan, kâhin, sihirbaz, put olduğu gibi razı olup kendisine ibadet edilen veya insanlara Allah'ın kanunları dışında kanunlar koyan veya o kanunlarla hükmeden kişilerde olabilir.

İbni Kayyım (rahimehullah) şöyle tarif eder:

"Tağut; kendisine ibadet edilme, bağlanılma ve itaat edilme noktasında haddini aşan kul demektir. İnsanların tağutu, Allah ve Resulü 'nün kanunlarıyla hükmetmeyen, Allah'tan başka kendisine muhakeme olunan, ibadet edilen ve Allah'ın emrine dayanmaksızın, Allah'a itaat etmeksizin kendisine tabii olunanlardır. Bunları düşünür ve insanların durumlarına bakarsan, insanların çoğunun Allah'a değil tağutlara ibadet ettiğini, Allah ve Resulü'nün hükümlerine değil tağutların hükümlerine muhakeme olduklarını, Allah ve Resulüne değil, tağuta itaat edip tabi olduklarını görürsün."

Seyyid Kutup (rahimahullah) şöyle tarif eder:

"Tağut, sağ duyuya ters düşen, gerçeği çiğneyen, Allah'ın kulları için çizdiği sınırı aşan düşünce, sistem ve ideoloji anlamına gelir."

Günümüzde mevcut birçok zalim tağutlar bu krala özelliklerinde ve sıfatlarında çok benzemektedirler. Bu asrın tağutları ile o eski tağut arasında fark göremiyoruz, ancak şu farkı görürüz; O eski tağut rububiyetini ve ulûhiyetini utanmadan iğrenç bir şekilde açıkça beyan ediyordu. Halkına; “Ben sizin en yüce rabbinizim” demeye cesareti vardı. “Benden başka rab ve ilahınız yoktur” diyordu.

Ancak günümüzde ümmetin müptela olduğu tağutlar ise uzun zamandan beri rububiyet ve ulûhiyeti, hileli, kurnazca, değişik ve üstü kapalı üsluplarla iddia etmektedirler. Çünkü günümüzde her bir tağut eylemleriyle ya da sözleriyle halkına şunu söylemektedir; “Egemenlik kayıtsız şartsız Allah'ın değil haşa milletindir. Millet Demokrasi dini ve geleneği gereği bizleri oylarıyla seçip kendilerine vekil ederler. Bizlerde bu yetkiyle Millet Meclislerinde Laik Anayasa çerçevesinde ve kurucusu olanın ilkeleri doğrultusunda sizlere kanunlar koyar ve o kanunlarla yaşama biçiminizi belirleriz. Doğru gördüğümüzü sizlere gösteririz. Size serbest ettiğimiz helaldir. Size yasakladıklarımız haramdır. Çoğunluğun kararıyla güzel gördüğümüz güzel, kötü gördüğümüz de kötüdür. Çoğunluk faiz, eş cinsellik, zina, içki, kumar serbest olsun derse Allah'u Tealanın sözünü kale almaz serbest ederiz. Yine çoğunluk şeriat kanunlarıyla hükmedilme, cihad, birden fazla evlilik yasaklansın derse Allah'u Tealanın sözünü yine kale almaz yasak ederiz.

Biz dilediğimizi dost edinir, ona sınırlarımızı açar, siyasi, kültürel, askeri ve ekonomik antlaşmalara gireriz. Subaylarımız ve Özel Harekat Timlerimiz o dost edindiğimiz devletin askerlerini eğitirler. Sizler bana uymak zorundasınız. Bu dost edindiğimiz kişiler ister Yahudi, ister Hristiyan, ister Budist ve ister Ateist olsun fark etmez.

Dilediğimizi de düşman edinir, icap ederse onunla savaşırız veya ona savaş açmış Yahudi ve Hristiyan dostlarımıza destek verir, Hava alanlarımızı ve Askeri Üslerimizi onlara açar, aynı safta oluruz ve yine sizler bana uymak zorundasınız. Bu düşman edindiğimiz kimseler Müslüman, Mücahit Allah dostu kitlelerde olabilir fark etmez.

Bizim yasalarımız ve kanunlarımız yücedir onun üzerine yükseltilecek bir kanun yoktur. Başkalarına değil bize boyun eğmek zorundasınız. Yüce Allah'a boyun eğen biri çıkıp da bize isyan ederse ona savaş açar, sürgün eder,

hapse koyar veyahut idam ederiz. Sizler yaptıklarınızdan sorumlusunuz ancak bizler neyi yaparsak yapalım bundan sorulmayız. Kim cesaret edipte bizleri sorgulamaya kalkarsa vay onun haline!..”

İlkel tağutlar ile çağdaş tağutlar küfürde, azgınlıkta ve zulümde birbirlerine eşit olup birbirlerine benzemektedirler. Fakat sözlerde ya da küfrü zulmü ve azgınlığı açığa vurmada değişik yolları kullanmaktadırlar. İkincisi daha kötü ve daha da acıdır!

Artık kim tağutu inkar eder ve Allah'a iman ederse kopmak bilmeyen sağlam bir kulpa tutunmuştur. Allah işitir ve bilir." (Bakara 256)

Sağlam kulp için müfessir **Mücahit**: İman, **Sait Bin Cübeyr** ve **Dahhak**: La ilahe illallah kelimesidir demişlerdir.

Bir Müslümanın Allah katında mü'min ve Müslüman olabilmesi için öncelikle tağutu inkar etmesi gerekmektedir.

Tağut üç şekilde inkar edilir. Bu sayılanlar güç ve imkan dahilinde yapılır.

Birincisi: Tağutu inanç açısından inkâr etmektir. O da kalpte ona kin, nefret öfke beslemesi, Onun ve onun ibadetine girenlerin batıl yolda ve kafir olduklarına inanmasıdır. Bu şartı her bir Müslüman yapabilir. Çünkü imkan dahilindedir. Hiçbir varlık, Müslümanı bu şartı yerine getirmekten engelleyemez çünkü kalpte olan şeydir. İkrah sadece organlara yapılan baskıdır kalbe hükmedemez.

İkincisi: Tağutu söz ile inkar etmek. Oda onun batıl olduğunu, kafir olduğunu, ondan, dininden, sisteminden ve ona tapanlardan uzak olduğunu, bu yolun batıl ve küfür olduğunu beyan etmektir.

Ayette bizlere öğretildiği gibi: **"Deki Ey Kafirler! Ben sizin taptıklarınıza tapmam…."** Taviz vermeden, değiştirmeden ve açık bir dille hallerini ve batıl oluşlarını onlara beyan etmektir. Bu konuda Allah'u Teala şöyle buyurur:

"İbrahim'de ve onunla beraber olanlarda, sizin için gerçekten güzel bir örnek vardır. Onlar kavimlerine demişlerdi ki: "Biz sizden ve Allah'ı bırakıp taptıklarınızdan uzağız. Sizi tanımıyoruz. Siz bir tek Allah'a inanıncaya kadar, sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve öfke belirmiştir." (Mümtahine 4)

Peygamberlerin atası ve ulul azim peygamberi olan İbrahim (aleyhisselam) ve onunla beraber olan müminlerde bizim için güzel örnek vardır. Allah'ı, dinini ve ahkamını bırakmış laik cahiliye din ve sistemiyle insanları yöneten, putlara ve kendilerine taptıran Tağutlara ve kölelerine; sizden ve Allah'ı bırakıp taptıklarınızdan uzağız. Sizi tanımıyoruz. Siz bir tek Allah'a inanıncaya ve şeriatına dönene kadar, sizinle bizim aramızda sürekli olacak bir düşmanlık ve öfke belirmiştir.

Burada önemle dikkat edilmesi gereken bir nokta var. Oda küfür din ve sistemlerinin kullarından önce uzaklaşmak, inkar etmek sonra batıl din ve ideolojilerinden uzaklaşıp inkar etmek sırası yer alıyor. Çünkü o batıl dinin mensuplarından teberri ediyorsan dininden hayli hayli teberri edersin. Ama aksi durumu olabiliyor. Kişi batıl dinden ve ideolojisinden teberri ediyor, ancak ona tapanlardan teberri etmeyebiliyor, hatta onları dost edinebiliyor.

İşte bu İbrahim (aleyhisselam)'ın hanif olan "Milleti" yani dinidir. Bu millete her bir Müslümanın tabi olması gerekmektedir. Bu milletten yüz çevirenlerin akılsız olduklarını Rabbimiz bizlere beyan ediyor.

"İbrahim'in dininden kendini bilmezlerden başka kim yüz çevirir?" (Bakara 130)

Peygamber efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) bir hadisinde şöyle buyurur:

"Kim Allah'ı birleyip, O'nun dışında tapınılanları inkar ederse malı ve kanı haram olur, hesabı Allah'a aittir." (İbni Hibban)

Üçüncüsü: Tağutu ameli olarak inkar etmek. Oda ona ibadet etmekten kaçınmak, ondan uzaklaşmak, ona ve tapanlarına karşı imkan dahilinde savaşmak, onları yardımcılar ve dostlar edinmemektir. Allah'u Teala şöyle buyurur:

"Tâğut'a kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır. Kullarımı müjdele."

(Zümer 17)

"Küfrün önderlerine karşı savaşın. Çünkü onlar yeminleri olmayan adamlardır. (Onlara karşı savaşırsanız) umulur ki küfre son verirler."

(Tevbe 12)

Küfrün önderleri Tağutlardır. Çünkü onlar Allah'ın dinine ve şeriatına başkaldırdılar. Allah'u Tealanın uluhiyet hakkını kendilerinde gördüler. Halklarını İslam'dan alıkoymak için çok çaba harcamışlardır. Bu küfürlerini bırakana ya da helak olup gidene kadar onlarla İslam'ın zirvesi olan cihad ibadeti yapılır.

"Onlar (savaş anında) sizde bir sertlik bulsunlar." (Tevbe 123) Çünkü Mümin kafire karşı sert, mümin kardeşlerine karşı merhamet sahibidir.

Cihatta öncelikli hedef Tağutlar ve küfrün başını çeken liderlerdir. Resulullah efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) Kab Bin Eşref ve Ebi Rafi gibi küfrün başını çeken iki Yahudi'yi, ve peygamberlik iddia eden Esvet El Ansi'yi öldürtmüştür. Mekke fethedildiği zaman Peygamberimiz (sallallahu aleyhi vesellem) altı kişinin kanını heder etmiş, "Kabe'nin örtüsüne dahi asıldıklarını görürseniz onları öldürünüz" diye fermen vermişti. Liderlerin ilk hedef olmalarının sebepleri vardır:

Onlar emir ve lider konumunda oldukları için toplumda etkileri büyük olup halk ile İslam arasında engel konumundadırlar. İslam'da suçları büyük, Allah ve Resulüne düşmanlıkları ileri safhadadır. Onları İslam ahkamı ile yargılayacak güçte değiliz çünkü maddi ve beşeri güçlerle kendilerini korumaktadırlar. Allah'ın dinine savaş açmış kişinin cezasını görmesi ve başkalarına ibret olmasıdır.

Suikast ile ilgili gelen hadisler, bu eylemin gerek ferdi ve gerek gurup bazında yapılabileceğini beyan eder. Buna göre Müslümanların bu işi yapacak fertleri ve gurupları yetiştirmeleri vaciptir.

Küfrün imamlarına ve İslami değerlere dil uzatanlar konusunda **Şeyh Abdurrahman El Duseri** (rahimahullah) şöyle demektedir: "(Cihat için) imkan dâhilinde kuvvet hazırlamak, dinin ikamesi için gerekli vaciplerdendir. Allah'a doğru bir şekilde ibadet eden kişi, bu işi ihmal etmesi veya gevşek davranmasını bırak, sonraki vakte tecil etmesi bile doğru değildir. Küfrün imamlarına, şeriatten sıyrılan ve dini tahrif edenlere, Allah'ın vahyini eleştiren, kalemini ve yayınlarını bu doğru ve hak din olan İslam'a dil uzatma vesilesi yapanlara, Allah yolunda ciddi olarak cihat edecek samimi abidler suikast düzenlerler. Çünkü bunlar Allah ve Resulüne eziyet eden kişilerdir. Müslümanlar, bu kişileri dünyanın hiçbir bölgesinde hayatta bırakmamaları gerekmektedir. Bu kişiler, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi vesellem)'in öldürülmesini teşvik ettiği İbni Hakik ve diğerlerinden daha beterdirler. Onları öldürmeyi terk etmek Allah Resulünün vasiyetini terk etmek, Allah'a ibadet konusunda büyük bir dengesizlik, Allah'ın dinini baltalamaya çalışanlara meydan vermek demektir. Bunun tasavvuru, ancak Allah'ın dini için kızmayan ve gayret göstermeyen kimselerde görülür. İşte bu ihmal, Allah'ı ve Resulünü az sevdiğini ve gerekli değeri vermediğini gösterir. Allah'a hakkıyla ibadet edildiğini de göstermez..."

Ebu Cafer

Cihadsız ve sabırsız bir cennet yok.
Cennetin pahasını vermeliyiz ve bu paha ağırdır.
Kardeşim, iki odalık bir ev yapmak istediğinde bunun için ne kadar yorulursun?
On yıl okursun, tabi bundan önce de liseyi bitirmek için 12 yıl okumuşsundur.
Sonra bir parça arazi alabilmek için yıllarca çalışırsın.
Ve sonra iki oda yapabilmek için yıllarca çalışırsın.
Az bir vaktini vererek, genişliği yeryüzü ve gökyüzü kadar olan bir cennet mi istiyorsun?
Sonra, iki ayda bir karşılaşabiliyoruz.
Bir konuşmacı gelir ve insanları buna davet ederiz.
Yeryüzü insanların ve İslam'ın geleceğini ilgilendiren bir mesele için yardım istenildiğinde, elini cebine atıyor ve beş-on dolar çıkarıyorsun!
Ne bu?
Gerçekten bu kişi dine yardım etmek istiyormu?
Gerçekten dininde ciddi misin?
Rabbine karşı ciddi misin?

Şeyh Abdullah Azzam (rahimehullah)

AKİDE VE ŞER'İ İLİMLER

İlmin Konumu Ve Fazileti:

Riyadus-Salihin'de şunlar zikredilir:

Allahu teala şöyle buyuruyor: **“Deki Rabbim, ilmimi artır.”** (Taha) Yine Allahu teala şöyle buyuruyor: **“Deki, hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?”** (Zümer) Yine Allahu teala şöyle buyuruyor: **“Allah, sizden iman edenlerin ve ilim verilenlerin derecelerini yüceltir.”** (Mücadele) Yine Allahu teala şöyle buyurur: **“Allah'tan ancak âlim olan kulları korkar.”**(Fatır)

-Muaviye'den (radiyallahu anh) rivayet olunduğuna göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: “Allah kimin için hayır dilerse onu dinde fıkıh sahibi kılar.” (Muttefakun aleyh)

-İbn Mesud'dan (radiyallahu anh) rivayet olunduğuna göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: “İki şey hariç haset yoktur: Allah'ın kendisine mal verdiği ve onunda bu malı hak yolda harcadığı kişiye ve Allah'ın kendisine hikmet verdiği ve onunda onunla amel edip insanlara öğrettiği kişiye.” (muttefakun aleyh)

-Ebu Musa'dan (radiyallahu anh) rivayet olunduğuna göre Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: “Allah'ın beni göndermiş olduğu hidayet ve ilmin misali bir araziye gelen sağanak yağmur gibidir. O arazinin bir kısmı güzeldir, suyu kabul eder ve oradan bitkiler ve otluklar yeşerir. Diğer bir kısmı ise kuraktır suyu tutar ve Allah onunla insanları faydalandırır. Ondan içerler, hayvanlarını ve ekinlerini sularlar. Diğer bir kısımda vardır ki kaygandır, ne suyu tutar nede bir bitki çıkarır. Bu, Allah'ın dininde fıkıh sahibi olan ve Allah'ın beni onunla göndermiş olduğu şeyden faydalananın misalidir. Öğrenir ve öğretir. Ve buna başını kaldırmayıp benim gönderilmiş olduğum Allah'ın hidayetini kabul etmeyenin misalidir.” (Muttefakun aleyh)

-Ebu Hureyre'den (radiyallahu anh) rivayet olunduğuna göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: “Kim ilim öğrenmek için bir yolda yürürse, Allah'ta onunla ona cennet yollarından birisini kolaylaştırır.” (Muslim)

-Yine Ebu Hureyre'den (radiyallahu anh) rivayet olunduğuna göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: “Kim bir hidayete çağırırsa, ona tabi olanların ecrinin bir misli de ona yazılır. Ve bu onların ecirlerinden hiçbir şey eksiltmez.” (Muslim)

-Yine Ebu Hureyre'den (radiyallahu anh) rivayet olunduğuna göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: “Âdemoğlu öldüğünde ameli kesilir. Ancak şu üç şey hariç: Sadakayı cariye/devam eden sadaka, faydalanılan ilim ve ona dua eden salih bir evlat.” (Muslim)

-Ebu Derda' dan (radiyallahu anh) rivayet olunduğuna göre Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu işitmiştir: “Kim ilim elde etmek için bir yola çıkarsa, bununla Allah ona cennet yollarından birisini kolaylaştırır. Ve melekler, yaptığından razı olarak kanatlarını ilim talebesi için açarlar. Âlim için yeryüzü ve gökyüzündeki her şey istiğfar diler. Hatta denizdeki balık bile... Âlimin abide olan üstünlüğü, ayın diğer gezegenlere üstünlüğü gibidir. Âlimler peygamberlerin varisleridir. Peygamberler miras olarak dinar ve dirhem bırakmamışlar, miras olarak sadece ilim bırakmışlardır. Kim onu alırsa büyük bir şey elde etmiştir.” (Ebu Davud ve Tirmizi)

-Yine Ebu Hureyre'den (radiyallahu anh) rivayet olunduğuna göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: “Kim bir ilim hakkında sorulur ve oda onu gizlerse, kıyamet gününde ona ateşten bir gem vurulur.” (Ebu Davud ve Tirmizi rivayet etmiş ve hasen hadis olduğunu söylemiştir)

-Yine Ebu Hureyre'den (radiyallahu anh) rivayet olunduğuna göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: “Allah azze ve celle'nin rızası için elde edilen bir ilmi, dünyalık bir menfaat için öğrenen kimse, kıyamet günü cennetin kokusunu alamayacaktır.” (Ebu Davud)

-Abdullah b. Amr b. El-As'tan (radiyallahu anh) rivayet olunduğuna göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: “Allah ilmi insanlardan çekerek almaz. Lakin ilmi âlimleri almakla alır. Âlimler kalmayınca, insanlar cahil liderler edinirler. Onlara sorulur, onlarda ilimsiz fetva verirler. Hem sapıtırlar hemde saptırırlar.” (Muttefakun aleyh)

Birinci Olarak: Akide:

İkinci cildin birinci bölümünde Akide ve Menhec konusunda Ehlisünnet vel-Cemaat'in akidedeki temel rükünlerinden bahsetmiştik. Orada bu konular kısa ve geniş hatlarıyla verilmiştir. Direniş hücreleri ve birlikleri liderlerinin, ilk önce Ehlisünnet vel-Cemaat'in akide temellerini detaylı bir şekilde ele alan muhtasar bir kitabı eğitim programlarına yerleştirmeleri gerekir. Ben, birçok direniş hareketi içerisinde kabul gören ve yayılan iki kitaptan birisini tavsiye ediyorum. Bunlar: “Tahavi akidesi şerhi” Yazar: Ebul-İz El-Hanefi, diğeri ise İbn Teymiyye'nin “El-Akidetul-Vasitiyye” adlı kitabının şerhlerinden birisidir. Allah ikisine de rahmet etsin. Bunlar birinci seviye kitaplarıdır. Çünkü bunlar, kapsayıcı, öz, kolay ve elde edilebilecek kitaplardır.

Cihad akidesi ve cihad fikri konularıyla ilgili olarak birinci bölümde cihad akidesinin esasları ele alınmıştır.

Orada direniş hücrelerinin oluşturulmasında ve eğitiminde faydalı olabilecek önemli başlıklar ele alınmıştır. Cihad akidesinin kökleşmesi için genel olarak şehid Seyyid Kutub'un (rahimehullah) kitaplarını ve şeyh Abdulkadir b. Abdulaziz'in kitaplarını tavsiye ediyorum. Yine ciddi anlamda şeyh Abdullah Azzam'ın kitaplarını tavsiye ediyorum. Bu kitaplar, fikir ve terbiye de tam bir medresedir. Yine cihad cemaatleri ve örgütlerinin kitaplarını tavsiye ediyorum. Bunlar arasında şeyh Ömer Abdurrahman'ın kitapları, şeyh Eymen Ez-zevahiri'nin kitapları, Ebu Munzir Es-Saidi El-Libi'nin kitapları, Mısır ve Libya'daki cihad cemaatlerinin kitapları listeye özellikle dahil edilmelidir. Cihad fikriyle ilgili faydalı olabilecek kitaplardan bazıları da, şeyh Ebu Muhammed El-Makdisi'nin kitapları, Muhammed El-fizazi el-Mağribi'nin kitapları, üstat Muhammed Kutub'un (Allah onu korusun) kitapları, üstat Ebul-Ala El-Mevdudi'nin kitapları (Allah ona rahmet etsin) ve şeyh Said Havva'nın (Allah ona rahmet etsin ve onu affetsin) seçilen bazı kitapları… özellikle de “Ahlak ve kültür olarak Allah'ın askeri” ve “Mübarek cihad yolunda imamın adımları” kitapları. Ancak son kitaplarındaki kaymalarına dikkat edilmelidir. Allah ona rahmet etsin ve onu bağışlasın. Şu anda aklımda olanlar bunlar.

Bu üstün insanların kitaplarındaki bazı mülahazalara dikkat çekmemiz gerekirdi, ancak şu anda bunun için zaman bulamıyorum. İlerleyen bölümlerde buna tekrar dikkat çekebileceğimizi umuyorum.

1980-1995 seneleri arasında Haremeyn beldelerindeki İslami uyanış liderlerinin sohbetlerinin ve sesli derslerinin dinlenmesini tavsiye ediyorum. Bunlar arasında akide, şer'i, fikri ilimler ve cihad hareketleriyle ilgili harika konular bulunmaktadır. Özelliklede şeyh Abdurrahim Et-Tahhan, şeyh Muhtar Eş-Şenkiti, şeyh Sefer El-Havali (bulunmuş olduğu durumdan ötürü Allah onu güzel bir tövbe ile rızıklandırsın ve faydalandırsın), şeyh Selman El-Avde (Allah'tan onu, daha önce gördüğümüz ciddiyete geri döndürmesini diliyoruz), şeyh Nasır El-Ömer, şeyh Abdulvahab Ed-Dariri (Allah bunların azimetlerini kuvvetlendirsin) ve bu şeyhlerin çağdaşı olan diğerleri…

Ancak bunların hapis hayatından ve terörle mücadele hamleleri başlamasından sonraki bazı yayın ve fetvalarına dikkat edilmelidir. Öyle ki, bunlardan bazılarında, menheçte sapmalar ve tehlikeli tutumlar kaydedilmiştir. Allah bizleri de onları da affetsin. Ancak bu, onların bu ürünlerindeki menhec konusunun değerini düşürmez. Geriye faydalı olabilecek konuları seçip süzebilecek yöneticilerin, direniş gençleri ve hücreleri için uygun olan konuları seçmeleri görevi kalmıştır. Yine bazı resmi âlimlerin akide ve şer'i ilimler konusunda çok kaliteli ve faydaları çalışmalarına dikkat çekmek istiyorum. Ancak bunlardan, -haklarında bilinen- yöneticilere meyille ilgili şaz görüşler istisna edilmelidir.

Bu tür saray âlimleri ve münafıklarıyla ilgili benim menhecim, Allah'ın bu nifaktan salim tuttuğu yazarların bunların yerini doldurabilecek ürünleri bulunduğu sürece bunların çalışmalarından uzak durmaktır. Aksi halde onların sadece ilimlerinden faydalanılabilir ve kayma yerlerinin belirtilmesinde bir beis yoktur. Onlardan uzak durmadaki maksat, yöneticilerin dalaletlerini teyit eden ve sömürgecilerin istilasını meşru gösteren fetvalarındaki büyük kaymalarını benimseyecek bir şekilde avamın gözünde yer tutmamaları için ümmeti onlardan sakındırmaktır. Bunlar meşhur olan büyük meselelerdir.

İkinci Olarak: Şer'i İlimler:

Bir direniş mücahidi için şer'i ilimlerde gerekli olan konulara gelince; mücahid bir Müslümanın şer'i ilim konularında üzerine ayni olarak zorunlu olan üç mesele vardır:

1- İbadetlerle ilgili şer'i ilimler:

Örneğin temizlik fıkhı, namaz, oruç, eğer malı varsa zekât, gücü yetiyorsa hac fıkhı gibi. Her direniş hücresi, kendi bölgelerinde yaygın olan veya seçmiş oldukları mezhep üzerine, ibadet fıkhıyla ilgili kısa ve kolay bir tarzda fertlerini hazırlamalıdır.

2- Özel hayatıyla ilgili fıkıh:

Çünkü kişinin fiilleriyle ilgili şer'i hükümleri öğrenmesi vaciptir. Örneğin, evli ise, kadınların hükümlerini öğrenmesi ve ailesine öğretmesi gerekir. Eğer tüccar ise, alışveriş fıkhını, ticaret hükümlerini, ticaretini yaptığı mal hakkında uygulama şeklini, malının zekâtını vs. öğrenmelidir. Bir Müslümanın dinini rabbinden bir beyyine üzerine yaşayabilmesi için bunları araştırması ve öğrenmesi gerekir. Burada bununla ilgili açıklamalarda bulunmamamıza gerek yoktur.

Geçen bu iki konuda (İbadet fıkhı ve genel fıkıh), kişi için gerekli olan ilimleri, -eğer Müslümanların avamından ve araştırma imkânı olmayan birisiyse- kendi beldesinde yaygın olan ve alışıla gelen mezhep hükümlerine bağlanılmasını tavsiye ederim. Bu, yalnızca bir nasihattir, aksi halde delile ve tercihlere dayanan ve tabi olunmada kanaat getirilen delilli fıkıhlara bağlanılabilir.

3- Cihad fıkhı ve hükümleri:

Allah subhanehu ve teala şöyle buyuruyor: **“Ey iman edenler, Allah yolunda sefere çıktığınızda, araştırın…”** (Nisa: 94) Bir direniş mücahidi ve Allah yolunda yürümeye azimli olanlar, cihadın farziyetini

ve bu zamanda her Müslüman üzerine gerekli olan hükümlerini bilmeli ve bu konularda tam bir kanaat ve akide üzerine ilerlemelidir. Yine Allah'ın dininde bu farizanın konumunu ve bununla amel etmesi durumunda Allah katında terettüp edecek ecirlerin ne olduğunu ve Allah subhanehu'nun fazlı ve keremi ile şehidler için hazırladıklarını bilmesi gerekir.
Bu farizanın terkiyle gelecek olan günah ve Allahu teala katındaki ceza ve yine bunun üzerine terettüp edecek olan dünya hayatında düşmanların elleriyle kendi başına ve ümmetine gelecek olan zillet ve hor görülmeyi, beldelerin, namusların, malların ve şerefin istila edileceğini ve canlara kıyılacağını bilmelidir.

Sonra cihada karar verdiğinde, cihad hükümlerini bilmesi gerekmektedir. Mesele, kanlarla, mallarla ve haklarla ilgilidir. Helal ve haramlarla ilgilidir... Bu tür konularda kara düzen ve hükümlerin haram ve helali bilinmeden hareket edilmesi caiz değildir. Ve tabi ki, cihadın maksatları, hedefleri ve adapları bilinmelidir.

Bunlar uzun konulardır ve her mücahidin kendi sorumluluğu ve kudreti kadar bilmesi gerekir. Yine bunların yanında her tanzim, grup ve birliğin, karşılaşacakları problemli konularda güvendikleri bir mercileri olmalıdır.

Evrensel İslami direnişe davetin fikir ve menhec temellerini içeren birinci ciltte, şer'i eğitim, cihad ve hareket fıkhıyla ilgili bir konu ele almıştık. Bu konu şu başlıkları içermekteydi:

- Bu gün Müslüman ülkelerindeki hükümetler, Allah'ın şeriatını değiştirip Allah'ın hükümlerinin dışında hükümlerle hükmettiklerinden, kâfirlere velayet beslediklerinden, Allah'a, resulüne ve müminlere ihanet ettiklerinden mürted ve kâfirdirler.
- Eğer İslam'dan irtidat ederse veya kâfir olursa, yöneticiye karşı ayaklanmak Müslümanlar üzerine farzdır.
- İslam ülkeleri, düşmanlar tarafından işgal edilmiştir ve icma ile onlara karşı cihad farzı ayndır.
- Şer'i hükümler icma ile, kafirlerle yardımlaşanların ve Müslümanlara karşı onları destekleyenlerin, küfür ve riddette olduklarını ve öldürülmeleri gerektiğini belirtmektedir.
- Şer'i hükümler, Müslümanların dinine, canlarına, ırzlarına veya mallarına saldıranların, -Müslüman bile olsa-, öldürülmelerinin vacipliğini yada en azındann caizliğini belirtmektedir.
- Şer'i hükümler, Müslümanların kanlarının, mallarının ve ırzlarının haram olduğunu belirtmektedir. Yine özellikle bizim ülkelerimizde ve her yerde bulunan her türüyle saldırgan kâfirlerin kanlarının ve mallarını heder olduğunu belirtir.
- Kâfirlerin saldırması durumunda, masiyet ve noksanlıklarına bakılmadan Müslümanların desteklenmelerinin vacipliği. Meşru olan cihad, Müslümanların imamlarından ve avamından tüm hayır sahibi ve facirle devam eder.
- Demokrasi ve İslamcıların bunu uygulaması meselesinin şeriat ve realite çerçevesinde ele alınması.
- Ehli-sünnet çerçevesinde akide ve mezhep ihtilafları meselesi.
- Tekfir meselesi; genel tekfir hükümleri ve muayyen tekfir.

Bunlar, cihad ve direniş fikrinin üzerine bina edileceği en temel ve en önemli esaslardır.

Burada kısaca, bu günlerdeki şartlarımızda bir mücahidin yolunda karşılaşacağı bazı önemli meselelerle ilgili en önemli şer'i hükümleri sunmaya çalışacağız. Aslında bu konuların birçoğunu "Mevsuatuz-Zehairu'l-izam min muellefati şeyh Abdullah Azzam" kitabında aktarmıştık.

Ebu Musab es Suri
Mütercim: Muhammet Atta

* * *

-Emniyet uygulamaları, ortada herhangi bir cemaat veya örgüt bulunmadan önce, cihad yoluna ilk girişten itibaren başlamalıdır. Üzücü durumlardan birisi de, birçok kardeş tarafından bazı öldürücü hataların işlenmesinden veya kendisinin yada arkadaşlarından birinin esir düşmesiyle zaman geçtikten sonra ancak bu tür emniyet tedbirlerinin önemine inanılabilmesidir.

-Akıllı kimse başkalarının tecrübelerinden faydalanandır. Kardeşinin sırlarını düşmana açıklaman haram olduğu gibi bu tür emniyet tedbirlerinde gevşek davranmanda bir tür kardeşlerinin sırlarını ifşa sayılır. Aksi halde nüfusu milyonlara ulaşan bir şehirde kardeşlerden birinin tutuklanmasını nasıl açıklayabiliriz? Niçin özellikle o? Çünkü kardeşlerinden birisi düşmana işarette bulunmuş ve gizli olanı açığa çıkarmıştır.

-Bir dirhemlik korunma bir kantar ilaçtan daha iyidir. Bazı kardeşler emniyet kusurları nedeniyle nice masraflarda bulunmuşlardır. Eğer sebeplere sarılmış olsalardı, Allah'ın izniyle kendileri ve aileleri için harcamış olduklarının onda birini bile harcamazlardı.

Genel olarak Allah'ın sünneti, kâinatı sebeplere bağlı olarak yaratmış olmasıdır. Hedefi Allah'ın kelimesini yüceltmek olan bir kimsenin, zararları azaltacak veya Allah'ın izni ile yok edecek sebeplere bağlanması gerekir.

-Bazen zararın meydana gelmemesi bizzat bir kar olabilir. Emniyet sebeplerine bağlı kalınarak yapılacak az bir amel, kara düzen ve ilgisiz çok eylemden daha hayırlıdır.

-Şeytanın giriş yerlerinden birisi de, yalnızca korkaklar için olduğu kılıfıyla kardeşi emniyetlerden soğutmasıdır. Allah için çıktığı sürece korkaklık olarak zannettiği şeyleri hafife almasında veya gevsek davranmasında hiçbir şey olmayacağını zannetmektedir. Hakikat şu ki, -başına geleceğin senden şaşmayacağına iman etmekle birlikte- aslında bu âlemlerin rabbine tevekkülün hakkıdır.

-Bizim peygamberimizin hicretinde ve mağarada saklanmasında ibretler vardır! Bir mücahidin laubaliliğiyle, kendisinin veya bir başkasının esir düşmesine sebep olması ve adeta zarar vermek istercesine hareket etmesi apaçık bir hatadır. Böyle bir kardeş, bir şey öğrenmiş, ancak bunun yanında çok şeyde kaçırmıştır. Acaba biz "Onu bağla ve tevekkül et" hadisinin neresindeyiz?

-Emniyet kurallarının uygulanması, bir akide ve şer'i bir görev bilinci ile olmalıdır, bir kardeşin diğer kardeşlerine nezaketi şeklinde değil.

-Kuşkusuz istihbarat birimlerini en çok sevindirecek şeylerden birisi de, mücahid kardeşlerinden birinin esir düşmesidir. Yine onları en çok kızdıracak hatta tepelerinden tırnaklarına kadar onları kin ve nefretle dolduracak şeylerden biriside, kardeşlerden birinin onların ellerinden kaçması veya mücahidlerden birinin, onlar bilmediği halde bir savaş bölgesi yada hazırlık bölgesinde bulunmasıdır. Emniyetlere bağlı kalman, Allah düşmanlarını kızdırma sebebidir. Ve tek başına bu, ecir kazanabilmen için çok kolay bir yoldur. Allahu teala şöyle buyuruyor: "Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini zayi etmez." (Tevbe: 120) Bundan sonra daha hangi kazanç vardır?

İstihbaratın, bir mücahide ulaşabilecekleri bir ipe veya bir ipucuna rastlamaları onları çok sevindirecektir. Sana veya herhangi bir Müslümana zarar getirebilecek iplerin uçlarını kesmeye çalış.

-Şeytanın kendilerine sağdan yaklaştığı bazı kardeşlere, emniyetle ilgili uyarılarda bulunulduğunda, lisanı hallerinin şöyle söylediği görülür: 'Benim için cihada çıkmam yeterlidir. Başkaları evlerinde oturuyorlar!' Bu kişi, Allah'ın dininin bize ihtiyacı olmadığını unutmuştur. Ve Lailahe İllallah'ın, azizin izzetiyle yada zelilin zilletiyle yüceleceğini de. Bizler, Allah'ın, onların elleriyle dinini yücelteceği kimseler olmalıyız, elleriyle dinin yücelmediği sadık kimseler değil!

-Tembellik, öldürücü bir afettir. Yarım saatini kaybetmemek için umumi yerler yerine evde internete girmek tercih edilir ve kendi kendine 'Ne olacak ki? Bir sene oldu ve hala hiçbir sorunla karşılaşmadım?' denilir. Lakin senden başkaları karşılaştılar ve sende sıranı bekle! Ancak Allah'ın lütufta bulunması durumu başka.

-Şimdiye kadar bir zararını görmedim' deme. Bininci kereden sonra ne ile karşılaşacağını nereden biliyorsun?

-Emniyet uygulamalarında rutinlik diye bir şey yoktur. Çünkü bu bir ahiret amelidir. Niyetini hazır tur ve ecrini bekle. Ecrin güneşi doğduğunda, çektiğin sıkıntıların kolay gözükecektir.

-Dünya için çalışan mafyaların bu ilkelere bağlı kalmada birçok kardeşten daha tiziz olması utandırıcı durumlardan birisidir.

-Güvenlik tedbirleri gevşeme anlamına gelmemelidir. Bunlar, uyanıklıkla birlikte eylemde bulunmadır. Rabbimizin şu buyruğunda olduğu gibi: "Tedbirinizi alın ve savaşa çıkın." Allah'ın kitabında ve Nebisinin lisanı ile emrettiği şekilde amel etmeliyiz. Yapısı itibarı ile mücahidin ameli tehlikesiz olamaz. Ancak sebeplere sarılıp Allah'ın bereketi ile yürüyenle, mayınlar arasında yürüyüp 'Haydin kardeşler Allah yoluna!' diyen arasında ne kadar büyük farklar vardır. Mücahid ferler arasında emniyet hissinin damarlarında gezen kan mesabesinde olmasını istiyoruz.

-Tüm bunlarla birlikte güvenlik kurallarına bağlı kalmak %100 imtihanlardan kurtulacağımız anlamına gelmez. Emniyet uygulamaları, güvenliği garanti altına almak için değil oluşabilecek olan ihtimalleri azaltmak içindir. Sahih bir hadiste aktarıldığı üzere, imtihanı en şiddetli olanlar peygamberlerdir. Bizler sebeplere bağlanmakla rabbimizin emrine uyuyoruz. Allah'ın sünneti, sonuçları sebeplere bağlama şeklinde cereyan etmektedir. Başarısızlık bizlerde ümitsizlik doğurmamalıdır. Bilakis bu başarısızlıklardan istifade edilip nasıl dersler ve ibretler çıkarılacağı ve direniş azminin ve iradesinin nasıl güçlendirileceği öğrenilmelidir.

-İstihbaratın bir konu hakkında bilgi sahibi olması, onu uygulamayacağımız veya ihmal edeceğimiz anlamına gelmemelidir. Çünkü biz bunu, hastalıktan korunmak için uygulamaktayız. Onların bunu bilmeleri, korunma etkisine nadiren zarar verecektir. Örneğin, istihbaratın, kardeşlerin maillerini evlerinden açmadıklarını bilmeleri, korunma etkisine bir zarar vermeyeceği gibi bilakis onları kinden öldürecektir.

-Emniyet önlemleri, sabit ve donuk talimatlar değildir. Bilakis zaman, mekan ve şahıslara göre değişen esnek ve yenilenen bilgilerdir. Örneğin bazı yerlerde sakal bırakılması doğru olan emniyet şekli olabilir. Yine bazı yerlerde Afgan elbiseleri giyilmesi doğru davranış şekli olabilir.

Mütercim: Muhammed Atta

Haçlı Hücumları Ve İslâm Âleminde Yeni Bir Tehlike

Bir taraftan îslâm merkezinde bütün gücü ve hızı ile tasnif, te'lif ve talim (yazma, Öğretme) faaliyetleri sürüyor; bazı dâhi kişiler, yüce ulu kimseler; ıslâh ve terbiye (toplumun bozulan taraflarını onarma ve toplumu eğitme) işi ile uğraşıyordu. Diğer taraftan da bütün İslâm dünyası üzerinde tehlike bulutları dolaşıyordu. Müslümanlar ve İslâm'ın kendisinin varhğı tehlikede idi.

Hristiyan Avrupa asırlardan beri İslâm'dan gocunmuş, kin duymuş ve intikamla beslenmişti. Müslümanlar, hıristiyan dünyasının bütün doğu yakasını ellerine geçirmiş, bütün kutsal yerlerini hatta bizzat Hz. İsa'nın doğduğu toprakları idareleri altına almışlardı. Avrupa'nın kinlenmesi, intikam duygusuna kapılması için sadece bu yeterli idi. Fakat güçlü îslâm devletlerinin varlığı ve onların komşu hristiyan ülkelere sürekli akın yapmalarından dolayı cesaret edip de onlar Suriye veya Filistin'e yahut herhangi bir İslâm ülkesine saldırıya geçemiyorlardi.

Selçuklu İmparatorluğunun çöküşü ve îslâm devletinin kuzey sınırlarının zayıflaması yüzünden Avrupa cesaretlenip şansını deneme düşüncesine kapıldı. Tam o sırada rahip Peter adında öyle bir adama sahip oldular ki, bu adam güçlü bir hatip, dinî bir vaizdi. Feryadları ile bütün hristiyan dünyasını ateşledi. Bir baştan bir başa dinî bir cinnet dalgası meydana getirdi. Bunun dışında geniş ve münbit İslâm ülkelerine saldırmanın daha başka çeşitli siyasî, iktisadî sebepleri ve harekete geçirme nedenleri de bir araya gelmişti. Bütün bunlar Haçlı saldırılarında dinî ve dünyevî teşvik ve özendirici şeyler oldu

Nihayet 490 H. yılında ilk Haçh ordusu Suriye'ye doğru yola çıktı. İki sene içinde Haçh ordusu, Antakya vilâyetinin birçok kalesini, Halep şehrini ve el-Reha'yı (Reyhanlı) ele geçirdi. 1099 M. yılma rastlayan 492 H. yılında Haçh savaşçılar Kudüs'ü zaptettiler. Birkaç sene içinde de Filistin topraklarının büyük bölümünü, yani Suriye sahillerindeki Akkâ'yı, Trablus'u, Sayda ve Lazkiye'yi ellerine geçirdiler.

Meşhur İngiliz tarihçi Stanley Len Paul'ün ifadesi ile; "Haçlı ordusu sanki eski (çürük) bir ağaca çivi çakar gibi ülkeye girdi. Kısa zamanda İslâm ağacının gövdesini parçalayarak kıymıklarını havaya savuracaklarım anlamaya başladılar."

Kudüs'ün içine girdiklerinde Haçlıların fetih sarhoşluğuyla kendilerinden geçip çaresiz müslümanlara karşı yaptıklarını, sorumluluk duygusu taşıyan bu hristiyan tarihçi, şu sözlerle anlatıyor:

"Kudüs'e galip ve muzaffer bir eda ile giren Haçh savaşçılar öyle bir katliam yaptılar ki, anlatılamaz. Atlarının üstünde Mescid-i Aksâ'nm yanındaki Hz. Ömer Câmii'ne giren süvarilerin atları diz kapaklarına kadar kana bulanmıştı. Küçük çocukları ayaklarından tutup duvarlara vurarak parçalıyorlar veya sallayarak onları duvarların arkasma fırlatıp atıyorlardı. Yahudilerin hemen tamamı kendi heykel (mabed)lerinde canlı canlı yakılmıştı.

İkinci gün ondan daha büyük, ürpertici zulümleri gözlerini kırpmadan bilerek tekrarladılar. Tenkru, üç yüz esiri canlarını koruma garantisi ile hapsetmişti, feryad ve figan ediyorlardı. Hepsi dışarı çıkarıldı. Müthiş bir katliâmla öldürülmeye başlandı. Erkeklerin, kadınların, çocukların vücudları parça parça ediliyor, parçalar birbiri üstüne yığılıyordu. Sonunda bu korkunç mezalim ve katliam bitti. Şehrin kanlı sokakları Arap esirlere yıkatılıp temizletildi."

Kudüs'ün Haçlılar tarafından zaptedilnfesi İslâm devletinin zayıflığını ve söndüğünü, hristiyan dünyasının uyandığını ve onun yeniden güç kazandığım haber veriyordu ve bu; İslâm âleminde tehlike çam idi. Suriye ve Filistin'de dört tane ayrı ayrı devlet kurulmuştu. (Kudüs, Antakya, Trablus, Yafa'da kurulan küçük devletler.) Bunlar İslâm'ın merkezi (Hicaz)'nin istiklali ve kudsiyeti için büyük tehlike idiler.

Hristiyanlarm cesaret ve azmi o kadar artmıştı ki, Kerk valisi Renginald, Mekke ve Medine'ye hücum etmeye karar vermişti. Hz. Peygamberin mübarek kabri hakkında küstahça ve hâince kelimeler sarfederek âdice bir takım şeyler yapmak istediğini açıklamıştı. Gerçek şu ki, Hz. Peygamber'in vefatı üzerine dinden dönme (irtidad) hareketi başladığından beri o güne kadar böyle büyük bir tehlike çıkmamıştı. İrtidad hareketi ilk büyük tehlike idi. Şimdi ise en korkunç bir tehlike olarak bu ortaya çıktı. İslâm âleminin kesin sonuç alması gereken bir savaş vermesi gerekiyordu.

Altıncı Hicrî asrın başı, İslâm dünyasının müthiş bir çözülme içinde bulunduğu en kötü bir idarî dönemden geçiyordu. Selçuklu sultanı Melikşah'ın yerine geçen de eli kolu bağlı biri idi. Abbasî halifeleri uzun zamandan beri güçlerini, otoritelerini Türklere kaptırmışlardı. İslâm âleminde bozulan düzeni yeniden kurup düzenleyecek, güçlü bir idare tesis edecek yetenekli bir komutan, lider ve sultan yoktu. Müslümanların dağılmış güçlerini, kıyıda köşede kalmış insanlarını toparlayarak bir bayrak altına getirerek, kuzeyden ve batıdan akıp gelen tehlikeye karşı koyabilecek bir kahraman göze çarpmıyordu.

Stanley Len Paul çok doğru yazmış:

"Bu kadar geniş alana yayılmış muhteşem Selçuklu İmparatorluğunu Ölüm ve ızdırap çırpınışları içinde elini kolunu salmış, çaresiz vaziyette gören herkesi bir şaşkınlık ve dehşet kapladığından dolayı bu devir bir

şüphe, tereddüt ve kararsızlık dönemi idi."

İşte bu ara dönem, yeni güçler tamamen derlenip toparlanıp aynı yöne yönelmediği sürece kötü durumunu devam ettirecekti. Kısacası şu ki, Avrupalıların ordu getirerek başarılarını devam ettirebilmelerine tam uygun bir zamandı"

Fakat tam o zamanda, o kargaşanın, o felâketin, o müthiş çözülme ve dağılmanın arkasından ümidsizliğin her tarafı kapladığı sırada İslâm dünyasının ufkundan yeni bir yıldız doğup yükselmeye başladı.

İslâm dünyası her zaman olageldiği gibi, tam ihtiyaç duyduğu sırada yeni bir önder, taze ve yıpranmamış bir mücahide kavuştu. Ümidini kaybettiği yönden yepyeni bir güç doğdu ki hiçbir kimse bunu hayal bile edemiyordu.

Stanley Len Paul şöyle yazıyor:

"Müslümanlar cihad ilan etmek zorunda kaldılar ve kahramanlığına, cesaretine, savaş kabiliyetine hepsinin itirazsız inanmaları gereken bir komutana ihtiyaç duydular. Türkmen komutanı ve onun idaresi altındaki valiler öyle cesur, yiğit, savaşçı bir dindarlar topluluğu meydana getirmeli idi ki, onların önünde Haçlılar yaptıkları zulmün, alçaklıkların cevabını vermeliydiler. İşte o yiğit komutan İmâdeddin Zenginin şahsında kendini gösterdi."

İmâdeddin, Selçukluların besleyip büyüttükleri, onların yetiştirdikleri bir kimseydi. Selçuklu sultanı Mahmud'un şehzadelerinin atalığı (Atabeği=Lalası) idi ve sultan tarafından Musul'a vali tayin edilmişti.

Zengî, Suriye ve Irak'ta gücünü iyice oturtup idaresini tam kurduktan sonra el-Rehâ'ya hücuma geçti. Burası hristiyan eyaletleri içinde en güçlü olanıydı, çok büyük askerî önem taşıyordu. Cemâziyelâhir 539'a denk düşen 23 Aralık 1144 Reyhanlı'yı fethetti. Arap tarihçilerin ifadesi ile bu "fetihler fethi", "zaferler zaferi" idi. Bu şehir latin hâkimiyetine büyük bir destekti. Böylece Fırat vadisi Haçlı tehlikesinden korunmuş oldu. Bu fethin arkasından biraz sonra 541 H. yılma denk düşen 1146 yılında bir kölenin eliyle şehid edildi. Şehâdetinden önce o, Haçlılara karşı şanlı bir cihadı başlatmıştı. Bu cihadı meşhur oğlu Melik Âdil Nureddin Zengî daha çok ilerilere ulaştırdı.

Nureddin Zengî şimdi artık Suriye sultanı idi ve kendini bütün müslümanlar adına, haçlıları o topraklardan çıkarıp Kudüs'ü tekrar geri almak için Allah tarafından görevlendirilmiş kabul ediyordu. Bu büyük hizmeti en büyük ibâdet ve Allah'ın rızasına ermek için en büyük bir sebep biliyordu.

Akınları ile bütün hristiyan eyaletlere dehşet salmıştı. 555 H. yılında Harim Kalesini ele geçirdi. Bu kale kuzey sınırının en müstahkem ve korunaklı kalesiydi. Antakya kralı, Trablus dükü ve diğer ikinci derecedeki meşhur hristiyan idareciler bu fetihle ele geçirildi.

Savaşta onbin hristiyan öldü ve pek çok esir alındı. Bu fetihten hemen sonra Banyas kalesi fethedildi.

Diğer taraftan Mısır'ı da fethederek hristiyanları her taraftan çepeçevre kuşattı.Len Paul şöyle yazıyor:

"Suriye sultanı Nureddîn'in başkomutanı Selahaddin Eyyûbî'nin Nil boyunca uzanan bölgeleri idaresi altına alması demek, Kudüs'ün hristiyan idaresinin bir çember içine alınması demekti. İki taraftan tazyik altına girmişti. Kudüs'teki haçlılara her iki taraftan saldırılması halinde tek olan güçlerinin ikiye bölünmesi demekti. Müslümanlar Dimyat ve İskenderiye limanlarını ele geçirmekle bir filoya da sahip olmuşlardı ve böylece Mısır bölgesi, Haçlılar ile Avrupa'nın irtibatını kesmiş oluyorlardı."

Nureddin Zengî hemen hemen Filistin'in tamamını Haçlılardan temizledi. Onun en büyük arzusu ve yapacağı en mukaddes hizmeti Kudüs'ü geri almasıydı. Fakat bu mutlu zafer ve mesud olay onun başkomutam Selâhaddin'e kısmet olacaktı ki yine de bu Nureddin'in yaptığı hizmetlerden, onun sevaplarından sayılabilecek özelliğe sahiptir. 1174 yılma denk gelen 569 H. yılında 56 yaşında gırtlak hastalığından vefat etti. Bir İngiliz tarihçinin ifadesi ile: "Sultan Nureddin Zenginin ölüm haberi müslümanlara Öyle sadme yaptı ki sanki üzerlerine yıldıran düşmüş gibi geldi. "

Müslüman tarihçiler Sultan Nureddin'in adaletini, dürüstlüğünü, dindarlığım, takvasını, güzel idaresini, izzeti nefis sahibi oluşunu, güzel ahlâklı oluşunu ve cihad azmini öve öve bitirememektedirler. O, güzel adı gibi herkes tarafından sevilen, övülen, büyük değer verilen biridir. Sultanın çağdaşı olan İbn Cevzî, meşhur tarihi el-Muntazam' da şöyle yazmaktadır:

"Nureddin serhadlara (sınırlara) cihad akını yaptı. Kâfirlerin elinde olan elliden biraz fazla şehri geri aldı. Onun hayatı pek çok sultanın ve idarecinin hayatından daha temiz ve iyiydi. Onun döneminde yollar güvenli ve emniyetli idi. Onun övülecek tarafları pek çoktur. Kendini Bağdat'taki halifeliğe bağlı ve onun emrinde gördü. Ölümünden önce dinde yeri olmayan vergileri ve gelirleri kaldırdı. Karakteri: Yumuşak huylu, şatafatsız ve alçakgönüllü idi. Âlimleri ve dindaşlarını severdi."

Tarihçi olarak tedbirli hareket eden ve ihtiyatlı kelimeler kullanan ve överken de normali pek aşmıyan İbn Hallikân şöyle yazıyor:

"O adaletli, insaflı, ibâdetine düşkün, zâhid, muttaki, şeriata bağlı bir sultandı. Hayır ehline çok değer verirdi. Allah yolunda cihada düşkündü, çok hayır yapar, bol sadaka verirdi. Suriye'nin bütün büyük şehirlerinde medreseler (okullar) açtı. Onun menkıbeleri (başından geçen olayları), hatıraları ve başarılan sayılıp dökülemiyecek kadar çoktur. "

Tarih el-Kâmil' in ünlü yazarı İbnü'l-Esîr Cezerî, onun hakkında şunu söyleyecek kadar yazmıştır:

"Ben önceki sultanların hayatını inceledim ve ahvalini tetkik ettim. Râşid halîfeler ve Ömer b. Abdülaziz hariç Nureddin'den daha temiz hayat yaşayan, ondan daha ahlâklı hayat süren adaletli bir sultana rastlamadım."

Sultan Nureddin vefat ettiğinde İbnü'l-Esir 14 yaşındaydı. Bu bakımdan onun rivayeti ve tanıklığı özel bir değer taşır. O, merhum sultanın hayat ve yaşayış tarzını ve onun ahlâk ve karakterini anlatırken şöyle yazar:

"O, ganimet malı olarak payına düşenleri satarak satın aldığı arazilerin geliri ile geçinirdi. Hanımı bir gün darlık çektiğinden şikâyet ederek sızlanınca, kendisine âit olan Humus'daki üç dükkânın gelirini ona verdi. Bunların yıllık geliri 20 dinara yakındı. Hanımı bunu az görünce; bundan başka bana âit bir şeyim, malım mülküm yok, dedi. Benim olarak gördüğün idaremdeki bu şeylerin hepsi müslümanlarındır. Ben ancak hazine bekçiliği yapıyorum. Bu bana emanet olarak verilen para ve mallara ihanet ederek senin hatırın için cehenneme gitmeye razı olamam, dedi.

O, geceleri bol bol ibâdet ederdi. Belirli evrâd ve ezkârı vardı. Hanefî mezhebinin bir âlimi idi. Fakat katı tutumlu bir insan değildi. Hadis dersi aldı ve sevap niyeti ile onları rivayet etti, icazet de verdi.

Adalet ve eşitlik uygulaması öyle bir noktaya ulaşmıştı ki, geniş ülkesinde hiçbir gelir vergisi bırakmadı; Mısır, Suriye, Musul bölgelerinin hepsinden bu vergileri kaldırdı. Şeriata çok saygı gösterir, onu gözetir, onun hükümlerini yerine getirirdi.

Bir kişi onu bir gün mahkemeye verdi. Kadı efendiye haber göndererek; ben mahkemeye geliyorum, bana hiçbir ayrıcalık göstermeyin, diye haberci gönderdi ve kendi de geldi. Mahkemede davayı kazandı. Yine de hakkını bağışladı. Daha önce de niyetim böyleydi. Fakat mahkemeye gelmemekten dolayı belki bana kibir gelir diye çekindim de geldim, hakkımı helâl ediyorum, dedi.

Bir adliye sarayı yaptırmıştı. Orada kadı ile yan yana oturarak yahudi de olsa zulme uğrayanların hakkını korurdu. Zâlim oğlu da olsa veya en büyük bir komutan da olsa zâlime cezasını verirdi.

Kahramanlık ve cesaretin zirvesindeydi. Savaş sırasında yanına iki yay ve iki ok torbası alırdı. Bir gün bir zât dedi ki: Allah için ne olur kendinizi tehlikeye atarak şehid düşüp de İslâm'ı musibete uğratmayın. O buna karşılık: Mahmud kim oluyor ki onun için böyle söylensin? Benden Önce memleketi ve İslâm'ı kim korudu? Onu koruyan gerçek olan yüce Allah'dır ki O'ndan başka hiçbir ilah yoktur, (La ilahe illallah) dedi.

Âlimlere, din ehline saygı duyardı. Onlar için ayağa kalkar, yamna oturtur, yapmacıksız, samimi sözlerle konuşur, hiçbir sözlerini reddetmezdi.

Kendi kalemi ile onlara mektup yazardı. Fakat bu kadar sadeliği, tevazu ve yumuşak kalpliliğine rağmen haşmetli, celalli bir insandı. İnsanlar üzerinde tesiri derin olurdu. Gerçek şu ki, bu kitap onun iyilik ve güzelliklerini anlatacak çapta değildir.

Nureddin'in bütün hedefi ve ilgisi cihad etmek ve hristiyanlara karşı koymaktı. Bu konuda onun azmi, güveni, tevekkülü ve iman-ı yakîni çok gelişmişti.

558. H. yılında Nureddin Zengî, Hısnü'l-Ekrâd savaşında (Bekîa savaşı adıyla meşhurdur) hristiyanların ansızın saldırmalarından dolayı yenilmişti. Nureddin Humus yakınında, düşmandan birkaç km. mesafe ileride duruyordu. Bazı iyi niyetli kişilerin; sultanın böyle galip gelmiş düşmanın bu kadar yakınında durması uygun değildir demeleri üzerine Nureddin onları susturdu ve: Eğer benim yanımda bin süvari bile kalsa yine de düşmandan korkmam. Allah'a yemin olsun ki İslâm'ın ve kendimin intikamını almadan hiçbir çatının altına girmeyeceğim, hiçbir gölgeliğe oturmayacağım, dedi.

Nureddin büyük cömertlikle ordu mensuplarına ikramlar yaptı, millete hediyeler dağıttı. Bazı kimseler ona; hazineden fıkıhçılara, fakirlere, tasavvuf erbabına ayrılan aylık ve belirlenmiş paralar verilmeyip durdurulmalı, şu sıkıntılı anda onlardan faydalanılmalıdır, deyince Nureddin öfkelenerek; ben Allah'tan zaferi o fakir ve yoksul kişilerin duası yüzü suyu hürmetine bekliyorum.Nasıl olur da böyle bir sırada ben yatağımın üstünde uyurken, benim adıma savaşan o kimselerin yardımını keserim, dedi.

Nureddin, hristiyanlardan yenilgisinin öcünü almak için bütün hazırlıklarını tamamladı. Orduyu ikramları, iyilikleri ile taltif etti. Sınır bölgelerinin ve eyaletlerinin idarecilerine tesirli, dokunaklı mektuplar yazarak onları cihada katılmaya ve birlikte savaşmaya teşvik etti. O bölgelerin âbid, zâhid, aşık, salih ve dervişlerine de mektuplar yazdı. Frenklerin yaptığı zulmü, vicdansızlığı anlattı. Onlardan dualar etmelerini, müslümanları cihada teşvik etmelerini ve cihada katılmaya razı etmelerini istedi.Nitekim o kişiler gözyaşları ile ağlaya ağlaya o mektupları okuyarak halka duyurdular, sultana dua ettiler. Halkda cihad etme aşkı dalgalandı. Ülkenin valileri kendi Özel askerlerini alarak geldiler, emre âmâde oldular.Hristiyanlar da öbür tarafta bütün askerlerini toplayarak hazırlandılar. Fakat sultan ahdini, va'dini yerine getirdi. Hristiyanlarm birleşik ordusunu yenerek Hârim'i fethetti.

Nureddin'in inancını ve güçlü imanım şu olaydan ölçebilirsiniz: Banyas kalesini kuşattığında kardeşi emirler emîri Nusretüddin'in bir gözü görme yeteneğini gittikçe kaybediyordu. Nureddin durumu görünce şöyle dedi: Eğer Allah'ın sana bahşettiği ecir ve sevap gözlerinin önüne gelseydi ikinci gözünü de Allah yolunda feda etmeye hazır olurdun.

devam edecek...

عن جابر بن عبد الله رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه و سلم أنه قال : إن الشيطان قد يئس أن يعبده المصلون ولكن في التحريش بينهم

“Şeytan namaz kılanların kendisine ibadet etmelerinden ümidini kesmiştir, lakin aralarını açıp, fitne ve fesad sokarak birbirlerine düşürmekten ümitlidir.”

HADİS'İN ŞERHİ

Bismillahirrahmanirrahim.Allah'a hamd, Rasulüne salât ve selam olsun. Sonra…

… hadisi bu lafızla İmam Tirmizi (1937.hadis), İmam Ahmed (14406.ve 14858.hadis) ve Ebu Yala (2095.hadis) kitaplarında tahriç etmişlerdir. **“arap yarım adasındaki namaz kılanlar”** ilavesiyle İmam Muslim Sahih'inde (5030.hadis) tahriç etmiştir. İmam Tirmizi rahimehullah “hadis hasendir” demiştir. Muasırlardan el-Albani ve Şuayb el-Arnavuti hadis sahihtir derler.

Şeytanın, Allah'ın laneti üzerine olsun, İslam ehline en büyük ve tehlikeli hilesi onu ihtilafa düşürmesi olmuştur. Akıl almaz yollarla Allah azza ve celle'ye teslim olmuş kulları birbirine düşürmeye çalışmıştır. Nitekim böylece Müslümanları atıl kılmıştır ve kendisi gibi melun olan havarilerine engel olmaktan aciz olmuşlardır, hatta bazıları müslümanın kanını kâfirin kanından evla görüp, akmasını mergup gaye bilmişlerdir. İlahı bir olan, Rasulü, hayır rasulleri bir olan ve Kitabı bir olan, ihtilafları giderip bir olmak üzere indirilmiş Kitap sahibi olan ve bu gaye için gönderilmiş nebinin tebaaları olanlar için ne de garip bir hal. **“Şüphesiz bu tek bir ümmet olarak sizin ümmetinizdir; Ben de sizin Rabbinizim. Öyle ise Benden korkun.” “Ne var ki insanlar kendi aralarındaki işlerini parça parça böldüler. Her gurup kendilerinde bulunan ile sevinip böbürlenmektedirler. Şimdi sen onları bir zamana kadar gaflet ve sapıklıkları ile baş başa bırak!”**

Geçmişte ve hazırda kâfiri güçlü kılan hep Müslümanların ihtilafları ve anlaşmazlıkları olmuştur. Müslümanlar kendi aralarında tartışıp, birbirileriyle uğraşırken kâfirler fesatlarını boncuk boncuk ipe dizip uygun vaktinde Müslümanları oyalamak için oyuncak olarak ellerine veriyorlar. Kardeşine buğzu, kini ve düşmanlığı müslümanı o kadar köreltiyor ki, kâfirin iradesi ve idaresi altına girdiğini göremiyor artık. Böl ve yönet siyaseti diyorlar buna. Küçük, kendi aralarında anlaşamayan, her biri kâfirler tarafından önüne atılmış reislik yemi peşinde koşan, yemi yakalamak için dinini, izzetini ve namusunu sata bilen saman çöpü gibi sadece boş kalabalık olan toplulukları yönetmek elbette daha kolay ve çıkarlara daha uygundur. Yönetemese bile en azından bir olmalarını engellemiş olur. Zira tek vücut olan Müslümanlara Allah'ın yardımıyla galip gelmek mümkün değildir.Fakat kâfirler Müslümanların bir türlü kavraya- madıklarını çoktan anladılar ve habis emellerini gerçekleştirmeye doğru gidiyorlar.

Bu ümmette yiğitler olmasa. Cihad erleriyle bu ümmet olmasa, melun şeytan ve havarileri için gayeleri hedef bulacaktı. Lakin bu ümmette hayır var. Bu ümmette Allah ve Rasulüne iman ve itaat var, bu ümmette Allah için sevmek ve Allah için buğzetmek var, bu ümmette mucahidler var. İnsanların çoğu bunu bilmeseler de!

(إن الشـيطان) **(Muhakkak ki şeytan).** Şeytan tabiatı sıcak ve ateşten yaratılmış olan Allah azze ve celle'nin mahlûkatındandır. Cinlerdendir. El-Kehf suresinde Allah azze ve celle onun için **“o cinlerdendi”** buyuruyor. Arap asi olan, baş kaldıran, fesad çıkaran ve şerri yayan her şeye şeytan ismini ıtlak eder. İbni Abbas radıyallahu anhuma'dan rivayet edildiğine göre o “cinlerden, insanlardan ve hayvanlardan asi olan her şey şeytandır” demiştir. Nitekim Allah subhanehu ve Teâlâ **“böylece her nebiye, insan ve cin şeytanlarından bir düşman kıldık”** buyurmaktadır. İştikakında ihtilaf edilmiştir. Basralılar şeytan isminin شطن fiilinden türeme فيعال vezninde olduğunu söylemişlerdir. Buna göre şeytan itaatten, hayırdan ve Allah'ın rahmetinden uzak olan manasındadır. Kufelilere göre şeytan شاط fiillinden türeme فعلان veznindedir. Buna göre şeytan yanan, ateşten var olan, batıl olan manasına gelir. Mana itibarıyla ikisi de doğrudur, lakin sahih olan cumhurun görüşüdür. Nitekim Sibeveyh'de rahimehullah Kitab'ında şeytanın شاط den değil شطن den türeme olduğunu vurgulamıştır.

Burada kast edilen şeytanların imamı İblis'tir lanetullahi aleyh. İblis إفعيل vezninde بلس fiilinden muştaktır. İblis hayırdan, pişmanlıktan ve üzüntüden ümitsiz, nasipsiz olan, men edilmiş olan manasındadır. Dehhak'ın ibni Abbas radıyallahu anhuma'dan rivayetine göre “İblis'i Allah tüm hayırlardan men etmiştir (أبلسه) ve onu isyanına ceza olarak taşlanmış şeytan kılmıştır” demiştir. Seleften gelen bazı nakillere göre İblis aleyhilane

meleklerden olan Cinn kabilesindendi ve ismi Haris veya Azazil idi. Yalın, dumansız, semum ateşten yaratılmıştır. **"Cann'ı da yalın, dumansız bir ateşten yarattı."** Melekler nurdan yaratılmışlardır bu kabile hariç. Tavus'un ibni Abbas radıyallahu anuma'dan naklettiğine göre İblis en çalışkan ve en bilgili meleklerdenmiş. Kendisine önemli görevler verilmişti, hatta cinler yeryüzünü ifsat ettiklerinde cinlere karşı savaşmak üzere meleklerin başında İblis gönderilmişti. İblis aleyhilane ile alakalı Seleften gelen haberler çok ve meşhurdur. Çoğu İsrailiyattır, nassa muhalif olmadığı halde, ne tasdik ne de tekzib etmeyeceğimiz kabildendir. Bunun için bu rivayetler için, doğrusunu Allah bilir deriz. Fakat şu kesin, İblis taşlanmış, Allah'ın merhametinden men olmuş şeytan olmadan evvel, Allah subhanehu ve Teâlâ'ya yakın kullardandı. Onun azgın nefsi ve kibri onu ebediyen helak etti. Hiç kimse kibirlenerek ben böyle yapıyorum, ben böyle biliyorum dememeli, Allah'tan korkmalı. Kalpler sadece O'nun elindedir. Allah subhanehu ve Teâlâ bizi bir an için bile nefsimize bırakmasın, kalplerimize dini üzere sebat versin, bizi sevdiği ve razı olduğu şeylere hidayet etsin.

(قد يئس أن يعبده المصلون) **(Namaz kılanların kendisine ibadet etmelerinden ümidini kesmiştir).** Ümitsizliğe düşen İblis aleyhilane'dir. Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem'in teşrifiyle İslam'ın yayılmasını ve Tevhid'in güçlenmesi müşahede edince şeytan aleyhilane muttaki kulların tekrar ona ibadet etmelerinden ümidini kesmiştir. Bunu izaha ihtiyaç yok. Burada sadece iki hususa değinmek istiyorum. Evveli, bazıları bu hadisi delil getirerek bu ümmette şirkin vuku bulmayacağını iddia ederler. Bu ancak ya aşırı cahilin, ya da zındığın ağzından çıkacak bir sözdür. Zira hem vaka hem de nass bu ümmette şirkin varlığına şahitlik eder. Bunun inkârı muhaldir.

Nassa gelince el-Maide suresi üçüncü ayetin **"bugün kâfirler, sizin dininizden ümit kesmişlerdir"** tefsiri için müfessirler "kâfirler arap topraklarında İslam'ın zuhurunu ve güçlenmesini görünce, Müslümanların dinlerinden küfre geri dönmelerinden ümitlerini kestiler" demişlerdir. İbni Abbas radıyallahu anhuma, Ata, Suddi ve Mukatil rahimehumullah'tan nakledildiğine göre onlar ayetin tefsirinde "dinlerinden dönmelerinden ümitlerini kesmişlerdir" demişlerdir. İmam ibni Kesir rahimehullah bu nakillerde bulunduktan sonra "Sahih'te sabit olan **"Şeytan arap yarım adasında namaz kılanların kendisine ibadet etmelerinden ümidini kesmiştir, lakin aralarını açıp, fitne ve fesad sokarak birbirlerine düşürmekten ümitlidir"** hadisi de bu manadadır" der.

İmam Muslim rahimehullah'ın Ayşe radıyallahu anha yoluyla rivayet ettiği hadiste Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem şöyle buyuruyor: "Lât ile Uzza'ya ibadet edilmedikçe, gece İle gündüz gitmeyecektir." Ve yine İmam Muslim rahimehullah'ın Ebu Hureyre radıyallahu anhu yoluyla tahriç ettiği hadiste Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem şöyle buyuruyor: Zu'l-Halasa'nın etrafında Devs kadınlarının kalçaları titremedikçe kıyamet kopmayacaktır." Zu'l-Halasa Devs kabilesinin cahiliye de ibadet ettikleri puttur.

Vakaya gelince, şirkin ümmette varlığı Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem daha henüz yaşarken başlamış ve bugüne kadar türeyerek devam ediyor. Yemame de Museyleme, Yemen'de Esved el-Ansi, beni Esed'te Tuleyha, Temim'de Seccah, ibni Zubeyr döneminde Muhtar ve Abdulmelik bin Mervan döneminde Haris, hepsi peygamberlik iddia ettiler ve tebaaları vardı. Ali radıyallahu anhu'nun ilahlığını iddia eden ibni Sebe ve kurduğu sebeiyye fırkası, karamitiler, Rafıziler, dürzüler, Nakşîler, Bektaşiler, kadyaniler, laik hizipciler, hepsi vaka da şirkin ümmette varlığına delildir.

Bu hadisle delil getirerek bunların yaptığı şirk olmadığını iddia etmek ne kadar büyük bir sapıklıktır. Allah azze ve celle ayaklarımızı hakk üzere sabit kılsın.

İkinci hususa gelince, Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem şeytanın namaz kılanların kendisine ibadet etmelerinden ümidini kestiğini ifade buyuruyor. Bunu iki manada anlamak mümkündür:

Bir. Namaz kılanların (المصلون) başındaki elif lam cins ve istiğrak içindir. Yani şeytan her bir namaz kılanın doğrudan kendisine ibadet etmesinden ümit kesmiştir. Zira namaz kılanın namazında şeytanı kast etmesi düşünülemez. Her ne kadar birçok namaz kılanlar şirk koşarak namaz kılsalar da, ancak şirklerini izafeten şeytana ibadet olarak isimlendirmek doğru olur. Yoksa doğrudan şeytan için namaz kılmaları düşünülemez.

İki. Namaz kılanların başındaki elif lam ahdi dır. Bu durumda şeytanın ümitsizliğe düştüğü namaz kılanlar, bütün namaz kılanlar değil, sadece namazları sahih ve Allah indinde makbul olan namaz sahipleridir. Namazın sıhhat ve kabul şartların başında gelen ise muhakkak tevhittir. Şu halde şeytanın kendisine ibadet etmelerinden ümitsizliğe düştüğü hiçbir hususta Allah'a şirk koşmayan muvahhitlerdir.

Bir diğer husus, bu hadisin namazın İslam alameti olduğuna delil olmasıdır. Zira şeytan muvahhidin kendisine ibadet etmesinden, yani Allah'a ortak koşmasından, ister doğrudan, ister

izafeten, ümidini kesmiştir. İhlas ise, yani şirk koşmamak, kalbin amelidir. Denilse ki, pekâlâ namazı nasıl İslam alameti yaptın? Derim ki, ben değil Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem şirk koşmayanları namaz kılanlar ile tabir ediyor. Bu şu manaya geliyor: zahiren bedende vucud bulan amel (namaz) kalpte var olan itikadi hale (ihlas) delalet ediyor. Bu delalet ilişkisini tayin eden kalplerin halini bilen Allah azze ve celle'nin vahyiyle teşride bulunan Rasulü sallallahu aleyhi vesellem'dir.

(ولكن في التحريش بينهم) **(lakin aralarını açıp, fitne ve fesad sokarak birbirlerine düşürmekten ümitlidir).** Yani şeytan aleyhilane Müslümanların kendisine ibadet etmesinden ümidini kesmiştir, lakin Müslümanları birbirine kışkırtarak, birbirine girmelerinden, araları açılıp, aralarında kinin, düşmanlığın ve savaşların baş göstermesinden ümidini kesmemiştir, hayır bu konuda çok beklentisi var, dolayısıyla bu konuda çok istekli ve cesaretlidir. Burada melunun hedef aldığı ümmetin tümüdür muhakkak, fakat asıl azmi hakiki manada müslümanlardır, zira hakikaten şeytanın fitnesini kaldıracak, şerrini def edecek ve hâkimiyetini izale edecek ancak bunlardır. Allah azze ve celle ve Rasulü Muhammed sallallahu aleyhi vesellem'e itaati, ne olursa olsun, hiçbir şey için terk etmeyenler, ne pahasına olursa olsun başkasının itaatine girmeyenler, bunun için kalplerini Allah azze ve celle'nin birleştirdiği, ülfet ile nimetlendirdiği bu azizleri kim yenebilir. Değil iblis ordusuyla, bin İblis bin ordusuyla gelsin bu azizlere zarar veremez. Zira onlar Allah'ın ordusudur. **"Allah'a ve ahiret gününe inanan bir toplumun -babaları, oğulları, kardeşleri yahut akrabaları da olsa- Allah'a ve Rasulüne düşman olanlarla dostluk ettiğini göremezsin. İşte onların kalbine Allah, iman yazmış ve katından bir ruh ile onları desteklemiştir. Onları altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacak, orada ebedi kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın hizbidir. İyi bilin ki, kurtuluşa erecekler de sadece Allah'ın hizbidir."**

Gaye üslubu belirler. Gaye muttaki kullar olunca açık şirk ve haramlara çağırmakta bir mana yoktur. Hedef aralarındaki ülfeti bozmak olacaktır. Zira sürüden ayrılmış av, avcı için daha kolay bir hedef olur. Bunu yapabilmek için envai fitnelere başvurur. Bu bazen mal, makam, bazen kadın ve bazen de, hayır çoğu zaman içtihadı meseleler olur. Bu içtihadı meselelerin ehliyetsiz kişiler tarafından tartışılması akabinde usulsüz tekfirler, tefsikler ve tebdiler. Hepsi dini ve hakkı muhafaza uğrunda kılıcını çekmiş, her biri bir hak cengâveri. Kendi zanlarına göre. Seleften bidatcının tövbesi yoktur diyenler vardır. Kast ettikleri tövbe etse kabul olunmayacağı değildir. Yaptığı işin bidat ve yanlış olduğunu itiraf etmeyeceğinden ötürü pişman olup tövbe etmeyeceğidir kast ettikleri. Bunlar da böyle, nasihat almaz, dik kafalı görüş müptelâları. Bu hal başka fitneler için yeni zeminler oluşturuyor. Fertler arasında kopukluk, buğz, kin, düşmanlık. Netice: mevud zaferden mevhum kıyama sonra kesin hezimete. İslam tarihine bakın. Akıl sahipleri için geçmişinde dersler çoktur.

İçtihadi meselelerde şeri hükmü belirlemeye fıkıh denilir. Bunu yapan da fakih olur. Fakihin şartları ise usul kitaplarında yeterince beyan edilmiştir. Özellikle akideye taalluk eden nazil meselelerde şeri hükümler koymak çok derin bilgi ister. Sadece muasırların bazı akide mevzularını içeren kitaplarını okumuş olmak buna asla kâfi gelmez, fıkıh ve özellikle fıkıh usulünde mutkin olmak elzemdir. Tekfir, tefsik ve tebdi, hepsi ceza hukukundandır. Ceza hukuku fıkıhtır. Fıkıh ise ancak dinin zanniyat kısmında vardır. Vahiy ile lafzen sabit olan ve yakini, zaruri ilim ifade eden hususlar asla içtihada açık değildir. Şu halde fıkhi konularda ulema ya ittifak eder, buna icma deriz, veyahutta ihtilaf eder. Bu durumda ise varılmış görüş kabul ve redde açıktır. İsabet edene iki sevap, etmeyene tek sevap vardır deriz. Eğer içtihadı ehli sünnet'in kabul ettiği asıllara dayanıyorsa. Dayanmıyorsa bakarız, içtihadı bidat asıllara dayanıyorsa bidatçıdır, küfür ise kâfirdir, deriz. Lakin içtihada açık olan bir meselede, ehil olan birisi kati bir nassa karşı çıkmadan, açık bir icmayı yıkmadan, şeriatın temel esaslarına aykırı davranmadan, Kuran ve Sünnetten, selefin anlayışıyla ve selefi ulemanın görüşlerine dayandırarak kendi zannınca daha güçlü olan kavli almış olursa, bu durumda elbette ancak şu cevabı vermemiz doğru olur: İçtihat etmiştir, ya isabet etmiştir veya hata etmiştir.

Bakın bu azizler fırkasını param parça eden ihtilaflar nedir! Çoğunu bu kabilden olduğunu bulacaksınız. Allah hepimizi ıslah etsin.

Şeytan aleyhilane'nin bu hilesine gelen Müslümanlar malesef ne büyük zarar veriyorlar. Farkında dahi değiller. İhtilaf şerdir. İhtilaf helaktir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

Allah'a hamd, Rasulüne Salat ve Selam olsun.

Ebu Abdullah Tarık

BİR MÜCAHİD EŞİYLE RÖPORTAJ

Ümmü Mühenned…

Allah'ın lütfuyla bir mücahidin eşi ve çocuklarının annesi oldu…

Şimdi bir şehid dulu…

Kocası cihad topraklarında şehid edildi…

Haçlı, Allah düşmanlarıyla çarpışırken…

Allah'tan şehadetini kabul etmesini ve derecelerini yüceltmesini diliyoruz…

1-Kocanızdan ve savaşa katılmasından söz etmeden önce hikâyenizin nasıl başladığından bahsetmenizi istiyoruz. Evlendiğinizde o bir mücahid miydi, yoksa bu, evliliğinizden sonra mı gerçekleşti?

Allahu Teala'ya Celaline ve otoritesinin büyüklüğüne layık (yakışır) hamdolsun. Allah'ın salatı, Nebimiz Muhammed (sav)'e Ehli beytine ve ashabının üzerine olsun. Öncelikle bu röportajdan dolayı sizlere teşekkür ediyorum. Allah'tan bizleri ve sizleri kendisinde hayır bulunan, ümmetin yararına olan herşeye muvaffak kılmasını istiyorum. Herşey Allah'ın fazlı iledir. Allah'tan bizleri hak üzerine sabit kılmasını temenni ediyorum. Amin.

Allah'a hamdolsun ben muhafazakar bir ailede büyüdüm. Ancak Allah yolunda cihad meselesi hakiki bir hedef değildi. Sadece cihada yardım etme ve tabi olma benimseme şeklinde idi. Bosna'da ve Çeçenistan'da olan olayları yakından takip ediyordum. İlk kez Çeçenistan'da bayram zaferleri isimli Çeçen CD'sini gördüğümde bu gezegende yaşamış olduğumuzun dışında başka bir dünya olduğunu hissettim. Sanki onlar sahabelerden bir topluluktu. Ne zaman kendime cihadı telkin etsem sen nerde onlar nerde derdim. Hem yol bulabilir miyiz? Nasıl? Nasıl? Bilakis hiç bir mucahid ile evleneceğimi düşünmemiştim. Nereden bir mucahid bulacağım. Hem ailemi nasıl ikna ederim. Kim beni, hedef ve isteklerimi anlayacak. Bu zelil hayattan bıkmış hiçbir zaman evlenmeyeceğim diye karar almıştım. Her ne zaman gecenin üçte birinde namaza kalksam Allah'a evlenmeden benim canımı alsın diye dua ediyordum. Bu sahte taklidi hayatı yaşamak istemiyordum. Ama seneler geçiyor ve ben hâlâ yaşıyordum. Ailemin evlilik hakkındaki baskılarıda giderek artmıştı. Sonra Allah'a neden beni bir mucahid ile rızıklandırmasın diye dua etmiyorum ki dedim. Şüphesiz Allah herşeye kadirdir. Rabbimiz dedi ki: "Bana dua edin size icabet edeyim." Allah azze ve celle hiç düşünmediğim bir yerden beni rızıklandırıp duamı kabul etti. " Sizin tapmış olduklarınız darda olana dua ettiğinde icabet eden, kötülüğü kaldıran (Allah) gibi midir?"

Kocama gelince Onun kıssası benimkinden farklı değil. O da cihad için yol arıyor, evlenmeyeceğim diyormuş. Bunun için Allah'a dua ediyor, "Ben fistan, güzel elbise vs. istiyorum" diyen birisi ile evlenmem diyormuş. Bilakis bu Afganistan için,bu Çeçenistan için diyecek birisi olması gerekir diyormuş. Bununla beraber o dönemde cihada çıkma fikri (düşüncesi) zannedildiğinin aksine vakıada yaşamanın imkansız olduğu duygu ve hissiyatlar gibi bir şeydi.

Onunla ilk görüştüğümde kendi ailenin mi yoksa benim ailemin mi yanında kalmak istersin dedi. Cevaben dedim ki ben burada bir ev istemiyorum. Bilakis bizim evimiz ileride Afganistan da olacak. Evlendikten sonra ona diyordum ki Allah'tan senin hakkında istediğim bütün vasıfları buldum. (Dindarlık, ilim, ahlak vs.) Ancak bir tanesi hariç (Nefisle cihadı kasdediyordum). Allah şehadetini kabul etsin ima ederek o zaman dualarına devam et ki duaların tamamı kabul olsun diyordu.

2- Onun cihada çıkıp sizden ayrılışı nasıl oldu?

Hayatımız çok hızlı geçti. Göz açıp kapaması gibi. Fani olan dünyanın halide böyle. Ne kadar da çok Mucahid eşimin beni cihad meydanlarına ulaştıracak bir araç olmasını hayal edip temenni ederdim. Ancak Allah'a bağlanma, tevekkül etme O'na karşı doğru olup sebeplere sarılma hakiki yol budur. Allah subhanehu Teala kimi dilerse seçer ve muvaffak kılar. Bu Allah'ın fazlıdır. Allah azze ve celle'nin fazlından istiyorum. Sefer için bir mahremin bulunması şarttır. Ama her zaman sebep değildir. Amelsiz istemek ve temenni etmek cihada bir yol değildir. Ne kadar çok cihadla alakalı haberlere kulak kabartıyor, bunları yayıyor ve cihad için para topluyoruz. Ancak her hedefin bir yolu ve her isteğe uygun bir çalışma ve gayret gerekir. Nefisle cihad etme, cihad beldelerine ulaşma (kendi ülkemizde dahi cihad başlamış olsa) bunun yolu hazırlık yapmaktır. Hakiki arayış budur. Herhangi bir aşama ve onu takip eden arasında bir fark yok. Her birisi cihadın bir merhalesidir. Bir kişi bunların hepsini yerine getirmiş olursa bu Allah'ın fazlındandır. Allah bunu dilediğine verir. Asıl hata sadece birinci merhalede durup sanki yürüyen merdivenin ilk basamağına adım atmışız gibi bu adım bizi hiç bir şey yapmadan istediğimize ulaştırmasıdır. Hicretten önce eşimde ciddi değişikliklere, çaba ve azme şahit oldum. Allah şahittir. Çocuğunu kaybeden bir anne misali cihada yol arıyordu. Mesela birisinde bir hayır görse ona yapışır bir faydası olmayacağını anlayınca bırakıyordu. Hüznü arttı. Cihada yol bulmasına yakın bir dönemde ben onun yüzündeki nuru hissetmiş yakında bir yol bulacağını ve bunun onun son günleri olduğunu anlamıştım. Birliktelik güneşi batacağını ilan etmişti. Ayrılık yıldızları etrafımızda

dönmeye başlamıştı. Gözyaşlarımı ondan gizliyor ve hislerimi yalanlıyordum. Ben bu halde iken bir gün bana yol bulduğunu yakında gideceği müjdesini verdi. Müjdenin azametine rağmen bu bir sarsıntı idi. Çünkü ben hiçbir zaman bensiz gideceğini hayal etmemiştim. Buna rağmen Ona zorluk çıkarmayıp destek vermenin gerekli olduğuna kanaat getirdim. Ondan benimle beraber gideceği başka bir tertip beklemesini istemedim. Bunun ona bir engel olmasını istemedim. Pasaport işlemlerine başladı.

Birçok kez işleri aksadı. Bir dönem hiçbir çözüm bulamadı. İşler çıkmaza girmişti. İnsanı cihaddan alıkoyacak herşey birbiri üstüne binmişti. Onu sevgi ve bağlılığı ile alıkoyan oğlu, babası her evden çıktığında arkasından bağırıyor. Onu arıyor. Oğlunu, eşini ve diğer çocuklarını geride ne bir dirhem nede bir dinar bırakmaksızın terk edip gidecek. Niçin onlar için bir şey biriktirmedi ki? Anne ve babasının onlara ihtiyacı var. Onlara iyilikte bulunması çıkmadan önce onların hayatlarını garanti altına almaları gerekir. Cihada maddi olarak daha faydalı olabilir. Bunun cihada daha faydası var. Sen tek bir adamsın. (yani senin yokluğunun cihadda bir etkisi olmaz. Kendisi ile batılın kastedildiği hak bir söz) Doğru evet O tek bir kişi ama Allah'ın karşılığı daha değerli. Sana cihadın ihtiyacı yok doğru ama senin cihada ne kadar ihtiyacın var. Onu cihaddan alıkoyan engel şu oldu. Sen uzun bir dönem geçmişte aileni ihmal ettin. Hiç olmassa gitmene bir gün kala ailene özel bir zaman ayır. Şüphe yokki onunla geçireceğim bir saat bana dünyadan daha sevimli. Ama bizim yüzümüzden bir aksilik çıkar diye bu erteleme fikrinden korktum.

Beraber cihada çıkacağı arkadaşları tek tek onu yalnız bırakmaya başladı. Her geçen gün birileri vaz geçiyordu. (Allah'tan afiyet istiyoruz) Hatta yola çıkmadan bir gün once son kalan arkadaşıda özür beyan ederek gelmeyeceğini söyledi. Eşim gözyaşları yanaklarında iken şöyle diyordu: Keşke sen erkek olsaydın da seninle arkadaşlık yapsaydım! Tek başına muhacir olarak yola çıktı. Allah onunla beraberdir. Ayrılık duygularına gelince kelimeler ile ifade edilmez. Rasulullah (sav)'e göz yaşları sorulduğunda o Allah'ın kullarının kalplerine koyduğu rahmettir demiştir. İlginç duygular. Büyük bir hüznün yanında büyük bir saadet. Engellenemeyen göz yaşlarının bürüdüğü sevinç tebessümü, Alah yolunu açık etsin. Onun adına sevinç. Sevgiliden ayrılıp kalma adına hüzün. Sonunda metin olup hüznümü gizlemeye çalıştım. Düğün için oğlunu hazırlayan anne misali sefer için ihtiyaç duyacağı ihtiyaçları hazırladım. Aslında son anlarda göz yaşlarımı tutamadım. Ama Allah'ın teşviği ile kendime çabucak hakim oldum. O evden çıktığında sanki ruhumda onunla beraber çıktı.

3- Çocuklarınız ne düşünüyordu? Babalarının nereye gittiğini biliyorlar mıydı? Daha önce sizden hiç ayrılmış mıydı?

Çocuklar genelde adeten sürekli babaları ile beraber olmazlar. Bazen uzun bir sure babalarından ayrı kalabilirler. Bizim için de hal böyle idi. Haliyle babalarının nereye gittiğini soruyorlardı. Özellikle yolculuğa çıktığı ilk anda ağladılar. Hatta onlardan birtanesi kapı önlerinde pencere arkalarında babasının yolunu gözlüyor bazen bu halde uykuyu geçiriyordu. Her kapı çaldığında babasıymış zannı ile bağrışarak kapıya koşuyordu. Bazen sanki babası karşısında imiş gibi kendi kendine hayal kuruyor, oynuyor, zıplıyor ve gülüyordu. Bu böyle uzun bir süre devam etti. Son ayrılış ve veda anını o dönemde bunu algılamayacak kadar yaşı küçük olmasına ragmen çok iyi hatırlıyor ince ayrıntılara kadar bu anı anlatabiliyordu. Küçüklüğünden beri hep cihad CD'lerini izliyorlar. Özellikle Komutan Hattab'ı (rh) izlemekten hiç bıkmıyorlar. Doğal olarak konuşmamaları ve birilerinin bunu bilmemesi için babalarının hicretini onlardan gizledim. Bu bizim ülkemizde nadirdi. Allah bize yeter ve O ne güzel vekildir. Erkek çocukların en büyüğü CD'ler ve babası hakkında bağlantı kuruyordu. Mucahidlere olan şiddetli sevgisinden dolayı onlar hakkında ne yerler?, ne içerler?, onların aileleri çocukları varmı? diye soruyordu. Neticede onların çocukları olduğu ortaya çıkıyor, bunlardan birisinin babası olabileceğini anlıyordu. Bu hakikati kavramaya başladığında bunu ona anlatmak için temel oluşturmaya başladım. Bunun Allah'ın bir emri olduğunu söylüyor, Efendimiz İbrahim (as) ile oğlu İsmail (as) kıssalarını anlatıyor, Allah yolunda bütün sevdiklerimizi feda etmemiz gerektiğini söylüyordum. Allah'a hamdolsun bunu onlara anlatmak zor olmadı. Babalarının bu sebebten onları terk etmelerine sevindiler. Allah'a hamdolsun cihada olan bağlılıkları arttı. Babalarının şehadetini anlatmaya gelince bunu kız kardeşlerden biri yaptı. Ben önce bunu küçük erkek çocuklarıma emni nedenlerden haber vermek istemedim. Ama kız kardeşlerden birisi bunların en büyüğünü karşısına alarak ona sen mucahidleri seviyorsun deyip şehadet hakkında onun ile konuşmuş şehadete onu teşvik edip babanında Hattap, Zerkavi gibi sehid olmasını istemezmisin demiş.Sonra babasının şehadetini anlatmış. Buna sevinmiş ve diğer kardeşlerine bunu anlatmış onlarda bunu mutlulukla karşılamışlar. Doğal olarak hâlâ baba hasretini çekiyorlar. Özellikle yaşıtları ile bir araya geldiğinde bazen oyunlarda baba rolünü canlandırıp hüzünleniyordu.Ama birbirlerine inşaAllah cennette olduğunu telkin ediyorlar.

Bu Allah katında daha üstündür ve sevdiğimiz şeyleri Allah'a takdim etmeliyiz.Buna karşılık cennette mukafatlandırılacağız. Allah suhhanehu ve teala'nın fazlından istiyoruz. O'na hamdolsun bu bize hiçbir zaman hüzün kaynağı olmayacak. "Haberiniz olsun ki, Allah'ın dostlarına hiçbir korku yoktur; mahzun olacaklar da onlar değildir.Onlar, îman edenler ve takvaya ermiş olanlardır. Dünya hayatında da âhiret hayatında da müjde onlaradır. Allah'ın sözlerinde hiçbir değişme yoktur. İşte en büyük kurtuluş budur." (Yunus süresi 62-64)

4- Neden onunla cihada çıkmadınız?

Bilindiği üzere kadın ve erkeklerin cihad yolculuğu ancak emniyetin sağlanması yol ve mekanın hazırlanması ile mümkün oluyor. Genellikle eşleri ve çocukları ile hicret edenler öncelikle yol ve gerekli ihtiyaçlar hakkında malumat alıyorlar.

Eşim yolda çıkabilecek sorunlardan korkuyordu ve bize güvenli bir yol bulduğunda tertip yapacağı sözünü vermişti. Fiilen gittikten sonra bunu yapmaya çalışmış. Ancak şehadeti bize vuslattan önce geldi. Biz Allah' a aitiz ve ona döneceğiz. Hayy ve Kayyum olan Allah'tan bizleri Firdevste çocuk, eş ve ailemizle yarattıklarının en hayırlısı ile bir araya getirmesini diliyoruz.

5-Sizce bir bayanın cihada engel veya destek olması mümkün mü ?

Bunu bir çok erkek ve bayan kardeşlerin problemi olarak görüyorum.Onlar evliliği cihada ters veya çelişkili birşey olarak görüyorlar. Kadın erkek gibidir. Dünya lezzet ve şehvetlerini Allah ve rasulüne tercih edip azgınlık ederse cihadın en büyük engeli olur. Allah'tan afiyet istiyoruz. Bunun aksine eğer kalbine iman girmiş, hak yolu bulmuş ise cihada teşvik edenlerden olur."Kime Allah hidayet ederse o hidayet bulmuştur." Her büyük erkeğin arkasında bir kadın vardır, dendiği gibi.. Kadının bu hususta öncü, asli bir konumu vardır. Bu destek ve teşviktir. Biz bunu ihmal edersek hata ederiz. Bir kadın herhangi birşeyin kaynağı olmaya ikna olursa onu etrafına Allah ın izni ile yayar. Çocuklarını küçüklüklerinden itibaren yetiştirip teşvik eder. Sonunda o çocuk bu fikrin askeri ve savunucusu olur. Mücahid, kendisini destekleyip yardım eden birisine çok ihtiyaç duyar. Rasulullah a.s.v kendisine ilk vahiy indiğinde arkadaşının veya onu büyüten amcasının yanına gitmedi veya mağarada kalmadı, bilakis eşinin yanına gitti. O, ona destek oldu, O'nu barındırdı. Korkularını giderdi. Biz bunu Rasulullah a.s.v'ın sözlerinden anlıyoruz." İnsanlar beni inkar ettiklerinde o bana iman etti, beni yalanladıklarında o beni doğruladı. İnsanlar mallarını benden engellediler o ise bana malı ile destek oldu." Cihad farz olduktan sonra da kadının teşviği, desteği ve konumu öncesinden az olmayacak derecede önemini korumaktadır.

Misalen Aişe r.a ve bazı bayan sahabiler susayanlara su dağıtıyor, yaralıları tedavi ediyorlardı. Safiyye r.a kendilerini müdafaa edecek bir erkeğin bulunmayıp, cihadın kendilerine ihtiyaç duyduğu bir anda bir yahudiyi öldürerek bunu ilk tatbik eden olmuştur. Yine Uhud günü Ümmü Ammara (Nesibe r.a) Rasulullah'ı (s.a.v) müdafaa etmiş ve O'nun şu sözleriyle övülmüştür; "Uhud günü sağa sola dönmeyeyim ki orada onu (Ümmü ammara) beni savunarak savaşırken bulmayayım."

6-Ailenizin ve toplumun bir mücahit eşi veya bazılarının var ettiği bir ifade olarak bir teröristin eşi olarak size bakışları nasıl?

Nasıl ki toplum, cihadı destekleyip yardımcı olanlar ve ona saldırıp muhalefet edenler olarak ikiye ayrılmakta, aynı şekilde bunun yansımasıda vakıa da kendini göstermektedir. Ailem, beni sevip şefkat göstermelerine rağmen eşimin fikirlerini taşıyıp bunları yaymam (-ki onlar bunların hepsinin hak olduğunu kabul ediyorlar) korkusu onları kuşatmış durumda. Zaten cihad etmeyip Allah yolunda harcamada cimri olanlar her zaman selameti tercih ederler. Hatta bazen en önemli dertleri, bana geçmişi unutturup başka biri ile evlendirmeye çalışmaları oluyor. Böylece hayata dönüp yaralarımı saracağımı sanıyorlar. Topluma gelince, onların içerisinde korkakların bizlere terörist yakıştırması yapmaları nedeni ile bizimle bütün alakalarını kesenler var. Oysa eşimin bunlardan bazılarıyla uzun bir arkadaşlık dönemi olmuştur. Bazıları önceleri çocuklara ve bizlere merhamet duyup, belki bir dönem bizleri ihmal etmediler. Ama sonra nasıl ki önceden mücahid kardeş ve esirleri terkettikleri gibi bizleride terk ettiler. Evet, şüphesiz unutmayıp söyledikleri ile amel eden bir grupta var. Elhamdulillah bunların sayısı her geçen gün artıyor. Özellikle mücahid bir taifenin eliyle Amerika ve uşaklarının heybetinin kırılıp insanların gözlerinde alçalmalarından ve bunu takip eden zaferlerinden sonra bu açıkça görülüyor. Beni yalnız bırakmayıp yardımcı olan arkadaşlarıma gelince, şüphesiz onlar her türlü takdiri hakediyorlar. Allah a hamdolsun onlarda hayırdan başka bir şey görmedim.

7-Eşinizin şehadet haberini nasıl karşıladınız?

Ruh halim ile alakalı bir takım problemler ve aziz dostan ayrıldıktan sonra bunun bende ciddi bir etkisi oldu. Bunun en büyük sebebi ben böyle bir şeyi hiç düşünmemiştim. (bu hata idi) Bu ölümü uzak gördüğümden değil, ölüm Allah ın takdiridir. Sadece Allah'tan sürekli hicret etmeyi diliyor, bunun Allah'ın izni ile gerçekleşeceğine inanıyordum. Muhacir kardeşlerim ile hicret yurdunda vakit geçirmeyi ne kadar çok arzuluyordum. Mücahidlerin elbiselerini yıkayacağız, çocuklarını büyüteceğiz, yaralarını tedavi edeceğiz...

İstişhad için isimlerini listeye yazdırıp, yer yer seçilmeye tabi tutulup bekleyen mücahide hanımlar. Allah'ım bizleri yalnız bırakıp mahrum etme. Allah dilediğini takdir edip yapar. Allah'tan hayr olmasını diliyoruz. Eşimin şehadetini öğrendiğimde bunu herkesden gizledim. Bendeki değişikliği görenlere bir takım tevillerle cevap veriyordum. Bunun sebebinin hastalık olduğunu zannettiler. Ben onların arasındaydım ama ruhum başka bir alemdeydi. Akşam karanlık çöktüğünde nefsime dizginleri veriyordum. O'nun hatıraları, göz yaşı ile inlemeler... Sevgiliden ayrılma, bu imtihanların en şiddetlilerindendir. Nasıl olmasın ki bu ümmetin kahramanlarından birinden (öyle zannediyoruz, Allah katında kimseyi temize çıkartmıyoruz) ayrılmıştım. Ne zaman daralıp bunu en yakın arkadaş ve dostlarımdan birine açmak istesem... Sığınma Allah'a dır. O sıkıntıya düşenlere yardım edenlerin en hayırlısıdır. Namazlarda O'na müracatta bulunmak.... O göz aydınlığıdır. (Ey Bilal bizi rahatlat) İbn. Abbas'tan gelen şu hadiste olduğu gibi. Allah'ı (haklarını) koruki Allah' da seni korusun. Allah'ı koruki O'nu önünde bulasın. Bir şey istediğinde Allah'tan iste, yardım istediğinde Allah'tan iste. Kalemler kıyamete kadar alacaklarını yazdı ve sahifeler kurudu. Bütün insanlar sana bir hususta fayda sağlamak isteseler ancak Allah'ın dilediği kadar fayda verebilirler. Sana bir zarar vermek isteseler ancak Allah'ın dilediği kadar zarar verebilirler. Allah'a şükredip yakini bir iman ile Allah'a bağlan. Bil ki hoşlanmadığınız işlerde sabır büyük bir hayırdır. Yardım ancak sabır iledir. Sıkıntılardan kurtulmak sıkıntı ile birliktedir. Her zorluk ile beraber bir kolaylık vardır. Fiilen Allah'ın üzerimden sıkıntıyı attığını gördüm. Hüzün ve kederim yok oldu. İnsanlar eşimin şehadet haberini alıp bize taziyeye gelmeye başladırlar. Ben gelenlerden beni kutlamalarını ve helva dağıtmalarını istedim. Onlardan bazıları biz önce seni nasıl taziyeye gideceğimizi düşünüyorduk. Oysa şimdi Allah'a hamdolsun senden bize taziyede bulunmanı beklemeye başladık dediler.

Hüznümü açığa vurmamak da ki hedeflerden biri bunun onları cihaddan alıkoymasını engellemek içindi. Sonra cihada çıkmayı kınayıp, madem ki cihada çıkacaktı neden evlendi neden ailesine bu işkenceyi çektirdi gibi vs. cihaddan insanları engelleyen bir takım iddialarda bulunmasınlar. Allah'tan afiyet istiyoruz. Akşam olduğunda göz yaşlarımı nehirler gibi döküyorum. Esrar yıldızlarını saçarak Kahhar olan Rabbimize muracatta bulunup. Kaderlere hamd ediyordum.

Salih amelleri niyetler ile tamamlayan Allah'a hamd olsun. Sıddıklar, Salihler ve Nebiler ile Firdevs Alâ'da bizleri bir araya getirmesini diliyorum. Amin

8- Allah yolunda eşlerini kaybeden diğer kardeşlere söylemek istediğiniz bir söz varmı?

Eşlerini ve çocuklarını Allah yolunda kaybeden değerli kardeşlerim, faziletli annelerim. Ey sevdiklerini Allah yolunda kaybeden (öyle zannediyoruz hesaba çekecek olan Allah'tır) kardeşlerim. Sizlere yönlendirme için bir söz söyleyecek değilim. Ancak söyleyeceklerim sizden nasihati ve irşadı celb etmek içindir.

Sizler fitne dağları arasında örnek, alçaklık ve zillet vaktinde ümmetin övünç kaynağısınız. Önce kendi nefsime sonra kardeşlerime niyette ihlaslı olup Allah'tan ecir beklemenin ve O'nun takdirine razı olmanın bütün musibetleri hafifleteceğini hatırlatmak isterim. "Sana isabet eden Allah'ın izni iledir. Kim Allah'a iman ederse O'nun kalbine hidayet verir." Allah'ın nimetini düşün. Sana hak yolu kolaylaştırdı ve bu gurbet zamanında doğru menhece seni muvaffak kıldı. Öyleyse hüzünleri mutluluğa, sıkıntıları sebata ve fedakarlığa çevir.

Ey yüce dağ ve taşan nehir sen bu dinin zirvesindesin. Dinin zirvesinde olan ancak seri bir yürüyüş halinde Allah'ın izni ile arzularına ulaşacaktır. Öyle ise ebedi cennetlere senin ile beraber kafilede yürüyecek birisi ile karşılaşıncaya dek acele etme. Sevdiklerinden ayrılsan dahi yola devam et. Karşına çıkacak problemlerden dolayı gevşeme, Allah yolundan engelleyenlerin tevillerine aldırış edip geride kalanların safına dönme.

Sakın seni şeytan; bir şehid, bir mucahid eşisin veya O'nun şefaati eman olarak yeter diye aldatmasın. (Şeytandan Allah'a sığınırız) Bilakis omuzlarında büyük bir sorumluluğu taşımaktasın. Allah'tan yardım ve başarı iste. Bil ki kıyamet günü neseblerin bir faydası olmayacak. Her kişi yapmış olduklarının rehinidir. Herkes ameli ile cezalandırılacaktır. Herkese düşen kadın erkek farketmez gücünün yettiği kadar Allah'ın emrine icabet etmesidir.

Ayrılık kapısı yanında bu herşeyin sonu imiş gibi durma. Bilakis bu yeni bir dönemin başlangıcıdır ki bu daha çok zorluk ve imtihan içermektedir. Allah'tan daima yardım ve selamet iste, sabır ve iman ile kuşan. Allah'ın ayetlerini düşün.

Bil ki dünya bir saattir. Onu ehline bırak itaate sarıl. Ebedi cennetlerde bütün sıkıntılar erir ve rabbimizin rızası ile mutlu olursun. Allah sizin hakkınızda hayırlısını versin.

Bacınız Ümmü Mühenned. Allah sizi hayırla mükâfatlandırsın.

Röportajımız kapanışında Allah'tan bütün güzel isim ve sıfatları ile bütün mücahidlere yardım edip onlara imkan vermesini istiyoruz...

Eş-Samiha dergisi-1432 Rebi-ul evvel sayısı

Kadınlara has cihadi islami dergi...

Bizleri fıtlar üzere yaratan ve karanlıklardan aydınlığa kavuşturan sapıklıklardan hidayete sevk eden Allah' a şükredenlerin hamdettiği gibi sena ve övgüde bulunuyor, rehberimiz, önderimiz ve örneğimiz Resullah' a, dişlerini canlarına takarak ve bedenlerini insi şeytanların şerlerine karşı siper ve kalkan yaparak koruyan aile ve ashabına salat ve selam okuyorum.

Bundan sonra...

İslamın kanunlarını, ahkam ve anayasasını azda olsa inceleyen herkesin bildiği gibi dinimiz çok hassas bir denge üzerine bina edilmiş, Allah ***Azze ve Celle*** insanın uyanmasından sonra hayatının tamamına; haline, hareketine, fillerine, amellerine, söylemlerine, eylemlerine ve bilumum bütün yaşantısına bir ahlak ve nizam koymuştur. Bu ahlak ve nizamı başka hiçbir beşeri sistemde ve izimde bulmak mümkün değildir. Bu açıdan hayatımızı başından sonunda kadar Allah'a hamd ve şükrederek geçirsek dahi Kuran, islam ve iman nimetlerinin hiçbirisinin hamdını layıkıyla hakkını veremeyiz- yerine getiremeyiz.

Nebi ***Sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*** vefet etmeden önce bizleri gecesi gündüz gibi olan bir menheç üzerine bırakmıştır. Bizleri cennete yaklaştıran bütün hayırlı ve faziletli ameller teşvik etmiş ve cehennemden uzaklaştıran bütün şer ve hayırsız amellerden menetmiştir.

Rabbimiz kesinlikle insana cennette hak etmediği bir mevkiye getirmeyeceği gibi uyarmadığı, emretmediği ve yasaklamadığı hiçbir amelden dolayıda cezalandırmayacaktır. Aynı şekilde Allah ***Subhanehu ve Teala*** talimatlarının kendilerine ulaşmadığı hiçbir bireye ve topluma azap etmeyeceğinin garantisinin bizlere vermiştir. Çünkü O zulmü kendisine kayıtsız ve şartsız haram kılmış ve adaletin kemalatı kendi zatında toparlanmıştır. Allah ***Celle celaluhu'*** nun cezalandırdığı kimseler kafasını kaldırıp kendisini bir gaye ve amaç için yaratmış olan Allah'ın vahyine bakmayan, hayatlarını Kuran' a göre şekilledirmeyen, sünnete göre islah etmeyen ve şuurlandıktan sonra gaflet uykusuna yatan kimselerdir.

Cahilliklerinden koparak şuurlanma yolculuğuna giren kardeşlerimizde gördüğüm gıpta edilesi en güzel hal, onların islamın talimatlarına azı dişleriyle sarılmaları olmuştu. Sanki onlar kıpır kıpır yeni doğmuş bir bebek gibi islam davetçilerinin ağızlarından çıkan islamın buyruklarına ve insana hakiki manada can veren vahye doyamıyorlardı. Bizlerden kendileri için islamı sahih bir şekilde anlatan, onlara üstü örtülmüş hakikatleri öğretecek bir kütüphane oluşturmamızı istiyorlar ve böylelikle belki gecelerini gündüzlerine katarak susadıkları, susuz burakıldıkları Allah ***Subhanehu ve Teala'*** nın ulvi vahyine ve Resul ***Aleyhi's-salatu ve's-selam***'ın doyumzus sünnetine koşacaklardı. Çünkü onlar çok iyi anlamışlardı; Kuran ve sünnete yapışmadan cennetin adresini bulamıyacaklarını.

Meslek olarak islam hukukuyla ilgilenmemize rağmen onların bu sünnetlere sarılmaları, öğrendikleri ve okudukları ilmi buyruklara yapışmaları, bir vakit dahi cemaatsiz namaz kılmamaları, ilk vaktinde namazları eda etmelerindeki iştiyakları, ilme alimlere ve ilim ehline karşı gösterdikleri saygı ve hürmet, insanlar nazarında basit gibi görünsede onların nazarında büyük bir ehhemiyete haiz olan misvak, bazı nafile oruçlar, Cuma günleri boy abdesti almak, yoldan insanlara eziyet veren şeyleri kaldırmak, sevap maksadıyla güzel koku kullanmak, oturuşunu kalkışını ve hayatını Allah Resulünün dua ve zikirleriyle süslemek gibi imanın şubelerini yerine getirmedeki azimleri bizim için hep bir gıpta meselesi olmuştu.

Bu kardeşlemizin din-i mubine karşı olan bu saygı sevgi ve muhabbetleri böyle devam etmiş, nefs-i tarafından kendisine örülen cahiliye ağlarını birer birer temizlemiş, şeytanın ilahi vahiyden istifade etmemesi için zihninlere ve kalplere vurduğu zincir ve prangaları birer birer koparmış, imtihan yoculuğunda yollara döşenen küfür, şirk, haram ve bidat mayınlarına basmamak için her geçen gün vahiy haritasından istikametini belirlemiş, bir imtihandan başka bir imtihana doğru ilerlerken malasef bizim başımıza gelen onlarında başına geldiği hissedilir olmuştur.[1]

Bizim başımıza gelen, Allah'ın şu ayette ihtar ettiği ihmalkarlığın neticesinde olan şeydir.

"**İman edenlerin, Allah'ın ve haktan inmiş olanın zikri için kalplerinin 'saygı ve korku ile yumuşaması' zamanı gelmedi mi? Onlar, bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun bir süre geçmiş, böylece kalpleri de katılaşmış bulunanlar gibi olmasınlar. Onlardan çoğu fasık olanlardı. (Hadid 16)**

Bu ayetin tefsiri hakkında müfessirlerimizin ne söylediklerine bir bakalım.

İbn Kesir *Rahimehullah*:

"Allah'u Teâlâ şöyle buyurmuktadır: **"İman edenler için kalplerinin Allah'ın zikrinden dolayı ürperme zamanı gelmedi mi?"** Yani zikir, vaaz ve Kuran' ı işitme anında kalplerinin yumuşama zamanı gelmedi mi? Böylelikle onu fehmetsinler; ona boyun eğsinler; ona kulak versinler ve itaat etsinler.

1- Tabiki yoluna hiç duraksamadan, sarsılmadan, gevşemeden ve gaflete düşmeden giden güzide, övülmeye ve gıpta edilmeye değer müstesna kardeşlerimizde vardır.

Abdullah İbn Mubarek, ***Rahimehullah*** İbn Abbas ***Radiyallahu anhu'*** nun şöyle dediğini söylemiştir: “Şüphesiz ki Allah muhacirlerin kalplerini yavaş (gevşek) bulmuş ve Kuran'ın inişinden 13 sene geçmesinin başında onları azarlamıştır.

Müslim'in rivayetinde İbn Mesud ***Radiyallahu anhu'***nun şöyle dediği nakledilir: “Müslüman olmamız arasında ve Allah'ın bizleri bu ayetle **“İman edenler için kalplerinin Allah'ın zikrinden dolayı ürperme zamanı gelmedi mi?** Azarlaması arasında sadece 4 sene vardı.

Süyan-ı Sevri ***Rahimehullah'ın*** İmam Kasım'dan yaptığı bir rivayette şöyle demektedir: “Resulullah ***Sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem'*** in ashabına bir miktar bıkkınlık gelmiş ve “Ey Allah'ın Resulü bizlere bazı şeyler anlat” demişlerdir. Allah'u Teâlâ'da “**Biz en güzel kıssaları gerçek bir haber (kıssa) olarak sana aktarıyoruz” (Yusuf 3)** ayetini indirmiştir. Dediki: “Sonra sahabelere biraz usangaçlık gelmiş ve “ Ya Resulallah bizlere anlat” demişler adından Allah' u Teâlâ “**Allah sözün en güzelini indirdi...”** ayetini **(Zümer 23)** indirmiştir. Daha sonra sahabelere biraz usangaçlık gelmiş ve “Ya Resulallah bizlere anlat” demişler Allah'u Teâlâ' da **“İman edenler için kalplerinin Allah'ın zikrinden dolayı ürperme zamanı gelmedi mi?** Ayetini indirmiştir**.**

Şeddat b. Evs ***Radiyallahu anhu*** Resulullah ***Sallallahu aleyhi ve sellem'*** den şöyle dediğini rivayet etmiştir: **“İnsanlardan kaldırılacak ilk amel huşu olacaktır.”** [2]

Şeyh Sa'di ***Rahimehullah:***

“Onlar, bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra <u>üzerlerinden uzun bir süre geçmiş</u>...” Yani onlar, kalbin huşusunu ve tam bir boyun eğmeyi gerektiren Allah'ın kendilerine kitap indirilmiş olduğu kimseler gibi olmasınlar. Sonra onlar buna devam etmediler, sebat göstermediler tam tersine onların üzerinden zaman (geçip) uzadı ve gaflet onlardan ayrılmadı. Böylelikle imanları yavaş yavaş eridi ve yakinleri zail oldu.

“**Kalpleri de katılaşmış bulunanlar gibi olmasınlar...”**

Kalpler her vakit Allah ***Azze ve celle'*** nin indirdiğini ve hikmetle konuştuğunu hatırlamaya muhtaçtır. Bundan gafil kalmak münasip değildir. Zira bu kalbin katılaşmasına ve gözün kayıtsızlığına (tembelliğine, uyuşukluğuna) sebebiyet verir. [3]

İmam Şevkani ***Rahimehullah:***

“İbn Ebi Şeybe Musannef' inde Abdulaziz b. Ebu Ravvad'dan rivayet ettiği bir nakilde şöyle geçmektedir: Nebi ***Sallallahu aleyhi ve sellem'*** in ashabında mizah ve gülmek açığa çıktığında şu ayet nazil oldu. **“İman edenler için yaklaşmadı mı?...”**[4]

Malesef bizlerde şuurlandığımız ilk zamanlarda olduğu gibi imanın 60 veya 70 küsur şubelerini yerine getirme noktasındaki azmimizi yitirdi. Daha önceleri kalpler hassasken çok yeme, çok konuşma ve çok uyuma alışkanlığı kalplerin rikkatini katılaştırdı. Haramlara, mekruhlara hatta şüpheli şeylere karşı uyanık olan imanın teslimiyeti yerini unutkanlığa, uyuşukluğa belki bıtkınlığa bıraktı.

Kuran'a sünnete ve onların birer açıklaması mahiyetindeki fikir kitaplarına gömülen gözler bazen merkezlerde, bazen ailecek evlerde Kurtlar vadisi vb. filim ve sinemalara çevrildi. Vakti girdiğinde namazları biran önce kılma iştiyakı, son vakitlerde vabalden kurtulma gafletine dönüştü.

Meseleler ve problemler hep büyük imamlarımızın görüşleriyle çüzümlenirken artık ***benceler*** kendini göstermeye başladı. Mutlak müctehit seviyesindeki Rabbani muhakkik ve ümmet tarafında ittifakla itibar edilen imamların terlediği, çekindiği, koktuğu ve çoğu zaman sukut ettiği mevzular günümüzde çok çabuk halledilir ve son noktası koyulur oldu.

Sabah ve akşam vaktine girildiğinde, yeni veya eski elbiseler giyildiğinde, mescide girilip çıkıldığında ve bilumum hayatımızın bütün kesitlerinde Hısnu'l-Müslim'deki zikir ve dualarla, diller ve kalpler imar ve islah edilirken daha sonra diller, müslümanların gıybetlerini, dedikodusunu, yapar oldu, onurlar, haysiyetler, mahremiyetler ve şerefler çiğnenir oldu.

Müslümanlar İslami ve dünyavi ilimlerde her geçen gün kendilerini yetiştirmeleri ve geliştirmeleri gerekirken yek ve tek vücud olmamaları onları bu gelişimden geri bıraktı. **Zira Allah' ın eli cemaat üzerindedir.** Kalplerin, bedenlerin, bileklerin ve zihinlerin bir ve bütün olmadığı bir topluluk Bedirleri, Malazgirtleri yaşayamaz. Ama zalimlerin azgınlaştığı ve çılgınlaştığı bu günümüzde Bedirleri yaşamaya ne kadarda muhtacız.

Konumuzu gayet dağıttığımızın ve uzattığımızın farkındayım. Bunlar halimizin pür meali ve öz eleştirisi. Zira insan nisyanla malüldür. Aynı şekilde insan Kuran' ın ifadesiyle çok zalim ve cahildir. Bunun için Allah ***Azze ve celle*** Resulüne **“Hatırlat! Çünkü hatırlatmak müminlere fayda verir”** diye buyurmaktadır.

2- İbn Kesir Rahimehullah' tan yaptığımız bu nakil özetlenerek aktarılmıştır. Tafsili bilgi için bkz: “Tesiru'l-Kurani'l-Azim” Dar-u Taybe baskısı c8- s20)

3- Bkz: “Teysiru'l-Kerimi'r-Rahman fi Tefsiri Kelami'l-Mennan” c1-s840

4- Bkz: “Fethu'l-Kadir” deki ilgili ayetin tefsiri.

Onun için önümüdeki Muharrem ayı orucu ve 1400 küsur sene önce yapılan büyük hicret yolculuğu ve bu yolculuğun anatomisini hatırlamak bizlere manevi bitkinlikten, uyuşukluktan, tembellikten ve bezginlikten uyanmak için güzel bir başlangıç ve canlanış olabilir.[5]

Gerek hicret mevzusunu gerek Muharrem ayı orucunu tafsili olarak açıklamak niyetinde değiliz. Daha çok özet bilgilerle ve zaruret miktarı bazı temel bilgileri naklederek okuyucu kardeşi bezdirmeden meseleyi bağlamayı düşünüyoruz.

HİCRETİN KISIMLARI VE GEREKLİLİĞİ

Hicret, zalimlerin zulümüne ve dayatmasına karşı teslim olmama girişimidir.

Hicret, insi ve cinni şeytanların baskı ve ayartmalarına karşı direnme ameliyesidir.

Hicret, bir kimsenin sırf Allah için sevdiklerinden; vatanından, toprağından malından, mülkünden evinden barkından ayrılma, ayrılığa düşme eylemidir.

Hicret, Mekkeleri feth edebilmek için Medineleri ilmi, ameli ve askeri bir üs haline getirmektir.

Hicret, Allah ***Subhanehu ve Teala'*** nın sevmediği, beğenmediği, razı olmadığı ve gazaplandığı küfürleri, şirkleri, haramları, ve bidatları terk etmektir.

Hicret, canı gönülden sevdiğimiz eşlerimizi, dostlarımızı ve kardeşlerimizi yeri geldiğinde boykot etmektir.

Hicret, kulun baskılara, hapislere, zulümlere ve işkencelere dayanamayıp bittim dediği anda Rabbi Teâlâ'nın yettim dediği yardım kafilesidir. Hatırlayınız Tevbe suresi 40. Ayeti:

“Eğer siz O'na (Resûlullah'a) yardım etmezseniz (bu önemli değil); O'na Allah yardım etmiştir: Hani, kâfirler O'nu, iki kişiden biri olarak (Ebu Bekir ile birlikte Mekke'den) çıkarmışlardı; hani Onlar mağaradaydı; O, arkadaşına. Üzülme, çünkü Allah bizimle beraberdir, diyordu. Bunun üzerine Allah Ona (sükûnet sağlayan) emniyetini indirdi, Onu sizin görmediğiniz bir ordu ile destekledi ve kâfir olanların sözünü alçalttı. Allah'ın sözü ise zaten yücedir. Çünkü Allah üstündür, hikmet sahibidir.

Hatırlarsınız hani Ebu Bekir, ***Radiyallahu anhu*** Nebi ***Sallallahu aleyhi ve sellem*** ile beraber mağrada kendilerini yakalamak isteyen müşriklerden gizlendikleri bir sırada şöyle demişti: **“Ey Allah'ın Resulü onlardan birisi ayaklarına bakacak olsalar bizleri göreceklerdi.”** Nebi ***Sallallahu aleyhi ve sellem*** ise Allah' ın yardımına olan yakini inancını izhar ederek şöyle demişti**: Ey Ebu Bekir üçüncüsü Allah olan iki kişi hakkında zannın nedir.?”**

Hicret, kafirlerin her yönden müslümanlara saldırılarını artırarak göz açtırmadıkları, değişik değişik hile, tuzak ve desiselere başvurarak müslümanları Allah'a ibadetten alıkoydukları bir vakitte, onları kendilerine kul, köle ve asker olmaya mecbur ettikleri bir zamanda hayırlı ve bereketli bir çıkış kapısıdır. Tefekkür edelim Allah'ın şu buyruklarını:

“Kendilerine yazık eden kimselere melekler, canlarını alırken: "Ne işde idiniz!" dediler. Bunlar: "Biz yeryüzünde çaresizdik" diye cevap verdiler. Melekler de: "Allah'ın yeri geniş değil miydi? Hicret etseydiniz ya!" dediler. İşte onların barınağı cehennemdir; orası ne kötü bir gidiş yeridir. Erkekler, kadınlar ve çocuklardan (gerçekten) âciz olup hiçbir çareye gücü yetmeyenler, hiç bir yol bulamayanlar müstesnadır.” (Nisa 97-98)

“Hatırla ki, kâfirler seni tutup bağlamaları veya öldürmeleri yahut seni (yurdundan) çıkarmaları için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar (sana) tuzak kurarlarken Allah da (onlara) tuzak kuruyordu. Çünkü Allah tuzak kuranların en iyisidir. (Enfal 30)

“Ey iman eden kullarım! Şüphesiz, benim arzım geniştir. O halde yalnız bana kulluk edin.” (Ankebut 56)

“Allah yolunda hicret eden kimse yeryüzünde gidecek bir çok güzel yer ve bolluk (imkân) bulur. Kim Allah ve Resûlü uğrunda hicret ederek evinden çıkar da sonra kendisine ölüm yetişirse artık onun mükâfatı Allah'a düşer. Allah' da çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir. (Nisa 100)

Hicret, haddini aşan müstekbirlere mustazaflar tarafından öldürücü darbe vurmak için müslümanların çilelerini, acılarını, ızdıraplarını ve gözyaşlarını paylaştığı, güçlerini, kuvvetlerini, bedenlerini, bileklerini, sevgilerini, sabırlarını ve imanlarını kuvvetleştirip netleştirdiği bir eğitim kampıdır.

Hicret Allah ve Resulünün tarafında olmak; taraftarı olmak ve tarafında olanlarla beraber, islam ve müslümanlara düşman olan, müslümanlara kan kusturan ve işkence eden tağutların saraylarını ve tahtlarını yerle bir etmek için ilim, hikmet, akıl ve zekayı güç ve kuvvetle birleştirip mücadele etmektir.

5- Müslümanlar ibadetlerini belirli gün ve gecelere hapsetmezler. Çünkü müslümanın ölümü ve yaşamı alemlerin Rabbi Allah içindir. Doğumundan ölümüne kadar bütün yaşantısında Allah'u Teala'yı hakem ve hakim olarak görür. Dolayısıyla senenin tamamını heva ve heveslerinin dürtüsüyle şekillendirip Ramazanlarda ve bazı gecelerde Allah'ı hatırlamak ehli kitabın adetine benzemek olur. Bizler yukarıdaki tavsiyemiz tevafuki oluştur. Yoksa yanlışlardan dönmek için bazı gün ve geceleri beklemek kesinlikle kast edilmemiştir.

Kısacası hicret Allah ve Resulünü tercih etmektir; Allah ve Resulünün sevdiği amelleri ve fiilleri sevmektir; Allah ve Resulünün sevdiği kişileri ve cemaatleri beğenmektir; Allah ve Resulünün sevdiği mekanları ve toprakları tercih etmektir. Yani Allah ve Resulünün razı olmadığı amelleri, kişileri, grupları ve toprakları terk etmektir.

Ezcümle: hicret Allah'ın yasakladığını terk etmek, **"Muhacir ise Allah' ın nehyettiği amelleri terk eden kişidir."**

Hicretin Kısımları:

Şeyh Muhammed b. Salih el-Useymin hicreti en genel anlamıyla üç kısma ayırmaktadır. Sözü ona bırakıyorum.

"Hicretin kısımları: Hicret (terk etmek, boykot etmek ve tavır almak) amel için yapılır, amel eden kişiye yapılır ve bir mekana yapılır.

Birinci kısım (yani) bir mekana karşı yapılan hicret: bir insanın günahların ve fıskı fucuratın çokca işlendiği mekanlardan intikal etmesidir. Bazen bu türden olan hicret küfür diyarından kendisinde küfrün işlenmediği yerlere olur. Bunun en büyüğü küfür diyarından islam diyarına yapılan hicrettir. İlim ehli kimseler, kişinin dinini izhar etmeye gücü yetmediği zaman, küfür diyarından islam diyarına hicret etmenin vacip olduğunu zikretmişleridir.

Bir kimse dinini izhar etmeye kadir ise, islamın şiarlarını yerine getirdiği zaman kendisine karışan birisi yoksa, bu durumda hicret etmek bu kişi üzerine vacip değil fakat müstehaptır. Buna binaen küfür beldesine sefer düzenlemek orada kalmaktan daha büyük bir cürumdur. Bir kişi küfür ülkesi olan kendi vatanında dinini ikame etmeye gücü yetmiyorsa orayı terk etmesi ve oradan hicret etmesi vaciptir.

Aynı şekilde bir insan islam ehlinden ise ve müslümanların beldesinde yaşıyorsa küfür diyarına gitmesi caiz değildir. Çünkü böyle bir yolculukta kişinin dini ve ahlakı üzerinde bir tehlike, malını zayi etmesi ve kafirlerin iktisadını kuvvetlendirmesi söz konusudur...

Bir insanın küfür diyarına yoculuk yapması ancak üç şartla caiz olabilir. Birinci şart: kişide kendisiyle şüpheleri def edebilecek bir ilim olması gerekir... İkinci şart: küfür beldesine yolculuk yapan kişiyi şehvetlerden koruyacak dini bir yapı olması gerekir... Üçüncü şart ise böyle bir sefere muhtaç olması gerekir. Tedavi olmak için küfür beldesine yolculuk yapmaya muhtaç olan kimsenin durumu gibi...

Bundan dolayı küfür beldelerine sırf gezmek için seyahat eden kişilerin günahkar olduğuna, bu seyahatlerinde sarf ettikleri herbir kuruşun onların üzerine haram olduğuna, mallarını zayi ettiklerine ve kıyamet günü bundan hesaba çekileceğine inanıyorum...

Hicretin ikinci kısmı ameli terk etmektir.

Bu Allah'u Tealâ'nın yasakladığı masiyetleri ve günahları terk etmektir. Nitekim Nebi ***Sallallahu aleyhi ve sellem*** şöyle buyurmuştur: **"Müslüman, müslümanların dilinden ve elinden güvende olduğu kimsedir. Muhacir Allah'ın kendisinden nehyettiği amelleri terk eden kişidir." (Buhari)** Dolayısıyla (değerli kardeşim) ister Allah'ın hukukuna taalluk eden günahlar olsun, ister Allah'ın kullarının haklarına taalluk eden günahlar olsun Allah'ın sana haram kıldığı haramları; insanlara sövmeyi, beddua etmeyi, öldürmeyi, aldatmayı, haksız yere başkasının malını yemeyi, anne babaya karşı gelmeyi, sılayı rahimi kesmeyi ve Allah'ın haram kıldığı her şeyi terk et.

Hicretin üçüncü kısmı amel edeni terk etmektir.

Bazen amel edeni terk etmek (tavır almak, boykot etmek) vacipir. İlim ehli demişlerdirki: yaptığını umursamayarak masiyeti aşıkar yapan kişi gibisine tavır almak- bu tavır almak hususunda fayda ve maslahat hasıl olacaksa- meşrudur...[6]

İbn Receb el-Hanbeli *Rahimehullah* hicret hakkında şunları söyler:

"Hicretin aslı şirk beldesini terk etmek ve oradan islam beldesine intikal etmektir. Nitekim Mekke fetih edilmeden önce muhacirler oradan Nebi ***Sallallahu aleyhi ve sellem***'in Medine'sine hicret etmişlerdi. Muhacirlerden bundan önce Habeşistan diyarına hicret edenler, Necaçi' ye gidenlerde olmuştu.

Nebi ***Sallallahu aleyhi ve sellem*** bu hicretin niyetlerle ve maksatlarla değişebileceğini haber vermektedir. Şöyle ki: kim Allah ve Resulune olan sevgisinden dolayı, islam dinini öğrenmek hususundaki rağbeti sebebiyle ve şirk diyarında kendisinden aciz olduğu dinini izhar etmek için islam diyarına hicret ederse işte bu kişi hakiki manada Allah ve Resulüne hicret etmiş olur. Allah ve Resulüne yaptığı hicretten hasıl olacak olan ecir o kişi için şeref ve iftihar olarak yeterlidir..." (Camiu'l-Ulumi ve'l-Hikem s 14. Daru'l-Marife birinci baskısı)

6- Şeyh Muhammed b. Salih el-Useymin' den yaptığımız bu nakil Riyadu's-Salihin' in birinci hadisine yaptığı şerhten özetlenerek aktarılmıştır.

Şeyh Alkami *Rahimehullah* hicret hakkında şu öz ama kapsamlı bilgileri vermektedir:

"Hicret iki kısımdır. Zahiri hicret ve batıni hicret. Batini hicret: kötülüğü emreden nefis ve şeytanın kendisine çağırdığı amelleri terk etmektir. Zahiri hicret ise: din için fitnelerden firar etmektir." (Avnu'l-Mabud c7-s114 Daru'l-Kutubi'l-İlmiye baskısı)

Suheyb Radiyallahu anhu' nun Hicreti

Hicreti hatırlayıpta Suheyb **Radiyallahu anhu**'nun hicret kıssasını zikretmemek sahabeler nazarında hicrettin nasıl bir ehemmiyete sahip olduğunu gözden kaçırmak olur.

"Suheyb, ***Radiyllahu anhu*** Nebi ***Sallallahu aleyhi ve sellem*** ve arkadaşının hicretinden sonra arkalarından onlara ulaşmak için fırsat kolluyurdu. Fakat bir türlü muvaffak olamadı. Çünkü muhafızlar gözlerini dört açıp onu kolluyorlardı. Suheyb ise Radiyallahu anhu hileden başka bir çıkış yolu bulamadı.

Bir soğuk gece vaktinde Suheyb ihtiyacını gideriyormuş gibi yaparak helaya çıkıyor ve heladan döndüğünde tekrar helaya gidiyordu. Muhafızlardan kimisi kimisine şöyle seslendi: "Gölnünüz rahat olsun Lat ve Uzza onu ishalle meşkul ediyor." Sonra nöbetçiler yataklarına girdiler ve gözlerini uykuya gömdüler. Bu arada Suheyb ***Radiyallahu anhu*** onların arasından sıvıştı ve yüzünü Medine tarafına çevirdi. Suheyb ***Radiyallahu anhu*** az bir yol kat etmemiştiki nöbetçiler olayı fark ettiler ve panikleyerek uykularından kalktılar. Hızlı koşan atlarını hazırladılar; Suheyb'e yetişene kadar atın yularını gevşettiler.

Suheyb ***Radiyallahu anhu*** onları hissettiğinde yüksek bir yerde durdu; cobesinden oklarını çıkardı, yayının kirişini sıkılaştırdı ve şöyle seslendi: "Ey Kureyş topluluğu! Allah'a kasem olsun ki sizler benim insanların en iyi ok atanı ve isabeti çok sağlam bir kişi olduğumu biliyorsunuz.

Vallahi yanımdaki herbir ok ile sizden birini öldürene kadar bana yaklaşamazsınız. Sonra elimde hiçbir çare kalmayana kadar kılıcımla size karşı çarpışırım. Onlardan biri dedi ki: "Allah'a kasem olsun ki şahsınla ve malınla bizden kurtulmana musade etmeyeceğiz... Çünkü sen Mekke'ye yoksul ve fakir olarak geldin; zengin oldun ve ulaşabildiğin yere kadar ulaştın."

Suheyb dediki: "Ne dersiniz. Malımı size terketsem yolumu serbest burakırmısınız. Onlarda: "Tamam" dediler. Sonra onlara Mekke'deki evinin içinde duran malının adresini verdi; onlar o adrese doğru gittiler; malı aldılar ve Suheyb'in yolunu serbest bıraktılar. Suheyb ***Radiyallahu anhu*** Kuba'ya ulaştığında Resulullah ***Sallallahu aleyhi ve sellem*** onu karşısında buldu; ona gülücükler saçtı ve dediki: "Ticaret kârlı oldu Ey Yahya'nın babası ticaret kârlı oldu."

Bunun üzerine Suheyb ***Radiyallahu anhu***'nun yüzü sevinçle doldu ve dediki: "Vallahi Ey Allah'ın elçisi beni size ulaşmam noktasında kimse geçmedi. Bunu size Cebrail'den başka kimse haber veremez...[7]

Muharrem Ayı Orucu

"Hicri-Kameri yılın ilk ayı.

Hicri tarih, Nebi ***Sallallahu aleyhi ve sellem***'in Mekke'den Medine'ye hicretiyle başlar. Ancak takvim başlangıcı olarak bu tarih, Ömer ***Radiyallahu anhu***'nun devrinde kabul olunmuştur. Ondan önce arapların belli bir tarihi yoktu. Bazı önemli hadiseleri (İbrahim Aleyhi's-selam' ın ateşe atılışı, Fil vakası vb.) tarihe başlangıç olarak gösteriyorlardı.

Hicretten on altı yıl sonra (638), dönemin halifesi Ömer ***Radiyallahu anhu***'nun emriyle Medine'de bir meclis toplanarak, tarih meselesine bir çözüm bulunması istendi. Ali ***Radiyallahu anhu***'nun teklifi ve mecliste bulunanların kabulü ile Resulullah ***Sallallahu aleyhi ve sellem***'in hicreti, İslâm tarihine başlangıcı ve Muharremin de bu yılın ilk ayı olması kararlaştırıldı.

Böyle bir uygulamanın konulmasına sebep olarak şu iki husus gösterilmektedir. Ömer ***Radiyallahu anhu***'nun devrinde ibraz edilen bir borç senedinde ödeme için vâde tarihi olarak gösterilen Şaban ayının, geçen yılın mı yoksa gelecek yılın mı olduğu kestirilememişti. Ayrıca aynı dönemde Basra valisi olan Ebu Musa el-Eş'ari ***Radiyallahu anhu***'dan gelen bir yazıda; Hilâfet makamından gönderilen kâğıtların hangisi önce hangisi sonra olduğu ve hangisinin hükmüyle hareket edilmesi gerektiğinin bilinmediği cihetle, bu sorunun acilen halledilmesi isteniyordu. Bu nedenlerle Hicret İslam tarihine başlangıç teşkil etmişti."[8]

Allah ***Subhanehu ve Teala***'nın tarifi mümkün olmayan engin rahmet ve mağfiretinin bir yansımasını bazı gün ve gecelerde Resulüllah ***Sallallahu aleyhi ve sellem***'in diliyle, müslümanlara tanıdığı fırsatlarda görmekteyiz. Adeta Allah ***Celle ve ala*** gaflete düşmüş, günahlara boğulmuş kullarını sabah- akşam, haftanın ve senenin belirli günlerinde rahmetine, mağfiretine, rızasına ve cennetine çağırmaktadır.

Önderimiz ve öğretmenimiz Resulüllah'ın hayatına şöyle bir bir göz attığımızda özellikle biz müslümanların ne kadar da tevbey-i istiğfara muhtaç olduğumuzu görmekteyiz. Misal olarak Resulüllah ***Sallallahu aleyhi ve sellem*** cennetle müjdelenen ve Nebi ve Resullerden sonra en üstün insan olan

7- "Suverun bin Hayati's-Sahabe" s199-201 Daru'n-Nefais birinci baskısı. Özetlenerek aktarılmıştır.

8- Bkz: Şamil İslam Ansiklopedisi Muharrem maddesi.

Ebu Bekir ***Radiyallahu anhu'***ya namazda tavsiye ettiği dua, ne demek istediğimizi çok iyi anlatmaktadır. Kıssayı Sıddik Radiyallahu anhu'dan dinleyelim.

Buhari ***Rahimehullah*** Abdullah b. Amr ***Radiyallahu anhu'*** dan rivayetle Ebu Bekir ***Radiyallahu anhu'***nun Resulullah'a şöyle dediğini rivayet etmiştir: "Bana bir dua öğrette onun ile namazımda dua edeyim. Resulullah ***Sallallahu aleyhi ve sellem*** Ebu Bekir'e şöyle söyle dedi.

"Ey Allah' ım. Ben nefsime oldukça çok zulmettim. Günahları senden başkası kesinlikle bağışlayamaz. Kendi katından bir mağfiretle beni bağışla ve bana merhamet et. Çünkü sadece sen çok mağfiret eden ve rahmet edensin."[9]

İslamın bütün güzelliklerini ve hayırlarını hayatıyla yaşayan Ebu Bekir'e nefsine çokça zulmettiği ve af ve mağfiret dilemesi öğretiliyorsa bizlerin bu öğretiye azı dişleriyle sarılması gerekmez mi? Ayrıca Nebi ***Sallallahu aleyhi ve sellem*** oturduğu meclislerde 100 defa **"Rabbim beni af et ve tevbemi kabul et. Şüphesiz sen tevbeleri çok kabul eden ve sürekli rahmet edensin."** Demekteydi**. (Ebu Davud, Tirmizi)**[10] Acaba Nebi ***Sallallahu aleyhi ve sellem*** gelmiş ve gelecek günahları bağışlanmış olmasına rağmen neden sadece oturduğu bir mecliste 100 tevbe-i istiğfarda bulunuyordu?

Neden Resulullah ***Sallallahu aleyhi ve sellem*** namazını istiğfar dileyerek bitiriyordu? Evet Ali ***Radiyallahu anhu*** Müslim'de geçen bir rivayette aynen şöyle demiştir: "... Daha sonra teşehhüt ile selam verme arasında son söylediği dua şuydu: **"Allah' ım öne geçirdiğim geride bıraktığım, gizleyerek yaptığım, açık aşikar işlediğim, aşırıya kaçarak yaptığım ve Senin benden daha iyi bildiğin günahlarımı bağışla. Sen Öne geçirensin; sen Geride bırakansın. Senden başka ilah yoktur."**[11]

Eğer alemlere rahmet olması ve güzel ahlakı tamamlaması için gönderilmiş olan Nebi ***Sallallahu aleyhi ve sellem*** istiğfarı bu kadar önemsiyorsa bizlerin buna daha çok ehemmiyet göstermesi gerekir.

Muharrem Orucu Hakkında İslam Ulemasının Görüşleri

Muhammed b. Kasım:

"Nebi ***Sallallahu aleyhi ve sellem'*** e hangi oruç en faziletlidir? **Diye bir sorulmuş oda (cevabında) "Muharrem diye çağıdığınız Allah' ın şereflendirdiği ay dır." Demiştir."** Şeyhimiz (İbn Teymiye) ***Rahimehullah*** bu hadisin şerhi sadedinde şöyle demiştir: "Allah'ın şereflendirdiği Muharrem ayından maksadın senenin ilk ayının olması da muhtemeldir; haram ayların kastedilmiş olması da muhtemeldir. Allah en iyisini bilendir."

Aşura günü orucu bir senenin (günahlarına) kefarettir. 10. Günü müstakil olarak oruçlu geçirmek mekruh değidir. İmam Ahmed ***Rahimehullah*** her iki günün oruç tutulmasını emretmiştir. Şeyhimiz ise mezhebin mekruh olmadığı görüşüne muvafakat etmiş ve şöyle demiştir: "İmam Ahmed'in kelamının gerektirdiği mana, müstakil olarak 10. Günü oruçlu geçirmenin mekruh olduğudur. Bu İbn Abbas ***Radiyallahu anu'***nun görüşüdür..."[12]

İbn Teymiye *Rahimehullah*:

"... Fakat Nebi ***Sallallahu aleyhi ve sellem*** Medine'ye geldiğinde Yahudileri Aşure günü oruç tuttuklarını görmüş ve bu nedir? Diye sormuştur. Onlarda "Bu gün Allah'ın Musa'yı boğulmaktan kurtardığı bir gündür; bundan dolayı biz bu gün oruç tutuyoruz" demişlerdir. Ardından Nebi ***Sallallahu aleyhi ve sellem*** şöyle söylemiştir: **Biz Musa'ya (benzemeye) sizlerden daha müstehakız."** Resulullah oruç tuttu ve aşura günü oruç tutulmasını emretti.

Nebi ***Sallallahu aleyhi ve sellem***'in insanlara tutmalarını emrettiği oruç birgün idi. Çünkü O Medine'ye Rabiulevvel' ayında geldi. Bir sonraki sene Aşura orucunu tuttu ve (insanlarında) oruç tutmasını emretti. Daha sonra aynı yıl Ramazan orucu farz kılındı. Ardından Aşura orucu neshedildi.

Alimler meşhur iki görüş üzerinde ihtilaf etmişlerdir: Aşura orucu vacip miydi yoksa müstehap mı? Bu iki görüşten daha sahih Aşura orucunun vacip olduğu idi. Daha sonra oruç tutmak isteyen müstehap olarak oruç tutardı. Nebi ***Sallallahu aleyhi ve sellem*** (daha sonra) insanların geneline Aşura orucunu tutmayı emretmedi. Bilakis O şöyle: **"Bu gün Aşura günüdür. Ben bu gün oruçluyum. Kim oruç tutmak isterse tutsun"** ve **"Aşura orucu bir senenin kefareti Arefe orucu ise iki senenin kefaretidir"** demiştir.

Nebi ***Sallallahu aleyhi ve sellem*** ahîr ömrüne geldiğinde ve kendisine Yahudilerin Aşura gününü bayram edindikleri haberi ulaştığında Yahudilere muhalefet etmek ve onlara Aşure gününü bayram olarak geçirmeleri hususunda benzememek için şöyle demiştir: **"Eğer önümüzdeki seneye kadar yaşarsam 9. Günü(de) muhakkak oruçlu geçireceğim."**

---

[9] اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا ، وَلاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

[10] رَبِّ اغْفِرْ لِى وَتُبْ عَلَىَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

[11] اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِى مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا أَسْرَفْتُ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّى أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

Sahabelerden ve bazı alimlerden Aşura orucunu tutmayanlar ve müstehap görmeyenlerde vardı. Tam tersine müstekil olarak Aşura orucunu tutmayı mekruh sayanlar bile vardı. Nitekim bu Kufeli bir grup taifeden nakledilmiştir. Aynı şekilde Aşura orucunu müstehap gören alimlerde vardır**. Sahih olan görüş ise**: Aşura orucunu tutan bir kimse için 10. Günü 9. Günle beraber tutmasının müstehap olduğudur. Çünkü şu sözünden dolayı Nebi *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in en son tutumu budur. **"Eğer önümüzdeki seneye kadar yaşarsam 10. Günle beraber 9. Günüde oruçlu geçireceğim."**[13] **(İkametu'd-Delil ala İbtali't-Tahlil c4-s209-210 "Mecmu'ul-Feteva c25-s311-312)**

İmam Şeykani ***Rahimehullah:***

İmam Şevkani ***Rahimehullah*** Muharrem ayı ile ilgili nakledilen hadisleri bir bütün olan tahlil ettikten sonra şöyle bir neticeye varmıştır: "Zahir olan, üç gün 9. 10. Ve11. Günü oruç tutmanın daha ihtiyatlı olduğudur. Buna göre Aşura orucu üç mertebelidir. 1. Mertebe sadece Muharremin 10. Günü oruç tutmaktır. 2. Mertebe 10. Günle beraber 9. Günü oruçlu geçirektir. 3. Mertebe ise 9. Ve 10. Günlerle beraber 11. Gündede oruç tutmaktır. Fethu'l-Bari'nin sahibi İbn Hacer ***Rahimehullah***'ta bu kelamın manasını ihtiva eden bilgiler zikretmiştir." (Neylu'l-Evtar c4-s620)

İmam Nevevi ***Rahimehullah:***

İmam Nevevi ***Rahimehullah*** Müslim'e yaptığı şerhte (özetle) şu bilgileri vermiştir. "Selef ve Haleften olan alimlerin cumhuruna göre Aşura orucu Muharrem' in 10. Günüdür... İmam Şafi ve ashabı, İmam Ahmed, İmam İshak ve daha başkaları ***Rahimehumullah*** şöyle demişlerdir: "9. Ve 10. Günü beraberce tutmak müstehaptır. Çünkü Nebi ***Sallallahu aleyhi ve sellem*** 10. Günü tutmuş ve 9. Günü tutmaya niyetlenmiştir. Müslim'in sahihinde Ebu Hureyre' den rivayetle Salat kitabında Nebi ***Sallallahu aleyhi ve sellem***'in şöyle dediği geçmişti: "Ramazandan sonra orucun en faziletlisi Allah'ın şereflendirdiği Haram ayıdır. Alimlerin bazısı şöyle derler: "Belkide 10. Günle beraber 9. Günüde oruçlu geçirmek sadece 10. Günü oruç tutan Yahudilere benzememek içindir. (Nitekim) hadiste buna bir işaret vardır. Bir söylentiye göre ise Aşura orucunu yerine getirmek hususunda ihtiyat sebebiyledir. Birinci görüş daha evladır."

Muharrem ayı ve Aşure günü Orucu Hakkında Bazı Hadisler

1) "Dört amel vardıki Resulullah *Sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem* **bunları terk etmedi. 1-Aşura orucu 2-Zilhiccenin 10 gün orucu 3- Her aydan üç gün oruçlu geçirmek 4- Sabah namazından önce iki rekat sünnet namazı. (Müsned, Nesai Hafsa** ***Radiyallahu anhu'*** **dan rivayet etmiştir.)**

2) Ebu Katade ***Radiyallahu anhu'*** dan rivayetle Resulullah ***Sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*** şöyle demiştir: **"Arafe günü orucu iki senenin kefaretidir. Geçmiş sene ve gelecek sene. Aşura günü orucu ise geçen senenin kefaretidir." (Müslim)**

3) Ebu Hureyre ***Radiyallahu anhu'***dan rivayetle Resulullah ***Sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*** şöyle buyurmuştur: **"Ramazadan sonraki orucun en faziletlisi Allah'ın şereflendirdiği Muharrem ayı orucudur. Farzdan sonra kılınan en üstün namaz ise gece namazıdır." (Müsim)**

4) İbn Abbas Radiyallahu anhu şöyle demiştir: **"Nebi** *Sallallahu aleyhi ve sellem* **Ramazandan sonra Aşura günü hariç hiçbir günün başka bir günden üstün olduğunu aramamıştır." (Tabarani)**

"Allah'ım kalplerimizin arasına ülfet koy; aramızı ıslah et; bizleri selamet yollarına ulaştır; bizleri karanlıklardan aydınlığa çıkar; bizleri açık ve gizli çirkinlerden uzaklaştır..."

"Ey Cebrail'in Mikail'in ve İsrafil'in Rabbi, gökleri ve yeri yoktan var eden, ğaybı ve aşikâr olanı bilen Allah'ım, Sen kulların arasında onların ihtilaf ettikleri hususlarda hüküm verensin. Onların ihtilaf ettikleri mevzularda izninle beni hakka kavuştur. Şüphesiz ki Sen dilediğini dosdoğru yola hidayet edensin."

"Allah bütün noksanlıklardan uzaktır. Ben ona yaraşır şekilde hamd ediyorum. Ondan başka ilah olmadığına şahitlik eder, Ondan mağfiret dileyerek Ona tevbe ediyorum."

Ebu Bekir Süleyman

12- Bkz:"el-Müstedrek ala Feteva İbn Teymiye" c1-s140)

13- İbn Teymiye ***Rahimehullah'*** ın bahsettiği bu riveyetin aslı "Süneni Beyhaki el-Kubra'da şu şekilde geçmektedir. "İnşallah eğer yaşarsam Aşura gününü kaçırmamak için 9. Günü(de) oruç tutacağım."

MÜMİNİN CİHADININ, 'ALLAH'IN KELİMESİNİN YÜCELMESİ İÇİN' OLMASININ VACİPLİĞİ

Ebu Musa'dan rivayet olunduğuna göre şöyle demiştir: "Bir adam Resulullah'a (sallallahu aleyhi ve sellem) geldi ve şöyle dedi: "Bir adam ganimet için savaşır, bir adam anılmak için savaşır, bir adam da yerini görmek için savaşır; bunlardan hangisi Allah yolundadır?"

Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Kim Allah'ın kelimesi en yüce olması için savaşırsa o Allah yolundadır." (Muttefakun aleyh)

Hadisten çıkan bazı faydalar:

Birincisi: Din meselelerinde problemli gözüken konuların ilim ehline sorulması.

İkincisi: Sahabenin hakkı öğrenmeye ve işlerini araştırmaya hırslı olmaları ve yapacakları şeylerde bilinç üzere olmayı istemeleri.

Üçüncüsü: Nefse boyun eğmenin tehlikesi ve nefsin isteklerine boyun eğmekten sakındırılması. Zira bu durum, nice zamanlar, insanların zikri ve övgüsünün aranması nedeniyle sahibini helake sürüklemiştir. Amelinden onun payına düşen tek şey ise, 'söylenilenler' olmuştur.

Dördüncüsü: Hakkın yolu birdir, batılın yolları ise çok ve farklı farklıdır.

Beşincisi: Mücahidin, nefsinin isteklerinden soyutlanmasının gerekliliği. Mücahidin, hakkın yücelmesi ve desteklenmesi dışında bir amacı olmamalıdır.

Altıncısı: Zahiri olan amellerin şekilde birbirlerine benzemesi, bâtıni olan niyetlerinde aynı olmasını gerektirmez. Geçen niyet hadisi de buna delalet etmektedir. Çünkü hicret ve savaş zahiren bir, niyet yönünden ise farklı olan amellerdir. İbnu'l-Hac el-Maliki (rahimehullah) şöyle der: "Hicret, fiilde aynı şey olmakla birlikte, bazısı Allah için bazısı ise Allah'tan başkası içindir. Bu, niyet diye adlandırılan bâtıni uzuvların içeriğine göredir. İmam Ebu Abdullah Malik b. Enes (rahimehullah) şöyle der: "Allahu teala'ya secde edenle puta secde edenin aynı şekilde olduklarını görmez misin? Oysaki bunlardan birisi ibadet, diğeri ise -niyete göre- küfürdür." (El-Medhal: 1/7)

Yedincisi: Ahiret ameli ile dünyanın amaçlanmasından şiddetle sakındırılması.

Sekizincisi: Cihadın şerefi. Bu, Allah'ın kelimesinin yüceltilmesi olan şerefli amacından ötürüdür.

Dokuzuncusu: Allah'ın kelimesinin yücelmesinin ve şeriatının otorite olmasının yolu, cihaddır. Zira bunlar, ancak cihadla gerçekleşebilir.

Onuncusu: Nefsin -şöhret ve övülmek gibi- manevi kazançlara olan meylinin, maddi kazançlara olan hırsından daha az olmadığı. Bunların her birisi helake götüren şeylerdir.

On birincisi: Mücahidin niyetinin, yalnızca Allah'ın kelimesinin yücelmesi olmasının zorunluluğu. İmam Tahavi (rahimehullah) şöyle der: "Savaşçı, niyeti Allahu teala'nın kelimesinin yücelmesi olmadığı sürece, savaşı ile şehadeti hak edemeyecektir."

On ikincisi: Cihad, ihlas ve niyetin düzeltilmesine ihtiyaç duyan bir ibadetdir.

On üçüncüsü: Hadiste geçen "Allah yolunda" kelimesinin manasını, savaşı ile Allah'ın kelimesini yüceltmeyi amaçlayan ile sınırlandırılması.

On dördüncüsü: Şer'i hükümlerin ispatında –şartlarıyla birlikte- mefhumu muhalifin doğru bir delil getirme yöntemi olduğu. Adamın açık bir şekilde sorduğu soruyu Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) mefhum olarak cevaplandırmıştır. Zira cevabında şöyle dememiştir: 'Ganimet için savaşan Allah yolunda savaşmamıştır. Anılmak için savaşan Allah yolunda savaşmamıştır. Yerini görmek için savaşan Allah yolunda savaşmamıştır.' Oysaki verilen cevaptan kast olunan bunlardır.

HADİSLE İLGİLİ FARKLI KONULAR

-Bazı imamların bu konuya koymuş oldukları başlıklar:

İmam Buhari: "Allah'ın kelimesinin en yüce olması için savaşan kişi babı" yine şu başlığı koymuştur: "Ganimet için savaşanın ecrinden bir şey eksilir mi?" Muslim'de ise şöyle geçer: "Allah'ın kelimesinin yücelmesi için savaşanın cihadı Allah yolundadır, babı." Beyhaki ise şu başlığı atmıştır: "Savaşan kimsenin, Allah azze ve celle'nin yolunda olması için niyetin beyanıyla ilgili bab". Tirmizi'de ise şöyle geçmektedir: "Riya ve dünya için savaşan hakkındaki bap." Nesai'de ise şöyle geçer: "Allah'ın kelimesinin yücelmesi için savaşan kimse." İbn Maceh'de ise: "Savaşta niyet babı". İbn Hibban'da ise: "Allah'ın ecirlendireceği Allah yolundaki savaşın vasfı" şeklinde geçmektedir.

-Takiyyuddin Es-Subki (rahimehullah) şöyle der: "Cesaret, riya veya hamiyet için savaşanın savaşı Allah için veya Allah yolunda da değildir. Bu kesin bir konudur. Zahir olan, şehid olarak isimlendirilmemesidir. Çünkü şehid isminde geçen her iki anlamda bunlarda bulunmamaktadır ve bu durumdakileri bununla adlandırılan her hangi bir nasta yoktur. Bizler, niyetinin bozukluğuna muttali olamadığımızdan zahiri haline bakarak şehid olduğunu zannederiz." (Fetava Es-Subki: 2/344) İbn Dakik El-Îd (rahimehullah) şöyle der: "Hadis, cihadda ihlasın vacip oluşuna delalet etmektedir. Yine cesaret, hamiyet ve riya için savaşın, bunun haricinde olduğu ifade edilmektedir."

-İmam İbn Abdilber (rahimehullah) şöyle der: "Allah'ın kelimesinin yücelmesi, kâfirlerin kelimelerinin ise alçalması için savaşan herkes, Allah'ın izniyle cennettedir." (Et-Temhid: 18/345)

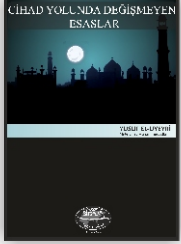
Ebu Yahya El-Libi

Mütercim: Muhammed Atta

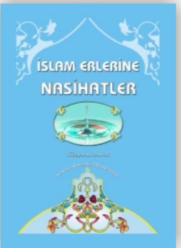
Aşağıdaki kitaplardan okumak istediklerinizi ücretsiz olarak risale yolu ile talep edebilirsiniz.

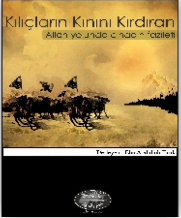
Allahu Teala şöyle buyurur: “Mü'minlerin (savaşa) topluca çıkmaları gerekmez. Onların her bir topluluğundan bir kesim de, dinde fakih olmak ve kendilerine döndükleri zaman kavimlerini uyarmak üzere (geri) kalmalı değil mi? Olur ki sakınırlar diye.” Tevbe/122 Allahu Teala, bu ayette insanları, “Mücahid” ve “Müctehid” olmak üzere iki kısma ayırmıştır. Bunların dışındakilerde ise hayr yoktur. Aslında mücahid, aynı zamanda müctehid; müctehid de aynı zamanda Mücahid'dir. **Ebu Katade el-Filistîni** **380 sayfa**

Allah yolundaki kardeşim, şimdi burada bizlere cihadın yolunu belirleyecek bazı değişmez sabitleri zikredeceğiz. Bu sabitleri yazmaktaki hedefimiz, cihad menhecini zulüm ve yalanla giydirilen kayıt ve bağlardan kurtarmaktır. Bu gün cihad menheci, hiçbir şer'i delil olmadan onu söndürmeye, sınırlamaya ve kayıt altına almaya çalışan söylemlerin sıkıntısını çekmektedir. **Yusuf el- Uyeyri** **46 sayfa**

Kardeşlerimize tavsiyemiz şudur: Hakkı yaşamanın önünde çeşitli engeller vardır. Bu engeller bazen kişinin nefsinden, bazen ailesinden, bazen akrabalarından, bazen gayr-i müslimlerden kaynaklanabileceği gibi bazen de İslami sahada öne çıkmış olan gruplardan kaynaklanır.. Bu gruplar tarafından hak, çeşitli isimlerle isimlendirilir. Bu isim bazen “Aşırılar” olur, bazen “Tekfirciler” olur, bazen “Heyecanlı gençler” olur, bazen de daha ağır ithamlar. Şüphesiz müminlerin özelliklerinden birisi de şudur: “..hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar..”2 O müminler ki, eğer Rableri bir işten razı ise başkalarının o işten razı olmamasından dolayı çekinmezler, yalnız olmalarına, sayılarının az olmasına aldırış etmezler. **136 sayfa**

...Bazı mucahid kardeşlerim Allah yolunda cihadın, nöbet tutmanın ve şahadetin fazileti hakkında Rasulallah aleyhissalatu vesselam’ın sözlerini sorunca, Rabbimin ikramına ve onlar için hazırladığı nimetlere rağbetlerini artırmak için, silahlarını çekip, kâfirlere karşı darbelerini şiddetlendirmeleri için ve Allah yolunda şahadeti aramaları için alakalı hadisleri ve bazı eserleri Rabbime sığınarak ve O’ndan yardım talep ederek topladım. **68 sayfa**

